

ଆସନ୍ତୁ ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ ଶିଖିବା

(Odiya)

काशी तमिल संगमम 5.0

“तिरुक्कुऱळ् पयिल्वोम् - तिरुक्कुरल अभ्यास करें”

Translator

Geetarani Bisoyi

केंद्रीय शास्त्रीय तमिळ् संस्थान, चेन्नै

2026

ysୂଚିପତ୍ର

- **ଅଧ୍ୟାୟ 1** – କାଶୀ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ 03
- **ଅଧ୍ୟାୟ 2** – ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱର୍‌ଙ୍କ ଜୀବନ ଇତିହାସ 05
- **ଅଧ୍ୟାୟ 3** – ତିରୁକ୍କୁରଲର ସଂରଚନା ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶେଷତା 07
- **ଅଧ୍ୟାୟ 4** – ଭାଷ୍ୟକାର ଏବଂ ସଂସ୍କରଣଗୁଡ଼ିକର ଇତିହାସ 09
- **ଅଧ୍ୟାୟ 5** – ୱଲ୍ଲୁୱମ୍‌ର ସାର୍ବଜନୀନ ଶାସ୍ତ୍ର 10
  - 5.1. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ/ଗୁଣ 10
  - 5.2. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଅତିଥି ସତ୍କାର 13
  - 5.3. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଜୀବଜଗତ ପ୍ରତି ଦୟା 14
  - 5.4. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ତ୍ୟାଗ/ସନ୍ନ୍ୟାସ 15
  - 5.5. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳା 16
  - 5.6. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଚାର 18
  - 5.7. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଶିକ୍ଷା 19
  - 5.8. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ନେତୃତ୍ୱ ଗୁଣ 20
  - 5.9. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ 21
  - 5.10. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଚିକିତ୍ସା ନୈତିକତା 22
  - 5.11. ତିରୁକ୍‌କୁରାଲ୍‌ରେ ମାନସିକ କଲ୍ୟାଣ 23
  - 5.12. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ମାନବିକତା 24
  - 5.13. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ସାମାଜିକ ସଦ୍ଭାବ 25
  - 5.14. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ବନ୍ଧୁତା 26
  - 5.15. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀ 27
  - 5.16. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ପ୍ରଶାସନିକ କୁଶଳତା 27
  - 5.17. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ବିଚାର 28
  - 5.18. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ କୃଷି 29
  - 5.19. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ପରିବେଶ 30
  - 5.20. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ପାରିବାରିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ/ଧର୍ମ 31
  - 5.21. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ନାରୀ 32
  - 5.22. ତିରୁକ୍କୁରଲରେ ପ୍ରବନ୍ଧନ/ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ 33
  - 5.23. ବିଶ୍ୱ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ 34
- **ଅଧ୍ୟାୟ 6** – କୁରଳ ରତ୍ନମାଳା 36

ଅଧ୍ୟାୟ ୧ – କାଶୀ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ

କାଶୀ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଏକ ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ରହିଆସିଛି। ତାମିଲ ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟରେ କାଶୀ (ଯାହା ବାରାଣସୀ ଅଟେ) ର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ଏହା କଲିତ୍ତୋଗୈ, ସିଲପ୍ପଦିକାରମ୍, ମଣିମେଖଲୈ, ନୀଲକେଶୀ, ଶୂଳାମଣି, ପେରୁଙ୍ଗଦୈ, ବିଲ୍ଲିଭାରତମ୍, ତେବାରମ୍, ପେରିୟ ପୁରାଣମ୍, ନାଲାୟିର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧମ୍, ତିରୁପ୍ପୁଗଳ, ଶିବବୋଗସାରମ୍, ତିରୁବିଲୈୟାଡ଼ଲ ପୁରାଣମ୍, କାଞ୍ଚି ପୁରାଣମ୍, ଶିବଜ୍ଞାନ ବାଲୟ ସ୍ୱାମୀଗଲ କଲମ୍ବଗମ୍, ତିରୁବରୁଟପା, ବୀରପାଣ୍ଡ୍ୟ କଟ୍ଟବୋମ୍ମନ୍‌ଙ୍କ ଗାଥା, ଭାରତୀୟାରଙ୍କ କବିତା ଏବଂ କବିମଣିଙ୍କ 'ମଲରୁମ୍ ମାଲୈୟୁମ୍' ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଶିଳାଲେଖ ଏବଂ ତାମ୍ରଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତି।

କାଶୀ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରିକି କାଶୀ କଲମ୍ବଗମ୍, କାଶୀ ଢୁଣ୍ଢି ବିନାୟଗର୍ ପଥିଗମ୍, କାଶୀ କାଣ୍ଡମ୍, କାଶୀ ରହସ୍ୟମ୍, କାଶୀ ଯାତ୍ରୈ, କାଶୀ ମାହାତ୍ମ୍ୟମ୍ (ବା ସିଂହଧ୍ୱଜଙ୍କ କାହାଣୀ), କାଶୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଶତକମ୍ ଏବଂ ଶ୍ରୀ କାଶୀ ଯାତ୍ରା ଦୀପମ୍। ଏଗୁଡ଼ିକ ମିଳିମିଶି ଦର୍ଶାନ୍ତି ଯେ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଏହି ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନ କେତେ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଛନ୍ତି।

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅନେକ କାରଣରୁ କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ଆୟୋଜନ କରନ୍ତି:

- ଐତିହାସିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁନଃ ଆବିଷ୍କାର କରିବା;
- ଦୁଇଟି ଜ୍ଞାନ ପରମ୍ପରାକୁ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିବା;
- ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା;
- ବହୁ କାଳରୁ ଚାଲିଆସୁଥିବା ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ସଭ୍ୟତାର ନିରନ୍ତରତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା;
- "ଏକ ଭାରତ - ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାରତ" ର ଚିନ୍ତାଧାରା ଅଧୀନରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାକୁ ଜଣାଇ ଜାତୀୟ ଏକତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା;
- ଜ୍ଞାନର ଆଦାନପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା;
- ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ତାମିଲ ଭାଷା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟକୁ ପରିଚିତ କରାଇବା;
- ଯୁବପିଢ଼ିକୁ ଭାରତୀୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ଐତିହ୍ୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା;
- ଭାରତୀୟ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭାଷାଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ନିକଟତର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ବ୍ୟବହାର କରିବା।

ପୂର୍ବର ଚାରୋଟି ସଙ୍ଗମମ୍ କାଶୀ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ, ଜ୍ଞାନ-ଆଧାରିତ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ପର୍କର ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ, ଭାରତୀୟ ଜ୍ଞାନ ପରମ୍ପରାରେ ମହର୍ଷି ଅଗସ୍ତ୍ୟଙ୍କ ଅବଦାନ, ଏବଂ "ତାମିଲ କର୍କଲମ୍" (ଆମେ ତାମିଲ୍ ଶିଖିପାରିବା) ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲା। ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ଆଗକୁ ନେଇ, କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ୫.୦ "ଆସନ୍ତୁ ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ ଶିଖିବା" ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ୨୮.୧୧.୨୦୨୬ ରୁ ୧୨.୧୨.୨୦୨୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରାଣସୀଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି।

କାଶୀ–ତାମିଲନାଡୁ: ଐତିହାସିକ ସୂତ୍ର

କାଶୀ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ବୈଗାଇ ଓ କାବେରୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ। ଉଭୟ ଭାରତର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ। ଏଠାରେ କେତେକ ମୁଖ୍ୟ ସୂତ୍ର ଦିଆଗଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଏକାଠି ବାନ୍ଧି ରଖିଛି:

- **କୁମାରଗୁରୁପରର (୧୭ଶ ଶତାବ୍ଦୀ):** ସେ ଧର୍ମପୁରମ୍ ଆଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ, କାଶୀରେ କୁମାରସ୍ୱାମୀ ମଠ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଏବଂ କେଦାର ଘାଟରେ କେଦାରେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ସେ "କାଶୀ କଲମ୍ବଗମ୍" ରଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ କାଶୀରେ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କ ଚରଣରେ ସାନ୍ନିଧ (ପରମପଦ) ଲାଭ କରିଥିଲେ।
- **ମହାକବି ଭାରତୀୟାର:** ସେ ୧୮୯୮ ରୁ ୧୯୦୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଶୀର ହନୁମାନ ଘାଟରେ ରହୁଥିଲେ। ସେ ରହୁଥିବା ଘରଟିକୁ "ଭାରତୀ ଇଲ୍ଲମ୍" (ଭାରତୀ ଭବନ) ଭାବରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ୧୧ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୨ରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଧାଡ଼ି, *"ଆସନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିବା ଯାହାଦ୍ୱାରା କାଶୀର କବିମାନଙ୍କ କଥା କାଞ୍ଚିରେ ଶୁଣାଯାଇପାରିବ"*, ଉତ୍ତର ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ।
- **ତେନ୍‌କାଶୀ ଏବଂ ଶିବକାଶୀ:** "ଦକ୍ଷିଣ କାଶୀ" ନାମଟି ନିଜେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ କହେ। ଏହି ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ିକ ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପାଣ୍ଡ୍ୟ ରାଜା ପରାକ୍ରମ ପାଣ୍ଡ୍ୟନ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ଏବଂ ତେନ୍‌କାଶୀ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ବଂଶର ଅତିବୀର ରାମ ପାଣ୍ଡ୍ୟନ୍ "କାଶୀ କାଣ୍ଡମ୍" ରଚନା କରିଥିଲେ।
- **"ସମସ୍ତ ଜଳ ଗଙ୍ଗା, ସମସ୍ତ ଭୂମି କାଶୀ":** ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ୨୦୨୩ ସଙ୍ଗମମ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ ସମାରୋହରେ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ପରମ୍ପରାର ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିଲେ।

- **କାଶୀ-ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା:** ଲୋକମାନେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଯେ କାଶୀ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କେବଳ ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ଆଜି ମଧ୍ୟ "କାଶୀ ଯାତ୍ରା" ତାମିଲ ବିବାହ ପରମ୍ପରାର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ।
- **ଜ୍ଞାନର ଏକ ସେତୁ:** ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୧ରେ ଭାରତୀୟାରଙ୍କ ୧୦୦ତମ ଶ୍ରାଦ୍ଧବାର୍ଷିକୀରେ, ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ,ବାରାଣସୀ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତାମିଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଏକ "ସୁବ୍ରମଣ୍ୟ ଭାରତୀ ଚେୟାର" ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ।

କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍‌ର ଯାତ୍ରା

- **କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ୧.୦:** ପ୍ରଥମ ସଙ୍ଗମମ୍ ୧୬.୧୧.୨୦୨୨ ରୁ ୧୫.୧୨.୨୦୨୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାରାଣସୀସ୍ଥିତ ବନାରସ (ବାରାଣାସୀ)ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ "କାଶୀ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ" ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା।।
- **କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ୨.୦:** ୧୬.୧୨.୨୦୨୩ ରୁ ୩୦.୧୨.୨୦୨୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାରାଣସୀସ୍ଥିତ ନମୋ ଘାଟରେ "ଜ୍ଞାନ-ଆଧାରିତ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ପର୍କର ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ" ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା।।
- **କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ୩.୦:** ୧୫.୦୨.୨୦୨୫ ରୁ ୨୪.୦୨.୨୦୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାରାଣସୀସ୍ଥିତ ନମୋ ଘାଟରେ "ଭାରତୀୟ ଜ୍ଞାନ ପରମ୍ପରାରେ ମହର୍ଷି ଅଗସ୍ତ୍ୟଙ୍କ ଅବଦାନ" ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା।।
- **କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ୪.୦:** ୦୨.୧୨.୨୦୨୫ ରୁ ୧୫.୧୨.୨୦୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାରାଣସୀସ୍ଥିତ ନମୋ ଘାଟରେ "ତାମିଲ କର୍କଲମ୍" (ଆମେ ତାମିଲ୍ ଶିଖିପାରିବା) ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ସଙ୍ଗମମ୍‌ର ଉଦ୍‌ଯାପନୀ ସମାରୋହ ୩୦.୧୨.୨୦୨୫ ରେ ତାମିଲନାଡୁର ରାମେଶ୍ୱରମ୍‌ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା।।
- **କାଶୀ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମମ୍ ୫.୦:** ୨୮.୧୧.୨୦୨୬ ରୁ ୧୨.୧୨.୨୦୨୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବାରାଣସୀସ୍ଥିତ ନମୋ ଘାଟରେ "ଆସନ୍ତୁ ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ ଶିଖିବା" ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି।

ସମଗ୍ର ଭାରତର ୧୦୦୦ଟି କଲେଜ୍ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ, ମୋଟ ୧୦୦୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ମାତୃଭାଷାରେ ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯିବ ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜ ନିଜ କଲେଜକୁ ନେଇଯିବେ।

ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ କୌଣସି ଧର୍ମ, ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଦେଶର ନାମ ନିଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ନିଜର ବୋଲି ଆପଣେଇଥାନ୍ତି। କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ତାମିଲ ସଂସ୍ଥାନ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ୩୫ଟି ଅନୁବାଦରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛି, ଏବଂ ଏହାର ବହୁଭାଷୀ ଆପ୍ ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟମ ଅନୁସୂଚୀର ସମସ୍ତ ୨୨ଟି ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଉଛି। ତେଣୁ କାଶ୍ମୀରର ଜଣେ ଛାତ୍ର ଏବଂ କନ୍ୟାକୁମାରୀର ଜଣେ ଛାତ୍ର ସମାନ ଦିନରେ, ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ, ସମାନ କୁରଳ (ଶ୍ଲୋକ) ଶିଖିପାରିବେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୨ – ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ଜୀବନୀ

ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଥିବା ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି, ସେ ଆମ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ୧୩୩୦ ଟି କୁରାଳ (ଶ୍ଲୋକ)। ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ, ପରିବାର ଏବଂ ବୃତ୍ତି ବିଷୟରେ ଯାହା କୁହାଯାଏ, ତାହାର ଅଧିକାଂଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ପରମ୍ପରା ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା କାହାଣୀ ଅଟେ। ତଥାପି, ଏହି ପୁସ୍ତକ ନିଜେ ଲେଖକଙ୍କର ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଛବି ଆଙ୍କିଥାଏ।

ନାମ ଏବଂ ସମ୍ମାନଜନକ ନାମ

"ୱାଲ୍ଲୁୱାନ" ନାମ ସହିତ "ତିରୁ" ସମ୍ମାନ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ "ତିରୁ ୱାଲ୍ଲୁୱର" ହୋଇଥିଲା। ପରମ୍ପରା ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସମ୍ମାନଜନକ ନାମ ଦେଇଛି: ନାୟନାର, ଦେବର, ଦୈବ ପୁଲାଭର, ମୁଧାରପାଭାଲାର, ନାନମୁଗାନାର, ମାଧାନୁବାଙ୍ଗୀ, ସେନ୍ନାପୋଥାର, ପେରୁନାଭାଲାର, ପୋୟିଲ ପୁଲାଭର। ଏହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ,ତାମିଲ୍ ସମାଜ ତାଙ୍କୁ କେତେ ସମ୍ମାନ କରେ।

ଐତିହାସିକ/ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ମତାମତର ସମୟସୀମା

ବିଦ୍ୱାନମାନେ ତିରୁକ୍କୁରାଲର ସମୟକୁ ୩୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରୁ ୫ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଆକଳନ କରନ୍ତି। ଚେକ୍ ବିଦ୍ୱାନ କାମିଲ ଜ୍ୱେଲେବିଲ୍ ଏହାକୁ ୪୫୦–୫୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ରଖିଥିଲେ। ଏନସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିଆ ବ୍ରିଟାନିକା ଷଷ୍ଠ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, ଏବଂ କେହି କେହି ଏହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ତାମିଲ୍ ପରମ୍ପରା ୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କୁ ୩୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରେ ରଖିଥାଏ। ମାରାଇମଲାଇ ଆଡିଗାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସେହି ଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ, ତାମିଲନାଡ଼ ସରକାର ୧୯୭୧ ମସିହାରେ ସରକାରୀ ଗେଜେଟରେ "ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ବର୍ଷ" ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ୧୯୭୨ ରୁ ବ୍ୟବହାରକୁ ଆସିଥିଲା। ୱାଲ୍ଲୁୱର ବର୍ଷ = ସାଧାରଣ ଇଂରାଜୀ ବର୍ଷ + ୩୧; ଥାଇ (ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି) ୨୦୨୬ ରୁ ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ବର୍ଷ ହେଉଛି ୨୦୫୭।

ପାରମ୍ପରିକ କାହାଣୀ

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ବିବିଧ କବିତା ଏବଂ ମୌଖିକ ପରମ୍ପରା ଆମକୁ କିଛି କାହାଣୀ ଦେଇଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କୌଣସି ଐତିହାସିକ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ୱାଲ୍ଲୁୱର କେତେ ଜୀବନ୍ତ।

- ଏକ ବ୍ୟାପକ ପରମ୍ପରା କହେ ଯେ, ସେ ଚେନ୍ନାଇର ମାଇଲାପୁରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଏକ ମନ୍ଦିର ଅଛି।
- ପରମ୍ପରା କହେ ଯେ ,ସେ ଜଣେ ତନ୍ତୀ (ଲୁଗା ବୁଣାକାର) ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ବାସୁକୀ। ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହେ ଯେ, ବାସୁକୀ କୂଅରୁ ପାଣି କାଢ଼ିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଦଉଡ଼ିକୁ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ। ଏହା ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନରେ ପ୍ରେମର ଏକ ଉଦାହରଣ ଭାବରେ କୁହାଯାଏ।
- ଅନ୍ୟ ଏକ କାହାଣୀ କହେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ରଚନାକୁ ମଦୁରାଇ ତାମିଲ୍ ସଙ୍ଗମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ସଙ୍ଗମର ପୀଠ (କାଠ ଫଳକ) କେବଳ କୁରାଳ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲା।
- ଏହି ରଚନାର ପ୍ରଶଂସାରେ ପଞ୍ଚାବନଟି 'ଭେନ୍ବା' କବିତାର ସଂଗ୍ରହ ହେଉଛି 'ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱାମାଲାଇ'। ଏଥିରେ, ଇଡାଇକ୍କାଦାର "ସୋରିଷ ମଞ୍ଜିକୁ ବିନ୍ଧି ସେଥିରେ ସାତୋଟି ସମୁଦ୍ର ଢାଳିବା" ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ୱେୟାର୍ ସେହି କଳ୍ପନାକୁ ଆହୁରି ସୂକ୍ଷ୍ମ କରିଥିଲେ: "କୁରାଳ, ଯାହା ଏକ ପରମାଣୁକୁ ବିନ୍ଧି, ସେଥିରେ ସାତୋଟି ସମୁଦ୍ର ଢାଳିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କଲା", ଅର୍ଥାତ୍ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାପକ, କିନ୍ତୁ ଆକାରରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ।

ପୁସ୍ତକରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଲେଖକ

ୱାଲ୍ଲୁୱର ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ର ଜାଣିଥିଲେ: ନୈତିକତା,ଧର୍ମ, ରାଜନୀତି, ଅର୍ଥନୀତି, ଯୁଦ୍ଧବିଦ୍ୟା, ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ପ୍ରେମ। ସେ ଜନ୍ମ ଅପେକ୍ଷା କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାପନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ପରମ୍ପରା, ସେ ଜୈନ, ବୌଦ୍ଧ, ଶୈବ କିମ୍ବା ବୈଷ୍ଣବ ହୁଅନ୍ତୁ, ୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କୁ ନିଜର ବୋଲି ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦାବି କରେ ତାଙ୍କ ସାର୍ବଜନୀନତାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ। ପ୍ରାଚୀନ ବିଦ୍ୱାନମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭାରତର ସାଧାରଣ ନୈତିକ ପରମ୍ପରାର ଏକ ସ୍ୱର ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି।

ସ୍ମାରକୀ

- **ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ଦିବସ:** ଏହା ପୋଙ୍ଗଲ ପର୍ବର ମଝିରେ, ଥାଇ (ମକର) ମାସର ୨ୟ ଦିନରେ ପଡ଼ିଥାଏ।

- **ୱାଲ୍ଲୁୱର କୋଟ୍ଟମ୍, ଚେନ୍ନାଇ:** ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀ ଫକ୍ରୁଦ୍ଦିନ୍ ଅଲ୍ଲୀ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପ୍ରିଲ ୧୯୭୭ ରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ଏବଂ ଭି. ଗଣପତି ସ୍ଥପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଏହି ସ୍ମାରକୀରେ ସମସ୍ତ ୧୩୩୦ ଟି କୁରାଳ ପଥରରେ ଖୋଳାଯାଇଛି। ୨୧ ଜୁନ୍ ୨୦୨୫ ରେ ଏହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା।
- **ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ପ୍ରତିମା:** କନ୍ୟାକୁମାରୀଠାରେ

ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କର ୧୩୩ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚର ଏକ ପ୍ରତିମା ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫୁଟ ୧୩୩ଟି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତୀକ। ୩୮ ଫୁଟର ପୀଠ/ପାଦପୀଠ ନୈତିକତା/ଅରମ୍ ବିଭାଗର ୩୮ ଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏବଂ ୯୫ ଫୁଟର ପ୍ରତିମା ସମ୍ପଦ/ପୋରୁଲ ଏବଂ ପ୍ରେମ/ଇନ୍ବମ୍ ର ୯୫ ଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଦର୍ଶାଏ। ୦୧.୦୧.୨୦୦୦ ରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ଏହି ପ୍ରତିମା ୨୦୦୪ ସୁନାମିକୁ ସହ୍ୟ କରିଥିଲା। ରଜତ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ, ୩୦ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୪ ରେ, ଏହି ପ୍ରତିମାକୁ ବିବେକାନନ୍ଦ ରକ୍ ସହିତ ଯୋଡୁଥିବା ୭୭ ମିଟରର ଏକ କାଚ ପୋଲ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା; ଏହି ପ୍ରତିମାକୁ "ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତିମା" ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୩ – ତିରୁକ୍କୁରାଲର ଗଠନ ଏବଂ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ

ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ୧୩୩୦ ଟି କୁରାଳ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଦଶଟି ଲେଖାଁଏ ଭାଗରେ ୧୩୩ଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏବଂ ତିନୋଟି ବିଭାଗରେ (ପାଲ୍): ଧର୍ମ (ଅରମ୍), ଅର୍ଥ (ପୋରୁଲ୍) ଏବଂ ପ୍ରେମ (ଇନ୍ବମ୍) ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁରାଳ ହେଉଛି ଏକ କୁରାଳ ଭେନବା: ଦୁଇଟି ଧାଡ଼ି, ସାତୋଟି ମେଟ୍ରିକାଲ୍ ଫୁଟ୍ (ଗଣ)।

ତିନି-ଭାଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଗଠନ

ତିନିଗୋଟି ବିଭାଗ (ମୁପାଲ୍): ୧୩୩ ଅଧ୍ୟାୟ, ୧୩୩୦ କୁରାଳ
(ପରିମେଳଝଗରଙ୍କ ଟୀକା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧ୍ୟାୟ ସଂଖ୍ୟା)

- **ଆରତୁପାଲ୍ (ଧର୍ମ / ଅରମ୍):** ୩୮ ଅଧ୍ୟାୟ (୧–୩୮), ୩୮୦ କୁରାଳ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ/ପୂର୍ବାଭାସ: ୪ ଅଧ୍ୟାୟ; ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ: ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ; ସନ୍ନ୍ୟାସ ଜୀବନ: ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟ; ଭାଗ୍ୟ/କର୍ମଫଳ: ୧ ଅଧ୍ୟାୟ
- **ପୋରୁତପାଲ୍ (ଅର୍ଥ / ପୋରୁଲ୍):** ୭୦ ଅଧ୍ୟାୟ (୩୯–୧୦୮), ୭୦୦ କୁରାଳ ଶାସନ/ରାଜନୀତି: ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ; ରାଜ୍ୟର ଅଙ୍ଗସମୂହ: ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟ; ବିବିଧ/ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣ: ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟ
- **କାମତୁପାଲ୍ (ପ୍ରେମ / ଇନ୍ବମ୍):** ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ (୧୦୯–୧୩୩), ୨୫୦ କୁରାଳ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରେମ: ୭ ଅଧ୍ୟାୟ; ବିବାହିତ ପ୍ରେମ: ୧୮ ଅଧ୍ୟାୟ

ଧର୍ମ (ଅରମ୍) – ୩୮ ଅଧ୍ୟାୟ

ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ବିଭାଗ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଜୀବନ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ଜୀବନକୁ ଆଲୋଚନା କରିଥାଏ।

- **ପୂର୍ବାଭାସ (୧–୪):** ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା; ବର୍ଷାର ମହତ୍ତ୍ୱ; ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ମହାନତା; ଧର୍ମର ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ପରେ ତୁରନ୍ତ ବର୍ଷାକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ହିଁ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ ବୋଲି ୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ।
- **ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ (୫–୨୪):** ଏହା ପରିବାର ଜୀବନ, ସ୍ତ୍ରୀର ଗୁଣ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ଲାଭ, ପ୍ରେମ, ଅତିଥି ସତ୍କାର, ମଧୁର ବଚନ, କୃତଜ୍ଞତା, ନିରପେକ୍ଷତା, ସହନଶୀଳତା, ସମାଜ ପ୍ରତି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣିବା, ଦାନ ଏବଂ ଯଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ। ୱାଲ୍ଲୁୱର ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଜୀବନ ସହ ସମାନ, ଏବଂ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି।
- **ସନ୍ନ୍ୟାସ ଜୀବନ (୨୫–୩୬):** ଦୟା, ମାଂସ ନ ଖାଇବା, ସତ୍ୟବାଦିତା, କ୍ରୋଧରୁ ମୁକ୍ତି, କାହାରିକୁ କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇବା, ଜୀବ ହିଂସା ନ କରିବା, ଅନିତ୍ୟତା, ତ୍ୟାଗ, ସତ୍ୟର ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୁ ଦୂର କରିବା। ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କର ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିବା ଅହିଂସା ଉପରେ କୁରାଳଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅଂଶରେ ଅଛନ୍ତି।
- **ଭାଗ୍ୟ (୩୮):** ଅତୀତର କର୍ମର ଫଳ ଉପରେ ଏକମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ, ଯାହା ମାନବ ପ୍ରୟାସର ବାହାରେ ରହିଥାଏ।

ଅର୍ଥ (ପୋରୁଲ୍) – ୭୦ ଅଧ୍ୟାୟ

ଅର୍ଥ ପୁସ୍ତକର ଅଧାରୁ ଅଧିକ ଭାଗ ଅଧିକାର କରିଥାଏ। ଏହା ରାଜନୀତି, ପ୍ରଶାସନ, ଅର୍ଥନୀତି, ବନ୍ଧୁତା ଏବଂ ସମାଜକୁ ଆବୃତ କରେ।

- **ଶାସନ (୩୯–୬୩):** ଶାସକଙ୍କ ଗୌରବ, ଶିକ୍ଷା, ଶୁଣିବା ଏବଂ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସନ, ଗୁପ୍ତଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଦୃଢ଼ ପ୍ରୟାସ ଏବଂ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ ହାତ ଛାଡ଼ି ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଶାସକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁଣ ଏବଂ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସନ ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ।
- **ରାଜ୍ୟର ଅଙ୍ଗସମୂହ (୬୪–୯୫):** ମନ୍ତ୍ରୀଗଣ, କଥିତ ଶକ୍ତି (ବାକ୍-ଶକ୍ତି), କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ତା, ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ, ଦେଶ, ଦୁର୍ଗ, ଧର୍ମୋପାର୍ଜନର ଉପାୟ, ସେନା, ବନ୍ଧୁତା, ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା। ଏହା ରାଜ୍ୟର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ପରୀକ୍ଷା କରେ।
- **ବିବିଧ (୯୬–୧୦୮):** ଉଚ୍ଚକୁଳ, ସମ୍ମାନ, ଚରିତ୍ରର ଗୌରବ, ସୌଜନ୍ୟ, କୃଷି, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି ଏବଂ ନୀଚତା। ନାଗରିକମାନଙ୍କର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି।

ପ୍ରେମ (କାମମ୍) – ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ

ପ୍ରେମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ବିଭାଗଟି ହେଉଛି ତାମିଲ୍ ସଂଗମର 'ଅକମ୍' (ଆନ୍ତରିକ ଜୀବନ) ପରମ୍ପରାର ଏକ ପ୍ରେମ ନାଟକ। କୁରାଳଗୁଡ଼ିକୁ ନାୟକ, ନାୟିକା ଏବଂ ନାୟିକାର ସାଙ୍ଗର ଶବ୍ଦ ରୂପେ ସଜ୍ଜାଯାଇଛି। ତୋଲକାପ୍ପିୟମର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାହାରିକୁ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାହାରି ନାମ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଆସେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଏହି ପ୍ରେମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଟେ।

- **ଗୁପ୍ତ ପ୍ରେମ (୧୦୯–୧୧୫):** ନାୟିକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଅଭିଭୂତ କରିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗୁଜବ ବ୍ୟାପିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଏହା ହେଉଛି ବିବାହ ପୂର୍ବର ପ୍ରେମ।
- **ବିବାହିତ ପ୍ରେମ (୧୧୬–୧୩୩):** ବିଚ୍ଛେଦକୁ ସହି ନ ପାରିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କର ମାନ-ଅଭିମାନ ଏବଂ ଝଗଡ଼ାର ଆନନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଏହା ବିବାହିତ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ବିଚ୍ଛେଦ, ଆକାଂକ୍ଷା, ଝଗଡ଼ା ଏବଂ ପୁନଃମିଳନକୁ ଆବୃତ କରେ।

ୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମ ବିନା ଅର୍ଥ, ଅର୍ଥ ବିନା ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ, ଏବଂ ପ୍ରେମ ବିନା ଆନନ୍ଦ ସବୁ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।
' ୱାଲ୍ଲୁଭମ୍' ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ (ଆନନ୍ଦ) ଏବଂ ମୋକ୍ଷ (ମୁକ୍ତି) କୁ ମାନବ ଜୀବନର ଚାରୋଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଭାବରେ ନାମିତ କରିଛି। ୱାଲ୍ଲୁୱର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଗାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋକ୍ଷକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଜୀବନର ବିଭାଗରେ ଏବଂ ସତ୍ୟର ଅନୁଭୂତି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରମାଣ ଢାଞ୍ଚା ହିଁ ତିରୁକ୍କୁରାଲକୁ ଭାରତର ଯେକୌଣସି କୋଣର ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଚିତ ଲାଗିବା ଭଳି କରିଥାଏ।

କୁରାଳର ଛନ୍ଦ

ଭେନବା (Venba):

- **ପାଦ:** ଦୁଇଟି। ପ୍ରଥମ ପାଦରେ ଚାରୋଟି ଶବ୍ଦ (ଫୁଟ୍) ଏବଂ ଶେଷ ପାଦରେ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ଥାଏ, ମୋଟ ଉପରେ ସାତୋଟି ଶବ୍ଦ।
- **ସଂଯୋଗ:** ଭେନବା ସଂଯୋଗ। ଶେଷ ଶବ୍ଦଟି 'ନାଲ୍', 'ମାଲାର', 'କାସୁ' କିମ୍ବା 'ପିରାପ୍ପୁ' ନାମକ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଶେଷ ହୁଏ।
- **ଶବ୍ଦ ବିଭାଗ – କୁରାଳ ୧:** ଅଗରା | ମୁଧଲା | ଏୟୁଥେଲ୍ଲାମ୍ | ଆଦି ଭାଗବାନ୍ | ମୁଧାତ୍ରେ | ଉଲଗୁ।

ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତତା ହିଁ କୁରାଳର ଶକ୍ତି ଅଟେ। ଅବ୍ବେୟାର୍ କହିଥିଲେ ଯେ ,ଏହା "ଏକ ପରମାଣୁକୁ ବିନ୍ଧି ସେଥିରେ ସାତୋଟି ସମୁଦ୍ର ଢାଳିବା" ପରି ଅଟେ। ଏହାର ରୂପଟି ମନେ ରଖିବା ଏବଂ ଅନୁବାଦ କରିବା ବହୁତ ସହଜ, ଏବଂ ଆଜି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସହଜ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନାମଗୁଡ଼ିକ

ମୁପାଲ୍, ଉତ୍ତ୍ତାରବେଦା, ଦୈବ ନୁଲ୍, ପୋୟ୍ତାମୋଝି, ବାୟୁରାଇ ବାଝ୍ତୁ ଏବଂ ପୋଧୁମାରାଇ—ଏସବୁ ହେଉଛି ତିରୁକ୍କୁରାଲର ବିଶେଷ ନାମ। "ପୋଧୁମାରାଇ" (ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଶବ୍ଦଟି ଏହି ରଚନାର ବିଷୟବସ୍ତୁରୁ ଆସିଛି। ଫ୍ରେଞ୍ଚ୍ ଅନୁବାଦକ ଇ. ଏସ୍. ଆରିଏଲ୍ କହିଥିଲା ପରି, ୱାଲ୍ଲୁୱର ଜାତି, ଲୋକ କିମ୍ବା ଧର୍ମର ବିଚାର ନ କରି "ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି" ସହ କଥା ହୁଅନ୍ତି।

ଅଧ୍ୟାୟ ୪ – ଟୀକାକାର/ଭାଷ୍ୟକାର ଏବଂ ସଂସ୍କରଣର ଇତିହାସ

ଦଶମ ଏବଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଦଶ ଜଣ ଭାଷ୍ୟକାର ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଉପରେ ଟୀକା (ଭାଷ୍ୟ) ଲେଖିଥିଲେ: ଧରୁମର୍, ମଣକ୍କୁଦାଭର୍, ଥାମାଥର୍, ନାଚ୍ଚାର୍, ପରିଧ୍ୟାର୍, ପରିମେଳଝଗର୍, ତିରୁମଲାଇୟାର୍, ମଲ୍ଲର୍, ପରିପ୍ପେରୁମାଲ୍ ଏବଂ କାଲିଙ୍ଗର୍। ମଣକ୍କୁଦାଭର୍, ପରିଧ୍ୟାର୍, କାଲିଙ୍ଗର୍, ପରିପ୍ପେରୁମାଲ୍ ଏବଂ ପରିମେଳଝଗର୍ଙ୍କ ଭାଷ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି, ଏବଂ ଧରୁମର୍, ଥାମାଥର୍ ଓ ନାଚ୍ଚାର୍ଙ୍କ ଭାଷ୍ୟ ଆଂଶିକ ଭାବେ ମିଳିଥାଏ। ତିରୁମଲାଇୟାର୍ ଏବଂ ମଲ୍ଲର୍ଙ୍କ ଭାଷ୍ୟ ଆଉ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ। ଏହି ଟୀକା/ଭାଷ୍ୟ ପରମ୍ପରା ହିଁ ତିରୁକ୍କୁରାଲକୁ ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଛି ଏବଂ ଆଜିର ପିଢ଼ିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛି।

ଆଧୁନିକ ଟୀକା/ଭାଷ୍ୟ

ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଏବଂ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ କବିରାଜ ପଣ୍ଡିଥର୍, ୟୁ. ଭି. ସ୍ୱାମୀନାଥ ଆୟର୍, କେ. ଭାଡିଭେଲୁ ଚେଟ୍ଟିୟାର୍, ଆୟୋଥିଦାସର୍, ଭି. ଓ. ଚିଦାମ୍ବରନାର୍, ତିରୁ. ଭି. କା., ନାମାକ୍କାଲ କବିଞ୍ଜାର, ଭାରତୀଦାସନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଉପରେ ଭାଷ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ। ସରଳ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ଭାଷ୍ୟର ପରମ୍ପରା ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ଏମ. ଭରଦରାଜନାରଙ୍କ "ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଥେଲିଭୁରାଇ" ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ନୂଆ ନୂଆ ଭାଷ୍ୟ ଲେଖାଯାଉଛି।

ତାଳପତ୍ରରୁ ମୁଦ୍ରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ତିରୁକ୍କୁରାଲକୁ ତାଳପତ୍ର ପୋଥିରେ ନକଲ କରାଯାଇ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଥିଲା। ୧୮୧୨ ମସିହାରେ, ଥଞ୍ଜାବୁରର ଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶର ନାଲାଦିୟାର୍ ଏବଂ ତିରୁଭାଲ୍ଲୁଭାମାଲାଇ ସହିତ ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରିତ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ସେବେଠାରୁ ଶହ ଶହ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇସାରିଛି।

ଡିଜିଟାଲ୍ ଯୁଗ

ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଏବଂ ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍‌ରେ ବହୁଭାଷୀ ଆପ୍ସ ଏବଂ ଅଡିଓ ବୁକ୍ସ ଭଳି ନୂତନ ରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ।

ଅଧ୍ୟାୟ ୫ – ୱାଲ୍ଲୁୱମ୍‌ର ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ତିରୁକ୍କୁରାଲର ୧୦୮ ଟି ଅଧ୍ୟାୟର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ତେଇଶି ଗୋଟି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ପରିଚିତ କରାଏ।

୫.୧. ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ/ନୈତିକତା

ତିରୁକ୍କୁରାଲ ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ। ଏହା ଜୀବନ ଜୀଇଁବା ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏକ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏକାଗ୍ରତା ଓ ଗଭୀରତା ସହିତ ମାନବ ଜୀବନର ମୌଳିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ। ତିରୁ ୱାଲ୍ଲୁୱର କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଜୀଇଁବା ଉଚିତ୍ ତାହା ବୁଝାନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ କେଉଁ ମାନସିକତାରେ ଜୀଇଁବା ଉଚିତ୍ ତାହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରେମ ଓ ଧର୍ମ,ନୈତିକତା ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁରେ ରହିଛି। ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ପ୍ରେମ ନୈତିକତାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଭାବରେ ଏବଂ ନୈତିକତା ପ୍ରେମର ବ୍ୟାବହାରିକ ରୂପ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଏ।

ପ୍ରେମ: ମାନବ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ

ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ପ୍ରେମକୁ କେବଳ ଏକ ଭାବପ୍ରବଣତା ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ମୌଳିକ ଗୁଣ ଯାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସ୍ୱାର୍ଥପରତାରୁ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ।

> அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
> என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (குறள் 72)
>
> ଅନ୍ବିଲାର୍ ଏଲ୍ଲାମ୍ ତମକ୍କୁରିୟର୍ ଅନ୍ବୁଟୈୟାର୍
> ଏନ୍ବୁମ୍ ଉରିୟର୍ ପିର୍‌ର୍କ୍କୁ।(କୁରଲ 72)
>
> ଆତ୍ମସୁଖେ ବଂଚିରହେ ପ୍ରୀତିହୀନ ଜନ
> ସର୍ବସ୍ୱ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ସୁଖୀ ପ୍ରୀତି-ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ ।

ପ୍ରେମହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ନିଜକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଜୀଇଁଥାଏ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଭଳି ପରିପକ୍ୱ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରେମ "ମୁଁ" ର ସଙ୍କୁଚିତ ଭାବନାକୁ "ଆମେ" ର ବ୍ୟାପକ ଭାବନାରେ ପରିଣତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ପରିବାରରେ ଆତ୍ମୀୟତା, ସମାଜରେ ଦୟା ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ମାନବିକତା ରୂପେ ବ୍ୟାପିଯାଏ।

> அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
> என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. (குறள் 80)
>
> ଅନ୍ବିନ୍ ବଳିୟତୁ ଉୟିର୍‌ନିଲୈ ଅଃତିଲାର୍‌କ୍କୁ
> ଏନ୍ବୁତୋଲ୍ ପୋର୍ତ୍ତ ଉଟମ୍ପୁ। (କୁରାଲ୍ 80)
>
> ଯଥାଯଥ ବଂଚିବାର ସାରଅଂଶ ପ୍ରେମ
> ପ୍ରେମ ବିନା ପ୍ରାଣୀ ଖାଲି ଅସ୍ଥି ଆଉ ଚର୍ମ

ଜୀବିତ ରହିବା ଅର୍ଥ କେବଳ ଶରୀରକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ନୁହେଁ। ଜୀବନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ସାର୍ଥକ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଥିବା ଏକ ମନ ଥାଏ। ତେଣୁ, ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ପ୍ରେମ କେବଳ ଜଣେ ମଣିଷର ଗୁଣ ନୁହେଁ; ଏହା ମାନବ ଜୀବନର ପ୍ରାଣଶକ୍ତି।

ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ/ନୈତିକତା

ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୁରାଳ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ କିପରି ଅଭିନ୍ନ:

> அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
> பண்பும் பயனும் அது. (குறள் 45)
>
> ଅନ୍ବୁମ୍ ଅର୍‌ନ୍ନୁମ୍ ଉଟୈତ୍ତାୟିନ୍ ଇଲ୍ୱାଳ୍କ୍କୈ
> ପଣ୍ବୁମ୍ ପୟନୁମ୍ ଅତୁ।(କୁରାଲ୍ 45)

ଗୃହୀର ଜୀବନେ ଥିଲେ ସ୍ନେହ ଓ ସଦ୍?ଗୁଣ
ସୁଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ ।

ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥର ମହାନତା ଧନ କିମ୍ବା କ୍ଷମତାରେ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମରେ ଭରା ଜୀବନରେ ରହିଛି। ପ୍ରେମ ହେଉଛି ହୃଦୟର ଗୁଣ, ଏବଂ ଧର୍ମ ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାର ପ୍ରକାଶ।

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାରି କ୍ଷତି ଚାହେଁ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖକୁ ନିଜର ବୋଲି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଦାନ, ଅତିଥି ସତ୍କାର, ଅହିଂସା, ଜୀବହିଂସାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଏବଂ କରୁଣା ଭଳି ନୈତିକ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ। ତେଣୁ ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଯେଉଁ ଧର୍ମ,ନୈତିକତା ବିଷୟରେ କହେ, ତାହା ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ଆଚରଣ ନୁହେଁ; ଏହା ପ୍ରେମରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ବିକଶିତ ହେଉଥିବା ଏକ ଜୀବନଶୈଳୀ। ୱାଲ୍ଲୁୱର ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ଗଭୀରକୁ ଯାଇ କହନ୍ତି:

அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. (குறள் 76)

ଅର୍ତ୍ତିର୍କ୍କେ ଅନ୍ବୁଚାର୍ପ୍ପ୍ ଏନ୍ବ ଅର୍ିୟାର୍
ମର୍ତ୍ତିର୍କ୍କୁମ୍ ଅଃତେ ତୁଣୈ।(କୁରାଲ୍ 76)

ଅଙ୍କ କହେ ପ୍ରେମ ଲୋଡ଼ା ଖାଲି ପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ
ପ୍ରେମ ଯେ ଆସକ୍ତି ନାଶେ ନ ଜାଣଇ ସେହି ।

ପ୍ରେମ କେବଳ କୋମଳତାର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ। ଏହା ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ସାହସର ସହିତ ନ୍ୟାୟ ପକ୍ଷରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ।

ଧର୍ମ: ଏହା ମନର ପବିତ୍ରତାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ

ଧର୍ମ,ନୈତିକତା ବିଷୟରେ ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା କେବଳ ବାହ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ; ଏହା ମାନସିକ ଜୀବନ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଧର୍ମ ମାନବ ମନରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ତେଣୁ:

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற. (குறள் 34)

ମନ୍ତ୍ତୁକ୍କଣ୍ ମାଚିଲନ୍ ଆତଲ୍ ଅନ୍ୈତ୍ତୁରନ୍
ଆକୁଲ ନୀର ପିର୍।(କୁରାଲ୍ 34)

ଅଚ୍ଛିଦ୍ର ନିର୍ମଳ ଚିନ୍ତା ଯଥାର୍ଥ ସାଧ୍ୱୀତା
ବାକି କୋଳାହଳ, ଆଡ଼ମ୍ବର, ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ।

ୱାଲ୍ଲୁୱର କହନ୍ତି ଯେ, ନିଷ୍ପଳଙ୍କ ମନ ହିଁ ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆ। ବାହାରକୁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ଦେଖାଗଲେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି ତାହା ପଛରେ ଛଳନା, ଈର୍ଷା, ଲୋଭ କିମ୍ବା ଯଶ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ତାହାର ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟ କମିଯାଏ। ଧର୍ମ କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କ'ଣ କରୁଛି ତାହା ଉପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ତାହା କାହିଁକି କରୁଛି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ଧର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଏହିପରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି:

அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு. (குறள் 32)

ଅର୍ତ୍ତିନ୍ନୂଉଙ୍କ୍ ଆକ୍କମ୍ମୁମ୍ ଇଲ୍ଲୈ ଅତନୈ
ମର୍ତ୍ତଲିନ୍ ଊଙ୍କିଲ୍ଲୈ କେଟୁ।(କୁରାଲ୍ 32)

ସଂସାରେ ଧର୍ମରୁ ବଳି ଉପାର୍ଜନ କାହିଁ
ଧର୍ମ ବିଚ୍ୟୁତିରୁ ବଳି ବିନାଶକ ନାହିଁ ।

ଧନ ଏବଂ କ୍ଷମତା ଅନିତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଚିରସ୍ଥାୟୀ। ସେଥିପାଇଁ ୱାଲ୍ଲୁୱର ଧର୍ମକୁ ମାନବ ଜୀବନର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ପଦ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି।

ପ୍ରେମରୁ କରୁଣା ଆଡ଼କୁ ତିରୁକ୍କୁରାଲର ପ୍ରେମ କେବଳ ପରିବାର ଏବଂ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅନ୍ୟ ମାନବସମାଜକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସମସ୍ତ ଜୀବଜଗତକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହା 'କରୁଣା' (ଅରୁଲ୍) ନାମକ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ।

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. (குறள் 241)

ଅରୁଟ୍ଚେଲ୍ୱମ୍ ଚେଲ୍ୱତ୍ତୁଳ୍ ଚେଲ୍ୱମ୍ ପୋରୁଟ୍ଚେଲ୍ୱମ୍
ପୂରିୟାର୍ କଣ୍ଣୁମ୍ ଉଳ।(କୁରଲ 241)

ସବୁପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟେ ଦୟା ନୈସର୍ଗିକ ବିତ୍ତ
ନୀଚ ଭୌତିକ-ସଂପତ୍ତି କରଇ ଆୟତ୍ତ ।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା କରୁଣା ରୂପକ ସମ୍ପଦ, ଭୌତିକ ସମ୍ପଦଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚରେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲର ପ୍ରେମ ପାହାଚ କ୍ରମରେ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥାଏ: ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରେମ, ତା'ପରେ ପରିବାରରେ ପ୍ରେମ, ତା'ପରେ ସମାଜରେ ପ୍ରେମ, ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସମସ୍ତ ଜୀବରାଶି ପ୍ରତି ପ୍ରେମ। ସେଥିପାଇଁ ୱାଲ୍ଲୁୱର ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି:

தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல். (குறள் 318)

ତନ୍ନ୍ନୁୟିର୍କ୍କୁ ଇନ୍ନାମୈ ତାନ୍ରିବାନ୍ ଏନ୍ନୋଲୋ।
ମନ୍ନ୍ନୁୟିର୍କ୍କୁ ଇନ୍ନା ଚେୟଲ୍।(କୁରାଲ୍ 318)

ଅହିତ ଯାତନା ଦୁଃଖ ଯିଏ ଭୋଗୀ ଥିବ
ପର ଅହିତ ଚିନ୍ତା ସେ କିପରି କରିବ ।

"ନିଜ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା କ'ଣ ତାହା ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ସମାନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇପାରିବ?"— ଏହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମର ଗଭୀର ଭିତ୍ତିଭୂମି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ। ଅନ୍ୟର ସ୍ଥାନରେ ନିଜକୁ ରଖିପାରୁଥିବା ହୃଦୟ ହିଁ ଧର୍ମର ପ୍ରକୃତ ଆରମ୍ଭ।

ଆଜିର ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶମାନବ ସମାଜ ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଏବଂ ଅର୍ଥନୀତିରେ ବହୁତ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି, ତଥାପି ଘୃଣା, ହିଂସା, ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଏବଂ ଭେଦଭାବ ରହିଯାଇଛି। ଏହି ସ୍ଥିତିରେ, ତିରୁକ୍କୁରାଲର ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ବିଚାର ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମାନବୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବରେ ଆଜିର ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ।

ଜ୍ଞାନ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶକ୍ତି ଦିଏ, ଏବଂ ଧର୍ମ,ନୈତିକତା ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ସତ୍ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରେ। ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରେମ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରେ। ଆଇନ ଅପରାଧକୁ ରୋକିଥାଏ, ଏବଂ ନୈତିକତା ଏକ ଏପରି ମନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରେ ନାହିଁ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଧର୍ମ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି। ପ୍ରେମ ହେଉଛି ଧର୍ମର ମୂଳ, ଏବଂ ଧର୍ମ ହେଉଛି ପ୍ରେମର ଫଳ। ପ୍ରେମ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସ୍ୱାର୍ଥପରତାରୁ ମୁକ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେମ କରୁଣାରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇଥିବାର ଦେଖେ।

ତେଣୁ ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ଦେଖାଇଥିବା ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ଭୟରୁ ଆଚରଣ କରାଯାଉଥିବା ନିୟମ ନୁହେଁ; ଏହା ପ୍ରେମରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ବିକଶିତ ହେଉଥିବା ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଜୀବନଶୈଳୀ। ପ୍ରେମ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଣିଷ କରାଏ, ଏବଂ ଧର୍ମ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ମାନବରେ ପରିଣତ କରେ। ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଦୁଇଟିର ମିଳନ ହୁଏ, ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶାନ୍ତି, ପାରିବାରିକ କଲ୍ୟାଣ, ସାମାଜିକ ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ମାନବିକତାର ବିକାଶ ଘଟେ।

୫.୨. ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ଅତିଥି ସତ୍କାର

ଅତିଥି ସତ୍କାର ହେଉଛି ତାମିଲ୍ ସଂସ୍କୃତିର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହସଖୁସି ଭରା ମୁହଁରେ ସ୍ୱାଗତ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଦେବା ଏବଂ ପ୍ରେମର ସହିତ ଯତ୍ନ ନେବା ହେଉଛି ତାମିଲ୍ ଜୀବନଶୈଳୀ। ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ଏହାକୁ କେବଳ ଏକ ସାମାଜିକ ଅଭ୍ୟାସ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ; ସେ ଏହାକୁ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନର ମୌଳିକ ନୈତିକତାର ସ୍ତରକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି। ସେ ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ଅତିଥି ସତ୍କାର ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଅତିଥିଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବାର ମହତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି।

ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ: ଅତିଥି ସତ୍କାର

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. (குறள் 81)

ଇରୁନ୍ତୋମ୍ପି ଇଲ୍ୱାଲ୍ୱତୁ ଏଲ୍ଲାମ୍ ବିରୁନ୍ତୋମ୍ପି
ବେଳାଣ୍ମୈ ଚେୟ୍ତର୍ ପୋରୁଟ୍ଟୁ।(କୁରାଲ୍ 81)

ଅତିଥିଙ୍କୁ ଆପ୍ୟାୟନ ଅତିଥି ସତ୍କାର
ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଧନ ସଂଚୟର ।

ୱାଲ୍ଲୁୱର କହନ୍ତି ଯେ ,ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଜ୍ଜନ କରେ, ଏହାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରେ ଏବଂ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରେ,କେବଳ ନିଜେ କିମ୍ବା ନିଜ ପରିବାର ଜୀଇଁବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା ଓ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ। ଏଠାରେ ଅତିଥି ସତ୍କାର କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ; ଏହା ନିଜ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ବାଣ୍ଟି ଜୀଇଁବାର ଏକ ସାମାଜିକ ଗୁଣରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

ୱାଲ୍ଲୁୱର ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ, ଦ୍ୱାର ମୁହଁରେ ଜଣେ ଅତିଥି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ବେଳେ, ନିଜେ ଏକାକୀ ଖାଇବା ଆଦୌ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ସେହି ଆହାର ଯଦିଓ ଅମୃତ ହୋଇଥାଏ:

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்று அன்று. (குறள் 82)

ବିରୁନ୍ତୁ ପୁରତ୍ତତାତ୍ ତାନୁଣ୍ଡଲ୍ ଚାବା
ମରୁନ୍ତେନିନୁମ୍ ବେଣ୍ଡତ୍ତାର୍ରୁ ଅନ୍ରୁ।(କୁରାଲ୍ 82)

ଅମରତ୍ୱ ଦାନକାରୀ ଅମୃତ ଥିଲେ ବି
ନଅର୍ପି ଅତିଥି ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଇ କଦାପି ।

ଏହାର ଗଭୀର ଗୁଢ଼ାର୍ଥ ହେଉଛି, ନିଜେ ପାଇଥିବା ସମ୍ପଦକୁ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ରଖିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ସଠିକ୍ ଉପଯୋଗ ନୁହେଁ।

ଆହାର ଅପେକ୍ଷା ହସଖୁସି ଭରା ମୁହଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ଅତିଥି ସତ୍କାରରେ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନୁହେଁ; କେଉଁ ମନୋଭାବରେ ତାହା ଦିଆଯାଉଛି, ଏବଂ ମୁହଁରେ ହସ ଓ ଆନ୍ତରିକତା ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. (குறள் 90)

ମୋପ୍ପକ୍ କୁଳ୍ଗୈୟୁମ୍ ଅନିଚ୍ଚମ୍ ମୁକମ୍ତିରିନ୍ତୁ
ନୋକ୍କକ୍ କୁଳ୍ଗୈୟୁମ୍ ବିରୁନ୍ତୁ।(କୁରଲ 90)

ଶୁଙ୍ଘିଲେ 'ଅନିଚ୍ଚ'ର ପୁଷ୍ପ ଯେପରି ମଉଳେ
ଗୃହସ୍ଥ ବିମୁଖ ଦେଖି ଅତିଥି ଝାଉଁଳେ ।

ୱାଲ୍ଲୁୱର କହନ୍ତି ଯେ ,ଯେପରି ଅନିଚ୍ଛମ୍ ଫୁଲ ଶୁଙ୍ଘିବା ମାତ୍ରେ ଶୁଖିଯାଏ, ସେହିପରି ଅତିଥିଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ସମୟରେ ମୁହଁର ଭାବ ବଦଳିଗଲେ ଅତିଥିଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼େ। ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକୃତ ଅତିଥି ସତ୍କାର

ଦିଆଯାଉଥିବା ଆହାରର ପରିମାଣରେ ନୁହେଁ, ବରଂ "ଆପଣ ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ" ବୋଲି ଅତିଥିଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇବାରେ ରହିଛି।

ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କର ମୂଳଦୁଆ

ଅତିଥି ସତ୍କାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୂରତାକୁ କମାଇଥାଏ। ଏହା ଜଣେ ନୂଆ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆତ୍ମୀୟରେ ପରିଣତ କରେ ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସମାଜ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଥାଏ। ତେଣୁ ଏହାକୁ କେବଳ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୁଣ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାମାଜିକ ଏକତା ଗଢୁଥିବା ଏକ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ। ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୁରାଳ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ,ଅତିଥି ସତ୍କାରକୁ ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଉଥିଲା:

> இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி
> வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. (குறள் 81)
>
> ଇରୁନ୍ତୋମ୍ପି ଇଲ୍ୱାଲ୍ୱତୁ ଏଲ୍ଲାମ୍ ବିରୁନ୍ତୋମ୍ପି
> ବେଳାଣ୍ମୈ ଚେୟ୍ତର୍ ପୋରୁଟ୍ଟୁ।(କୁରାଲ୍ 81)
>
> ଅତିଥିଙ୍କୁ ଆପ୍ୟାୟନ ଅତିଥି ସତ୍କାର
> ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଧନ ସଂଚୟର ।

ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଆଜିର ସହରୀକୃତ, ଆତ୍ମକେନ୍ଦ୍ରିକ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ। ଆଧୁନିକ ଅତିଥି ସତ୍କାର କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାରେ, ନୂତନ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାରେ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହେବାରେ ରହିଛି।

ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ଅତିଥି ସତ୍କାର କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ; ଏହା ହୃଦୟ ବାଣ୍ଟିବାର ଏକ ନୈତିକ ଗୁଣ। ଧନର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଏହାକୁ ସାଉଁଟି ରଖିବାରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟିବାରେ ରହିଛି। ଗୋଟିଏ ଘରର ମହାନତା ଏହାର ସୁଖ-ସୁବିଧାରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପ୍ରେମରେ ରହିଛି। ଅତିଥି ସତ୍କାର ମାଧ୍ୟମରେ ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ଏହି ମାନବୀୟ ବିଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି ଯେ "ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ ହେଉଛି କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜୀଇଁବା"।

୫.୩. ପ୍ରାଣୀଜଗତ ପ୍ରତି କରୁଣା

ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଏକ ବ୍ୟାପକ ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରେ: କେବଳ ମଣିଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଜଗତ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ରଖି ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଉଚିତ୍। କରୁଣା, ମାଂସ ତ୍ୟାଗ, ଜୀବହିଂସାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଏବଂ କାହାରିକୁ ଆଘାତ ନ ପହଞ୍ଚାଇବା ଭଳି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ୱାଲ୍ଲୁୱର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଜୀଇଁବାର ଅଧିକାର ଉପରେ ଜୋର୍ ଦିଅନ୍ତି।

ଅନ୍ୟ ଜୀବକୁ ନିଜର ବୋଲି ଦେଖିବା

> தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்உண்பான்
> எங்ஙனம் ஆளும் அருள். (குறள் 251)
>
> ତନ୍ନୂନ୍ ପେରୁକ୍କର୍କତ୍ ତାନ୍ପିରିତ୍ତୁ ଉନ୍ଉଣ୍ବାନ୍
> ଏଙ୍ଙନମ୍ ଆଳୁମ୍ ଅରୁଳ୍।(କୁରାଲ୍ 251)
>
> ନିଜ ପୁଷ୍ଟି ଲୋଭେ ଭକ୍ଷେ ପର ମାଂସ ଯେହ୍ନ
> କରୁଣାର ଅଧିକାରୀ କାହୁଁ ହେବ ସେହ୍ନ ।

ୱାଲ୍ଲୁୱର ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି ଯେ ,ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ହତ୍ୟା କରି ନିଜ ଶରୀର ଗଠନ ପାଇଁ ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରେ, ତାହାକୁ କିପରି ଦୟାଳୁ କୁହାଯାଇପାରିବ? ଆହାରର ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯାଇ ସେ ଏକ ମୌଳିକ ନୈତିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାନ୍ତି: ଆମେ ଯେପରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଜୀବନକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛୁ କି?

> அருளல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
> பொருளல்லது அவ்வூன் தினல். (குறள் 254)

ଅରୁଳଲ୍ଲତୁ ଯାତେନ୍ରିନ୍ କୋଲ୍ଲାମୈ କୋର୍ରଲ୍
ପୋରୁଳଲ୍ଲତୁ ଅବ୍ଟୂନ୍ ତିନ୍ରଲ୍।(କୁରାଲ୍ 254)

ନହନନ 'ଦୟା' କହି, 'ନିର୍ଦ୍ଦୟ' ହନନ
ଜୀବେ ହତ୍ୟା କରି ଭୋଜ୍ୟ ଅଧର୍ମ ଲକ୍ଷଣ ।

ୱାଲ୍ଲୁୱର ଜୀବହିଂସା ନ କରିବାକୁ ହିଁ କରୁଣାର ମୂଳ ଆଧାର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାର ପରାକାଷ୍ଠା

ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୁରାଲ୍ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇ ଜିଏ, ସେ ମାନବଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ରହେ:

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். (குறள் 260)

କୋଲ୍ଲାନ୍ ପୁଲାଲୈ ମରୁତ୍ତାନୈକ୍ କୈକୂପ୍ପି
ଏଲ୍ଲା ଉୟିରୁମ୍ ତୋଲ୍ଲୁମ୍।(କୁରଲ 260)

ଆମିଷ ଯେ ଭକ୍ଷେ ନାହିଁ ହତ୍ୟାରୁ ବିରତ
ହାତ ଯୋଡ଼ି ସଦା ପ୍ରାଣୀ ତା ପାଦେ ପ୍ରଣତ ।

କେବଳ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖପ୍ରକାଶ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଯାହା ଏହି କୁରାଳ ଦର୍ଶାଏ:

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்அது உணர்வார்ப் பெறின். (குறள் 257)

ଉଣ୍ଣାମୈ ବେଣ୍ଟୁମ୍ ପୁଲାଅଲ୍ ପିରିତୋନ୍ର୍ରନ୍
ପୁଣ୍ଅତୁ ଉଣର୍ୱାର୍ପ୍ ପେର୍ରିନ୍।(କୁରାଲ୍ 257)

ମାଂସ ଖାଲି ଘାଆ, ପୂଜ, ରକ୍ତ ସମାହାର
ଯେ ହେଜି ପାରେ ସେ ମାଂସ ନ କରେ ଆହାର ।

ଏହି କୁରାଳ ବୁଝାଏ ଯେ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ନିଜ ମନରେ ଅନୁଭବ କରିବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ କରୁଣା। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଗଭୀର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଆମକୁ ଏପରି ଜୀବନଶୈଳୀ ବାଛିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହା କାହାରିକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଏ ନାହିଁ।

ଆଜିର ସମୟରେ, ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରାଣୀ ସୁରକ୍ଷା, ଜୈବ ବିବିଧତା ଏବଂ ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ଭଳି ଧାରଣା ସହିତ ଯୋଡ଼ାଯାଇପାରିବ। ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କ ପ୍ରତି ୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ କରୁଣା ଏହି ବୁଝାମଣା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ ଯେ, ମଣିଷ ପ୍ରକୃତିର ଶାସକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଜୀବନ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଏକ ଅଂଶ ମାତ୍ର।

ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ, ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ହେଉଛି ମଣିଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେଖାଯାଉଥିବା ପ୍ରେମର ଏକ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ରୂପ। କୁରାଳ ଆମକୁ ନିଜ ଜୀବନ ପରି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଆଦର କରିବାକୁ ଶିଖାଏ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମହାନତା ଶକ୍ତିରେ ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜଠାରୁ ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଦୟାରେ ରହିଛି। ଏହିପରି ଭାବରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଏକ ବ୍ୟାପକ ନୈତିକତା ଉପସ୍ଥାପନ କରେ।

୫.୪. ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ / ବୈରାଗ୍ୟ

ଧର୍ମ/ନୈତିକତା ବିଭାଗରେ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଜୀବନର ନୈତିକତା ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ ପରେ ଆସିଥାଏ। ଅନେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ସନ୍ନ୍ୟାସ କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜଗତରୁ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ଦୂରେଇ ଯିବା ନୁହେଁ; ଏହାର ଅର୍ଥ ମନର ବନ୍ଧନ, ଯେପରିକି କାମନା, ମୋହ, କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଅହଂକାରକୁ ଜୟ କରିବା। ଭାଷ୍ୟକାର ପରମ୍ପରା ଧର୍ମ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ ଏବଂ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଜୀବନ ବିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରେ।

ମୋହ/ଆସକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଆସକ୍ତି ହିଁ ମାନବ ଦୁଃଖର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ। ଧନ, ଯଶ ଏବଂ କ୍ଷମତା ଜୀବନଯାପନର ମାଧ୍ୟମ ହେବା ଉଚିତ୍; ସେଗୁଡ଼ିକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଜୀବନରେ ଏହାକୁ ପାଳନ

କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ କୃପା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମୋହ-ଆସକ୍ତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରଣକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. (குறள் 350)

ପର୍ରୁକ ପର୍ର୍ରର୍ରାନ୍ ପର୍ର୍ରିନୈ ଅପ୍ପର୍ର୍ରୈପ୍
ପର୍ରୁକ ପର୍ରୁ ବିଟର୍ରୁ।(କୁରଲ 350)

ତା ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ ଯେ ସର୍ବ ବିମୁକ୍ତ
ଏପରି ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ହୁଅ ବିର୍ନିମୁକ୍ତ ।

ପ୍ରକୃତ ସନ୍ନ୍ୟାସ କେବଳ ପୋଷାକ କିମ୍ବା ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ନାହିଁ, ବରଂ ହୃଦୟରେ ରହିଛି। ଇଚ୍ଛା ବା କାମନାକୁ ଦମନ ନ କରି ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପରି ଦେଖାଯିବାର କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ବୈରାଗ୍ୟ ହେଉଛି ଆତ୍ମ-ସଂଯମର ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଶୃଙ୍ଖଳା।

ସନ୍ନ୍ୟାସ ଏବଂ କରୁଣା

ତିରୁକ୍କୁରାଲରେ ସନ୍ନ୍ୟାସର ବିଚାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସମାଜରୁ ଅଲଗା କରେ ନାହିଁ। କରୁଣା, ତପସ୍ୟା, ସତ୍ୟବାଦିତା, କ୍ରୋଧହୀନତା, ଅହିଂସା ଏବଂ ଜୀବହିଂସା ନ କରିବା ଭଳି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ୍ କରାଏ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାମନାକୁ ଜୟ କରିଛି, ସେ ଅନ୍ୟର ଅଧିକାର ଛଡ଼ାଇ ନେବ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ରୋଧକୁ ଜୟ କରିଛି, ସେ ଅନ୍ୟକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅହଂକାରକୁ ଜୟ କରିଛି, ସେ ଅନ୍ୟ ଜୀବଙ୍କୁ ନୀଚ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ସଂସାର ପ୍ରତି ଘୃଣା ନୁହେଁ; ଏହା ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ସୀମାହୀନ କାମନାକୁ ଜୟ କରିବା।।

ଆଜିର ଭୋଗବାଦ, ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଏବଂ ଲୋଭପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱରେ, ତିରୁକ୍କୁରାଲର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏକ ନୂତନ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରେ। ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ କାମନା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦକୁ ବୁଝିବା, ଏବଂ ସଂଯମ, ଆତ୍ମ-ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ସରଳତା ସହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଆଧୁନିକ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ ଦେଖାଉଥିବା ସନ୍ନ୍ୟାସ ସଂସାରରୁ ଖସି ପଳାଇବା ନୁହେଁ; ଏହା ସଂସାରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ମନକୁ ଜୟ କରିବା। ବସ୍ତୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଆସକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ଜୟ କରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ଏହିପରି ଭାବରେ ତିରୁୱାଲ୍ଲୁୱର ବୈରାଗ୍ୟକୁ ଏକ ଏପରି ଜୀବନଶୈଳୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯାହା ଆନ୍ତରିକ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ।

୫.୫. ତିରୁକ୍କୁରଲ୍‌ରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳା

ଏକ ଭଲ ସମାଜ ଭଲ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ଆଇନ କୌଣସି ସମାଜକୁ ସଂସ୍କାରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଆତ୍ମସଂଯମ, ସାଧୁତା, ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଏବଂ ନମ୍ରତା ଭଳି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀର ଭାବେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତିରୁକ୍କୁରଲ୍ ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳା (*ଓଜୁକମ୍*) ନାମକ ଜୀବନଧାରଣର ବ୍ୟାପକ ବିଚାର ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାଏ ।

ଶୃଙ୍ଖଳା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାହା ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ସ୍ଥାନ ଦିଏ, ତାହା ଧନ କିମ୍ବା ପଦବୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶୃଙ୍ଖଳା । ସେଥିପାଇଁ ୱଲ୍ଲୁୱର ଏହି କୁରଳରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି:

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். (குறள் 131)

ଓଳୁକ୍କମ୍ ବିଳୁପ୍ପମ୍ ତରଲାନ୍ ଓଳୁକ୍କମ୍
ଉୟିରିନୁମ୍ ଓମ୍ପପ୍ ପଟୁମ୍।(କୁରଲ 131)

ଆଚାରଶୀଳତା ଖ୍ୟାତି ଜଗତେ ବିଦିତ
ପ୍ରାଣାଧିକ ଶୀଳତାର ରକ୍ଷା ସମୁଚିତ ।

ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶୃଙ୍ଖଳା ହିଁ ସେହି ଆଗ୍ରଗତିକୁ ସମ୍ମାନଜନକ କରିଥାଏ । ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱର ଜୋର୍ ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଜୀବନଠାରୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରେ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଅଭାବ ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ସମାଜ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇପାରେ ।

ଆତ୍ମ-ସଂଯମ: ଶୃଙ୍ଖଳାର ପ୍ରହରୀ

ୱଲ୍ଲୁୱର ଆତ୍ମସଂଯମକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ରଖିଛନ୍ତି । ସଂଯମ ହେଉଛି ଚିନ୍ତା, ବାକ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା । ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୁରଳ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ,ଏକ ପରିପକ୍ୱ ମନ ଭାବନାର ତୁରନ୍ତ ଦାସ ହୁଏ ନାହିଁ, ବରଂ ପରିଣାମ ବିଚାର କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ:

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும். (குறள் 121)

ଅଟକ୍କମ୍ ଅମରରୁଳ୍ ଉୟ୍ୟୁମ୍ ଅଟଙ୍କାମୈ
ଆରିରୁଳ୍ ଉୟ୍ତ୍ତୁ ବିଟୁମ୍।(କୁରାଲ୍ 121)

'ସଂଯମଶୀଳତା' ଦେବ-ଲୋକରେ ବସାଏ
'ଅସଂଯମ' ନର୍କ-ଅନ୍ଧକାରେ ଠେଲୁ ଥାଏ ।

ସେହିପରି, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କ ଶୃଙ୍ଖଳାର ମାପକାଠି ଅଟେ ।

தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு. (குறள் 129)

ତୀୟିନ୍ନାଲ୍ ଚୁଟ୍ଟପୁଣ୍ ଉଳ୍ଳାରୁମ୍ ଆର୍ରାତେ
ନାବିନ୍ନାଲ୍ ଚୁଟ୍ଟ ବଟୁ।(କୁରଲ 129)

ଅଗ୍ନିଜ କ୍ଷତ କ୍ରମଶଃ ଭିତରୁ ଶୁଖଇ
ଜିହ୍ୱା-ଆଘାତ-କ୍ଷତର ଉପଶମ ନାହିଁ ।

ଏହି କୁରଳ ଏକ ସରଳ ସତ୍ୟ କହେ: ଶରୀରର କ୍ଷତ ଶୁଖିଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦ ମନରେ ଛାଡ଼ିଯାଉଥିବା ଆଘାତ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ । ତେଣୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳା କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ନାହିଁ; ଏହା ଚିନ୍ତା, କଥା ଏବଂ ଭାବନାକୁ ଏକାଠି ପରିଷ୍କୃତ କରେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ସମାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଶୃଙ୍ଖଳାର ସହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବାର ଲାଭ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହେନାହିଁ । ସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଭଲ ପରିବାର ଗଠନ କରନ୍ତି, ଭଲ ପରିବାର ଏକ ଭଲ ସମାଜ ଗଠନ କରେ, ଏବଂ ଏକ ଭଲ ସମାଜ ଏକ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗଠନ କରେ । ତେଣୁ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଜିର ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଯୁଗରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳାର ପରିସର ଆହୁରି ବ୍ୟାପକ ହୋଇଛି । ସାମ୍ନାରେ କହିବାକୁ ସଙ୍କୋଚ ବୋଧ କରୁଥିବା କଥା ଅନ୍‌ଲାଇନ୍‌ରେ ନ ଲେଖିବା, ମିଥ୍ୟା ସୂଚନା ନ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୋପନୀୟତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏସବୁକୁ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଆଧୁନିକ ରୂପ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଇପାରିବ ।

ତିରୁକ୍କୁରଲ୍‌ରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳା କେବଳ ବାହ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନୁହେଁ; ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ତରର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । ସଂଯମ, ପ୍ରିୟଭାଷୀ, ସାଧୁତା, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ନମ୍ରତା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । ୱଲ୍ଲୁୱରଙ୍କ ମତ ହେଉଛି, ଆପଣ ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ନିଜକୁ ମାର୍ଜିତ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ,ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୃଙ୍ଖଳା ହେଉଛି ସାମାଜିକ ଶୃଙ୍ଖଳାର ପ୍ରଥମ ମଞ୍ଜି, ତେଣୁ ତିରୁକ୍କୁରଲ୍‌ର ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ।

୫.୬. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ

ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱର୍ ସିଧାସଳଖ "ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ" ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସାହ, ମନର ଦୃଢ଼ତା, ପ୍ରୟାସ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ବିପତ୍ତିରେ ମନ ନ ହରାଇବା ଭଳି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ୱଲ୍ଲୁୱର୍‌ଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉନ୍ନତି କିମ୍ବା ଅଧୋଗତି ବହୁ ପରିମାଣରେ ମନର ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ପ୍ରୟାସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ। ସେ ଏକ କୁରାଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉଚ୍ଚତା ତାଙ୍କ ମନର ପରିମାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ:

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு. (குறள் 595)

ବେଳ୍ଳତ୍ ତନ୍ନୈୟ ମଲର୍‌ନୀଟ୍ଟମ୍ ମାନ୍ତର୍ତମ୍
ଉଳ୍ଳତ୍ ତନ୍ନୈୟତୁ ଉୟର୍ୱୁ।(କୁରଲ 595)

ଜଳ-ଗଭୀରତା ମାପ ପଦ୍ମର ଉଚ୍ଚତା
ବ୍ୟକ୍ତି ମହିମାର ମାପ ମନର ଦୃଢ଼ତା ।

ଜଳର ଗଭୀରତା ସହିତ ପଦ୍ମନାଡ଼ ଯେପରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ, ମଣିଷର ମନର ବଳ ହିଁ ତା'ର ଭାଗ୍ୟର ପରିମାଣ ଅଟେ।

ଏହି କୁରାଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ, ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ମାନବ ପ୍ରଗତିର ଆରମ୍ଭ ଅଟେ।

ମନର ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ସଫଳତା

ଜୀବନରେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ; ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମନର ଦୃଢ଼ତା ଆବଶ୍ୟକ। ଯେଉଁଠାରେ ଚିନ୍ତା ଏବଂ କର୍ମ ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେଠାରେ ସଫଳତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ୱଲ୍ଲୁୱର୍ କହିଛନ୍ତି:

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின். (குறள் 666)

ଏଣ୍ଣିୟ ଏଣ୍ଣିୟାଙ୍କୁ ଏୟ୍ତୁପ ଏଣ୍ଣିୟାର୍
ତିଣ୍ଣିୟର୍ ଆକପ୍ ପେର଼ିନ୍।(କୁରଲ 666)

ଇଚ୍ଛାମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ସେ କରେ
ଏକତ୍ର ଯେ ଉଦ୍ୟମ ଓ ମନୋବଳ ଧରେ ।

ଯେଉଁମାନେ ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ସହିତ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା ସେହିପରି ହାସଲ କରିଥାଆନ୍ତି। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ସଫଳତାରେ ବିଫଳ ହୋଇ ମନ ନ ହରାଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଜିଦ୍ ଧରିଛନ୍ତି:

துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. (குறள் 669)

ତୁନ୍ବମ୍ ଉର଼ବରିନ୍ନୁମ୍ ଚେୟ୍କ ତୁଣିବାର୍‌ରି
ଇନ୍ବମ୍ ପୟକ୍କୁମ୍ ବିନ୍ନୈ।(କୁରାଲ୍ 669)

ବିସ୍ତର ସମସ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିବୃତ୍ତ ନ ହେବ
ଶେଷେ ମନଃପୂତ କର୍ମ ତୃପ୍ତିଦାୟୀ ହେବ ।

ଆନନ୍ଦ ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପାଦନ କର; ଏବଂ ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କରିବା ସମୟରେ ତୁମକୁ କଠିନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ ଦୃଢ଼ ରଖି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିରହ।

ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆସୁନା କାହିଁକି, ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ; ସଫଳ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ଲାଗିରହନ୍ତୁ। ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଏ ନାହିଁ; ଏହା ହେଉଛି ସେହି ମାନସିକତା ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ,ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇପାରିବ।

ପ୍ରୟାସର ମୂଲ୍ୟ

ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଯେତେବେଳେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିବ ବୋଲି ୱଲ୍ଲୁୱର କହିଛନ୍ତି:

தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். (குறள் 619)

ତେୱ୍ୱତ୍ତାନ୍ ଆକା ତେନ୍ନିନ୍ନୁମ୍ ମ୍ମୁୟରିତନ୍
ମେୱ୍ୱରୁତ୍ତକ୍ କୂଲି ତରୁମ୍।(କୁରାଲ୍ 619)

ଯଦିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଗ୍ୟ ଅପ୍ରସନ୍ନ ହୁଏ
ଉଦ୍ୟୋଗ ତା ମନସ୍କାମ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ ।

ଏହି କୁରାଳ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ବହନ କରେ ଯେ, ଆଶା କରାଯାଇଥିବା ସଫଳତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ, ସଚ୍ଚୋଟ ପ୍ରୟାସ କେବେ ହେଁ ବୃଥା ଯାଏ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ଏକ ସକରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ନୁହେଁ; ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରୟାସ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅହଂକାର ନୁହେଁ; ଏହା ହେଉଛି ମନର ଏକ ଦୃଢ଼ତା ଯାହା ନିଜର କ୍ଷମତାକୁ ଜାଣେ, ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଏବଂ ଅଧ୍ୟବସାୟ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। "ମୁଁ କରିପାରିବି" ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେତେବେଳେ "ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି" ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମିଳିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଶକ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ।

୫.୭. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଶିକ୍ଷା

ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଶିକ୍ଷାକୁ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ମତରେ, ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବ୍ୟାପକ କରିଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ସଂଶୋଧନ କରେ ଏବଂ ଜୀବନସାରା ସାଥି ଦେଉଥିବା ଏକ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ରହିଥାଏ।

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள் 391)

କର୍ୱ କଚଟର୍‌ରକ୍ କର୍ତ୍ତବୈ କର୍‌ର୍‌ପିନ୍
ନିର୍ୱ ଅତର୍‌କ୍କୁତ୍ ତକ।(କୁରଲ 391)

ଛିଦ୍ରହୀନ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ଜ୍ଜ, ଶିକ୍ଷା ଯୋଗ୍ୟ ଯାହା
ନିତ୍ୟ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟାରେ ଅନୁସର ତାହା ।

ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଶିକ୍ଷାର ଯେଉଁ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି: ପ୍ରଥମେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖ ଏବଂ ଶିଖିବା ପରେ ସେହି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର। କେବଳ ସୂଚନାକୁ ମନରେ ସାଇତି ରଖିବା ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ; ବରଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜ୍ଜନ କରି ସେହି ଅନୁସାରେ ବଞ୍ଚିବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ଅଟେ।

ଶିକ୍ଷା: ମାନବଜାତିର ଆଖି

ଶିକ୍ଷାକୁ ଆଖି ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ମାନବ ଜୀବନର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବୋଲି ୱଲ୍ଲୁଭମ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି।

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. (குறள் 392)

ଏଣ୍ଣେନ୍ନ ଏନ୍ନେ ଏନ୍ନୁତ୍ତେନ୍ନ ଇରୁିରଣ୍ଟୁମ୍
କଣ୍ଣେନ୍ନ ବାନ୍ନୁମ୍ ଉୟିର୍କ୍କୁ।(କୁରାଲ୍ 392)

ଇତର କହଇ ଯାକୁ ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅକ୍ଷର
ଜ୍ଞାନୀ ଜାଣେ ତାହା ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁ ମାନବର ।

ଗଣିତ ଏବଂ ସାକ୍ଷରତାକୁ ମାନବ ଜୀବନର ଦୁଇଟି ଆଖି କୁହାଯାଇଛି। ଆଖି ଯେପରି ଆମକୁ ସଂସାରର ରୂପ ଦେଖାଏ, ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ଆମକୁ ତାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். (குறள் 393)

କଣ୍ଣୁଟୈୟର୍ ଏନ୍ବବର୍ କର୍ରୋର୍ ମୁକତ୍ତିରଣ୍ଡୁ
ପୁଣ୍ଣୁଟୈୟର୍ କଲ୍ଲା ତବର୍।(କୁରାଲ୍ 393)

ଜ୍ଞାନୀ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥେ ଚକ୍ଷୁ ଲଭିଥାଇ
ଇତର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳେ ଖାଲି କ୍ଷତ ଦୁଇ ।

କେବଳ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ହିଁ ଆଖି ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ। ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ଆଖି ସ୍ଥାନରେ କ୍ଷତ ଅଛି ବୋଲି କହି, ୱଲ୍ଲୁଭମ୍ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଶିକ୍ଷା କେବଳ ଦେଖିବାର କ୍ଷମତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ବିବେକ ଓ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବାର ଦୃଷ୍ଟି।

୫.୮. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ନେତୃତ୍ୱ ଗୁଣ

ଅର୍ଥ ବିଭାଗରେ (ପୋରୁଲ୍), ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ରାଜା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ଦୁର୍ଗ, ସେନା, ନାଗରିକ, ମନ୍ତ୍ରଣା, ସଠିକ୍ ସମୟ ଜାଣିବା ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହିତ ପରୀକ୍ଷା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଥାଏ। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ନେତୃତ୍ୱର ମୌଳିକ ନୀତି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ।

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. (குறள் 383)

ତୂଙ୍କାମୈ କଲ୍ୱି ତୁଣିବୁଟୈମୈ ଇମ୍ମୂନ୍ରୁମ୍
ନୀଙ୍କା ନିଲନ୍ଆଳ୍ ପବର୍କ୍କୁ।(କୁରାଲ୍ 393)

ସାହସ, ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ସହ ସତର୍କ-ଅତନ୍ଦ୍ର
ଏ ତିନି ନ ତ୍ୟାଗେ କେବେ ସମର୍ଥ ଭୂପେନ୍ଦ୍ର ।

ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ସଚେତନତା, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସାହସକୁ ଜଣେ ନେତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଗୁଣ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି।

ନେତୃତ୍ୱ

ୱଲ୍ଲୁଭମ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ,ଯେଉଁ ନେତା ନିକଟତର ହେବାକୁ ସହଜ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ଲୋକମାନେ ସେପରି ନେତୃତ୍ୱକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି:

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம். (குறள் 386)

କାଟ୍ଚିକ୍କୁ ଏଳିୟନ୍ କଟୁଞ୍ଚୋଲ୍ଲନ୍ ଅଲ୍ଲନେଲ୍
ମୀକ୍କୁରୁମ୍ ମନ୍ନନ୍ ନିଲମ୍।(କୁରାଲ୍ 386)

ପ୍ରଜାରେ ସୁଲଭ ଭେଟ, ଅକ୍ରୁର ବଚନ
ଯେ ରାଜାର, ଜଗତ ତା ପ୍ରଶଂସା କରେ ଗାନ ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଜଣେ ନେତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଚାରୋଟି ଗୁଣର ନାମ ଦେଇଛି: ଭୟହୀନତା, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦାନଶୀଳତା, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ।

ନେତୃତ୍ୱର ନୀତି

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். (குறள் 388)

ମୁରୈଚେୟ୍ଯୁ କାପ୍ପାର୍ରୁମ୍ ମନ୍ନ୍ନବନ୍ ମକ୍କଟ୍କୁ
ଇରୈୟେନ୍ରୁ ବୈକ୍କପ୍ ପଟୁମ୍।(କୁରଲ 388)

ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇ ରାଜା ପ୍ରଜା ପାଳୁଥାଏ
ନର ଦେହେ ଜଗତରେ ଦେବତା ବୋଲାଏ ।

ଯେଉଁ ରାଜା ନିରପେକ୍ଷ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭଗବାନ ସ୍ୱରୂପ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ନେତୃତ୍ୱ ନୀତି ହେଉଛି ଜଣେ ନେତା ନିର୍ଭରଶୀଳ ଲୋକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବା ଉଚିତ୍। ତେଣୁ ନେତୃତ୍ୱ କୌଣସି କ୍ଷମତାର ଅଧିକାର ନୁହେଁ; ଏହା ଏକ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ। ଜଣେ ଭଲ ନେତା ପରାମର୍ଶ ଶୁଣିବାକୁ ଏବଂ ଭୁଲ୍ ଦେଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍।

ନେତୃତ୍ୱ ବିଷୟରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଜ୍ଞାନ, ସାହସ, ନ୍ୟାୟ, ପରାମର୍ଶ, ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଏକାଠି ହୋଇଥାଏ। ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ନେତା କେବଳ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି ଯିଏ ଆଗରେ ଚାଲନ୍ତି; ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ନେତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆଣିଥାଆନ୍ତି।

୫.୯. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ଔଷଧ (ମରୁନ୍ଧୁ) ଅଧ୍ୟାୟରେ କେବଳ ରୋଗ ଆସିବା ପରେ ଚିକିତ୍ସା କରାଯିବା କଥା କୁହାଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଏକ ଜୀବନଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି। ଖାଦ୍ୟପେୟରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିବା ଉପରେ ୱଲ୍ଲୁୱର୍‌ଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ।

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். (குறள் 942)

ମରୁନ୍ତେନ୍ ବେଣ୍ଡାବାମ୍ ଯାକ୍କୈକ୍କ୍ କୁରୁନ୍ତିୟତୁ
ଅର୍‌ର୍‌ତୁ ପୋର୍‌ରି ଉଣିନ୍।(କୁରାଲ୍ 942)

ଭୁକ୍ତ ଆହାର ପାଚନ ହେବା ପରେ ଖାଏ
ଔଷଧ ଆବଶ୍ୟକତା ତା'ଠାରେ ନଥାଏ ।

ଏହି କୁରାଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତିଷେଧକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ: ଯଦି ଆପଣ ପୂର୍ବ ଖାଦ୍ୟ ହଜମ ହେବା ପରେ କେବଳ ପରିମାପ ଅନୁସାରେ ଖାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଏପରି ଏକ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ଶରୀରକୁ କୌଣସି ଔଷଧର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।

ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟ

அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுஉடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு. (குறள் 943)

ଅର୍‌ର୍‌ରାଲ୍ ଅଳବର୍‌ରିନ୍ତୁ ଉଣ୍ଣ ଅଃତୁଉଟମ୍ପୁ
ପେର୍‌ର୍‌ରାନ୍ ନେଟିତୁୟ୍କୁମ୍ ଆରୁ।(କୁରାଲ୍ 943)

ଖାଦ୍ୟ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଯାଇ ଭୁଞ୍ଜ ପରିମିତ
ନିଃଶଂସୟେ ତା ଜୀବନ ହୁଏ ଦୀର୍ଘାୟିତ ।

କେବଳ ଖାଦ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ପରିମାଣ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଶରୀରର କେତେ ପରିମାଣରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ତାହା ଜାଣି ଖାଇବା ହିଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ।

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 945)

ମାରୁପାଟୁ ଇଲ୍ଲାତ ଉଣ୍ଟି ମରୁତ୍ତୁଣ୍ଟିନ୍
ଉରୁପାଟୁ ଇଲ୍ଲୈ ଉୟିର୍କ୍କୁ।(କୁରଲ 945)

ବିଷମେ ବରଜି ଯିଏ ସୁଷମେ ଭୁଞ୍ଜିବ
ତାହାର ଶରୀର ସଦା ନିରୋଗ ରହିବ ।

ଏହି କୁରାଳ ଶରୀରକୁ ଅନୁକୂଳ ହେଉନଥିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ପରିହାର କରିବା ଏବଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟାଭାସ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଚିନ୍ତାଧାରା ଯୋଡ଼ିଥାଏ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ଚିନ୍ତାଧାରା ରୋଗ ପରର ଔଷଧକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ରୋଗ ପୂର୍ବର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜୀବନକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥାଏ। ଖାଦ୍ୟ, ପରିମାପ, ହଜମ ଏବଂ ଶରୀରର ପ୍ରକୃତିକୁ ବୁଝି ଜୀବନଯାପନ କରିବା ହିଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଆଧାର ଅଟେ।

୫.୧୦. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଚିକିତ୍ସା ନୈତିକତା

'ଔଷଧ' ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିଛି। ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ,ଡାକ୍ତର ରୋଗ, ଏହାର କାରଣ, ଏହାକୁ ଭଲ କରିବାର ଉପାୟ ଏବଂ ରୋଗୀର ପ୍ରକୃତିକୁ ଜାଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍।

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (குறள் 948)

ନୋୟ୍ନାଟି ନୋୟ୍ମୁତଲ୍ ନାଟି ଅତୁତଣିକ୍କୁମ୍
ବାୟ୍ନାଟି ବାୟ୍ପ୍ପୁର୍ ଚେୟଲ୍।(କୁରାଲ୍ 948)

ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ଚିହ୍ନି ନିଦାନ ସନ୍ଧାନ
କରି, କରିବ ଉତ୍ତମ ଚିକିତ୍ସା ବିଧାନ ।

ପ୍ରଥମେ ରୋଗ କ'ଣ ଜାଣିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଏହାର କାରଣ ଖୋଜିବାକୁ ହେବ; ଏହାପରେ ପ୍ରତିକାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହି କୁରାଳ ଏକ ସଠିକ୍ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ।

ରୋଗୀ-କୈନ୍ଦ୍ରିକ ଚିକିତ୍ସା

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். (குறள் 949)

ଉର୍ର୍ରାନ୍ ଅଳବ୍ରମ୍ ପିଣିୟଳବ୍ରମ୍ କାଲମ୍ରମ୍
କର୍ର୍ରାନ୍ କରୁତିର୍ ଚେୟଲ୍।(କୁରାଲ୍ 949)

ରୋଗ, ରୋଗୀର ଅବସ୍ଥା, ଋତୁର ପ୍ରକୃତି
ଚିକିତ୍ସା ପୂର୍ବରୁ ବୈଦ୍ୟ ତିନି ନେବ ଚିନ୍ତି ।

ସମାନ ରୋଗ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥାଏ। କୁରାଳ ବୁଝାଏ ଯେ ,ଜଣେ ଡାକ୍ତର ରୋଗୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା, ରୋଗର ପରିସର ଏବଂ ସମୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍।

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வான்என்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து. (குறள் 950)

ଉର୍ର୍ରବନ୍ ତୀର୍ପ୍ପାନ୍ ମରୁନ୍ତୁଳ୍ଳୈର୍ ଚେଲ୍ଲାନ୍‌ଏନ୍‌ର୍ରୁ
ଅପ୍ପାଲ୍ନାର୍ କୂର୍ର୍ରେ ମରୁନ୍ତୁ।(କୁରାଲ୍ 950)

ରୋଗୀ, ବୈଦ୍ୟ, ଔଷଧ ଓ ସେବିକା ସହିତ
ଉତ୍ତମ ଚିକିତ୍ସା ମୂଳେ ଏ ଚାରି ନିହିତ ।

ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏହି ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ—ରୋଗୀ, ଡାକ୍ତର, ଔଷଧ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ସହାୟତାକୁ ଏକାଠି ବିଚାର କରିଛନ୍ତି।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଚିକିତ୍ସା ନୈତିକତା କେବଳ ରୋଗ ଭଲ କରିବା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ; ଏହା ରୋଗୀଙ୍କୁ ବୁଝିବା, ଜ୍ଞାନ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହ ସଂପୃକ୍ତ। ଏହାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିଶେଷତା ହେଉଛି ଏକ ଚିକିତ୍ସାଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ଯାହା କେବଳ ରୋଗକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ରୋଗୀକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ।

୫.୧୧. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ମାନସିକ କଲ୍ୟାଣ

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ "ମାନସିକ କଲ୍ୟାଣ" ନାମରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଧ୍ୟାୟ ଆପଣ ପାଇବେ ନାହିଁ। ତଥାପି, ଚିନ୍ତା, କ୍ରୋଧ, ଈର୍ଷା, ଲୋଭ, ଦୁଃଖ, ମନର ଦୃଢ଼ତା, ବନ୍ଧୁତା, ପ୍ରେମ ଏବଂ ସଂଯମ ବିଷୟରେ ଥିବା କୁରାଳଗୁଡ଼ିକ ଜୀବନଧାରଣର ଏପରି ଉପାଦାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯାହା ମାନସିକ ଶାନ୍ତିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். (குறள் 35)

ଅଳ୍ଲୁକ୍କାର୍ର୍ ଅବାବେକ୍କୁଳି ଇନ୍ନାଚ୍ଚୋଲ୍ ନାନ୍ଗମ୍
ଇଳୁକ୍କା ଇୟନ୍ର୍ରତୁ ଅର୍ରମ୍।(କୁରାଲ୍ 35)

କାମ, କ୍ରୋଧ, ଈର୍ଷା, କଟୁବାକ୍ୟ ଏଇ ଚାରି-
ଦୋଷରୁ ନିବୃତ୍ତ ଯିଏ, ସେଇ ସଦାଚାରୀ ।

ଈର୍ଷା, ଅସୀମ ଆକାଂକ୍ଷା, କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଆଘାତଦାୟକ ଶବ୍ଦଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ଧର୍ମ କୁହାଯାଏ। ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକ ଶାନ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ।

ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ମନର ଦୃଢ଼ତା

ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ବିଚଳିତ ହେବା ମଣିଷର ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି। ଏହା ମନରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଏ। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏହାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିକାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି: ଯଦି ଦୁଃଖ ଆସିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଏହାକୁ ହସଖୁସିରେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ଏହା ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା କୁରାଳଟି ହେଉଛି:

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல். (குறள் 621)

ଇଟୁକ୍କଣ୍ ବରୁଙ୍କାଲ୍ ନକୁକ ଅତନୈ
ଅଟୁତ୍ତୂର୍ୱତୁ ଅଃତୋପ୍ପତୁ ଇଲ୍।(କୁରଲ 621)

ସ୍ମିତମୁଖେ ସଙ୍କଟର ମୁକାବିଲା କର
କରିକର୍ମା ସ୍ମିତ ଯିଏ ସର୍ବବିଘ୍ନ ହର ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁଃଖକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ନୁହେଁ। ଏହାକୁ ଏହିପରି ବୁଝାଯାଇପାରେ ଯେ ବିପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଙ୍ଗି ନପଡ଼ି ଏହାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ ଆମେ ମନର ଦୃଢ଼ତା ହାସଲ କରିବା ଉଚିତ୍।

ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ଭଲ ମାନବୀୟ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ପ୍ରେମ, ବନ୍ଧୁତା, ମଧୁର ବାକ୍ୟ ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତାକୁ ଦେଇଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଜୀବନ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ।

ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଉପାୟ

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିରେ ଈର୍ଷା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ଅନ୍ୟର ପ୍ରଗତିରେ ଈର୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଏହାର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଏବଂ "ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଉଚ୍ଚତାରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବା ଏବଂ ପହଞ୍ଚିବୁ" ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଏହି କୁରାଳରେ ରହିଛି:

அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். (குறள் 163)

ଅର୍ନାକ୍କମ୍ ବେଣ୍ଟାତାନ୍ ଏନ୍ରାନ୍ ପିର୍ନାକ୍କମ୍
ପେଣାତୁ ଅଳୁକ୍କରୁପ୍ ପାନ୍।(କୁରାଲ୍ 163)

ପରଧନେ ନଶଂସେ ଯେ ପରଶ୍ରୀକାତର
କଳି ନପାରେ ସେ ଯଶ-ଧନ ଆପଣାର ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ବାହାରେ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଖୋଜିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ମନକୁ ପରିଷ୍କାର ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କହିଥାଏ। ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ଏହାର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି: ନିଜର ଭାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କର, ଦୁଃଖରେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କକୁ ବଜାୟ ରଖ।

୫.୧୨. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ମାନବିକତା

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ସମ୍ମାନ ଦେବା, ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖକୁ ଅନୁଭବ କରିବା, ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, କାହାରି ଅନିଷ୍ଟ ନକରିବା, କ୍ଷୁଧା ନିବାରଣ କରିବା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ହିଁ ମାନବିକତାର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ। ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ସମଗ୍ର ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ରହିଛି।

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (குறள் 72)

ଅନ୍ବିଲାର୍ ଏଲ୍ଲାମ୍ ତମକ୍କୁରିୟର୍ ଅନ୍ବୁଟୈୟାର୍
ଏନ୍ବୁମ୍ ଉରିୟର୍ ପିର୍ର୍କୁ।(କୁରଲ 72)

ଆତ୍ମସୁଖେ ବଂଚିରହେ ପ୍ରୀତିହୀନ ଜନ
ସର୍ବସ୍ୱ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ସୁଖୀ ପ୍ରୀତି-ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ ।

ସ୍ୱାର୍ଥପରତାର ପରିସୀମା ଲଙ୍ଘି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୃଦୟକୁ ବଡ଼ କରିବା ହିଁ ମାନବିକତାର ଆରମ୍ଭ ଅଟେ।

ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖକୁ ନିଜର ଦୁଃଖ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରିବା

அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்நோய்
தம்நோய்போல் போற்றாக் கடை. (குறள் 315)

ଅରିବିନାନ୍ ଆକ୍ୱବତୁ ଉଣ୍ଟୋ ପିରିତିନ୍ନୋୟ୍
ତମ୍ନୋୟ୍ପୋଲ୍ ପୋର୍ରାକ୍ କଟୈ। (କୁରାଲ୍ 315)

ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖରେ ଯାର ସମ୍ବେଦନା ନାହିଁ
ସେପରି ଜ୍ଞାନୀର ଜ୍ଞାନେ ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ ।

"ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖକୁ ନିଜର ଦୁଃଖ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁନଥିବା ଜ୍ଞାନର କ'ଣ ବା ଉପଯୋଗିତା ଅଛି?" - ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ମାନବିକତାର ମହାନତାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥାଏ। ଜ୍ଞାନର ଉଚ୍ଚତା ଏହାର ପରିମାଣ ଉପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ଉପଯୋଗିତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ଦାନଶୀଳତା ଏବଂ କରୁଣା

ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ଦାନ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ। କୁରାଳ ଏହାକୁ ବୁଝାଇଥାଏ:

வறியார்க்குஒன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. (குறள் 221)

ବରିୟାର୍କ୍କୁଓନ୍ରୁ ଈବତେ ଈକୈମର୍ ରେଲ୍ଲାମ୍
କୁରିୟେତିର୍ପୈ ନୀର ତୁଟୈତ୍ତୁ।(କୁରାଲ୍ 221)

ଦରିଦ୍ରକୁ ବିତରଣ ଯଥାର୍ଥରେ ଦାନ
ବାକି ଯେତେ ଦାନ ସବୁ ନେଏଣ ଦେଏଣ ।

କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନର ଆଶା ନରଖି କରାଯାଇଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ହେଉଛି ମାନବିକତାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରୂପ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ମାନବିକତା ହେଉଛି "ମୁଁ" ରୁ "ଆମେ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଯାତ୍ରା। ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସମ୍ପଦ ସେତେବେଳେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟଲାଭ କରେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟର ଦୁଃଖକୁ ଅନୁଭବ କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।

୫.୧୩. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବ

କେବଳ ଆଇନ ବଳରେ ଏକ ସମାଜ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ। ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ, ପ୍ରେମ, ନ୍ୟାୟ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ମଧୁର ବାକ୍ୟ ଏବଂ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ମନୋଭାବ ହିଁ ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ।

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. (குறள் 100)

ଇନି୍ନୟ ଉଳବାକ ଇନ୍ନାତ କୂରଲ୍
କନି୍ନୟିରୁପ୍ପକ୍ କାୟ୍କବର୍ନ୍ ତର୍ରୁ।(କୁରଲ 100)

ମଧୁର ବଚନ ତେଜି ବୋଲେ ବାଣୀ କ୍ରୂର
ପକ୍ୱ ମିଷ୍ଟ ଫଳ ତେଜି ଆମ୍ବିଳେ ଆଦର ।

ମଧୁର କଥା କହିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କଠୋର ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ହେଉଛି ପାଚିଲା ଫଳ ଛାଡ଼ି କଞ୍ଚା ଫଳ ବାଛିବା ପରି। ସମ୍ପର୍କକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଶବ୍ଦର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହି କୁରାଳ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ଭାଷାର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ।

ଅନିଷ୍ଟ ବଦଳରେ ଭଲ କାମ କରିବା

ୱଲ୍ଲୁୱର୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିଶୋଧର ଚକ୍ରକୁ ଆଗକୁ ନ ବଢ଼ାଇ, ଅନିଷ୍ଟ ବଦଳରେ ଭଲ କାମ କରିବା ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗୁଣ। ଏହା ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବ ପାଇଁ ଏକ ଗଭୀର ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅଟେ। ଏହାକୁ ବୁଝାଉଥିବା କୁରାଳଟି ହେଉଛି:

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். (குறள் 314)

ଇନ୍ନାଚେୟ୍ ତାରୈ ଓରୁଉଲ୍ ଅବର୍ନାଣ
ନନ୍ନୟମ୍ ଚେୟ୍ଯୁ ବିଟଲ୍।(କୁରଲ 314)

ଅହିତକାରୀର ଯଦି ଶାସ୍ତି ଚାହୁଁ ଥାଅ
ତା'ର ହିତ ସାଧି ତାକୁ ଲଜ୍ଜିତ କରାଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଦଣ୍ଡ ଦେବେ? ସେମାନଙ୍କର ମନରେ ଲାଜ ଆସିବା ଭଳି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ କାମ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ।

ନିରପେକ୍ଷତା

ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ ରହେ। କାହାରି ପକ୍ଷ ନ ନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ନିରପେକ୍ଷତା ବିନା, ସ୍ଥାୟୀ ଏକତା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ସଦ୍‌ଭାବ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୂର କରେ ନାହିଁ; ବରଂ ପାର୍ଥକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ମାନବୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ରକ୍ଷା କରେ।

ପ୍ରେମ, ମଧୁର ବାକ୍ୟ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ କ୍ଷମା ହେଉଛି ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଦର୍ଶାଇଥିବା ସାମାଜିକ ସଦ୍‌ଭାବର ସ୍ତମ୍ଭ। ଏକତାର ଅର୍ଥ ସମସ୍ତେ ସମାନ ହେବା ନୁହେଁ; ବରଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଏକାଠି ବଞ୍ଚିବା।

୫.୧୪. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ବନ୍ଧୁତା

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ବନ୍ଧୁତାକୁ କେବଳ ମନୋରଞ୍ଜନର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏହାର ଅନେକ ଦିଗକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି: ଜଣେ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ଚୟନ କରିବା, ବନ୍ଧୁତା ପରୀକ୍ଷା କରିବା, ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁତାକୁ ସାଦରେ ଆପଣେଇବା ଏବଂ ଖରାପ ସଙ୍ଗତରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା।

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. (குறள் 786)

മുകനക നട്പതു നട്പന്റു നെഞ്ചത്തു
അകനക നട്പതു നട്പു. (କୁରାଲ୍ 786)

ଓଷ୍ଠାଧରେ ସ୍ମିତ ନୁହେଁ ମିତ୍ରତା ଲକ୍ଷଣ
ହୃଦେ ଯେ ଉଲ୍ଲାସ ଆଣେ ସେହି ମିତ୍ର ଜାଣ ।

କେବଳ ମୁହଁରେ ହସ ରଖିବା ବନ୍ଧୁତା ନୁହେଁ; ବନ୍ଧୁତା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ଯାହା ହୃଦୟରୁ ବିକଶିତ ହୋଇଥାଏ।

ଭୁଲ୍ ସଂଶୋଧନ କରୁଥିବା ବନ୍ଧୁ

ଜଣେ ବନ୍ଧୁ କେବଳ ସୁଖ ସମୟରେ ପାଖରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ବନ୍ଧୁତାର ସଂଜ୍ଞା ଏହିପରି ଦେଇଛନ୍ତି: ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ରାସ୍ତାରୁ ଦୂରେଇ ନିଏ ଏବଂ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଆସିବା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀ ହୋଇ ଛିଡ଼ାହୁଏ, ସିଏ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ।

அழிவின் அவைநீக்கி ஆறுஉய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. (குறள் 787)

അഴിവിൻ അവൈനീക്കി ആറുഉയ്ത്തു അഴിവിൻകൺ
അല്ലൽ ഉഴപ്പതാമ് നട്പു. (କୁରାଲ୍ 787)

କୁକର୍ମ ନିବାରି ମିତ୍ର ସୁପଥରେ ନିଏ
ଆପଣା ମିତ୍ର ଦୁଃଖରେ ସମଭାଗୀ ହୁଏ ।

ଏହି କୁରାଳ ବନ୍ଧୁତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ଦୁଃଖରେ ଥିବା ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏକ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଉପମା ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି।

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. (குறள் 788)

ഉടുക്കൈ ഇഴന്തവൻ കൈപോല ആങ്കേ
ഇടുക്കൺ കളൈവതാമ് നട്പു.(କୁରଲ 788)

ସ୍ଖଳିତ ବସ୍ତ୍ରକୁ ହସ୍ତ ସ୍ୱତଃ ତୋଳେ ଯେହ୍ନେ
ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ମିତ୍ର ସ୍ୱତଃ ଦୁଃଖ ମୁଞ୍ଚେ ତେହ୍ନେ ।

ପୋଷାକ ଖସିଗଲେ ଯେପରି ହାତ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବେ ତାହାକୁ ସମ୍ଭାଳିନିଏ, ସେହିପରି ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁତା ବିପଦ ସମୟରେ ବନ୍ଧୁକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ।

ବନ୍ଧୁତାର ମୂଲ୍ୟ କେବଳ ଆନନ୍ଦ ବାଣ୍ଟିବାରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଭୁଲ୍ ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ, ଦୁଃଖ ସମୟରେ ସାଥୀ ହୋଇ ଛିଡ଼ାହେବାରେ ଏବଂ ନିଷ୍ପାପର ହେବାରେ ରହିଛି।

୫.୧୫. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଅର୍ଥ ବିଭାଗରେ, ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଶାସକ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ଦୁର୍ଗ, ସେନା, ନାଗରିକ, ନ୍ୟାୟ, ଅର୍ଥନୀତି ଏବଂ ଦୂତ ଭଳି ରାଜନୈତିକ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛି। ୱଲ୍ଲୁୱର୍‌ଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ, ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ ରହିଥାଏ।

படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு. (குறள் 381)

ପଟୈକ୍କୁଟି କୂଳ୍‌ଅମୈଚ୍ଚୁ ନଟ୍ପଅରଣ୍ ଆରୁମ୍
ଉଟୈୟାନ୍ ଅରଚରୁଳ୍ ଏରୁ।(କୁରାଲ୍ 381)

ସୈନ୍ୟ, ପ୍ରଜ୍ଞା, ଧନ, ମିତ୍ର, ଦୁର୍ଗ, ମନ୍ତ୍ରୀସଙ୍ଗ
ଏ ଷଡ଼ର ଅଧିକାରୀ ନୃପ ମଧ୍ୟେ ସିଂହ ।

ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ସେନା, ପ୍ରଜା, ଆର୍ଥିକ ସମୃଦ୍ଧି, ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ, ବନ୍ଧୁତା ଏବଂ ଦୁର୍ଗ—ଏହି ଛଅଟି ଉପାଦାନକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି।

ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସନ

வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. (குறள் 542)

ବାନ୍ନୋକ୍କି ବାଳୁମ୍ ଉଲକେଲ୍ଲାମ୍ ମନ୍ନବନ୍
କୋଲ୍ଲୋକ୍କି ବାଳୁମ୍ କୁଟି।(କୁରଲ 542)

ଜଳଆଶାୟୀ ଜଗତେ ନିରିଖେ ଆକାଶେ
ପ୍ରଜା ନିରିଖଇ ରାଜ ନ୍ୟାୟଲାଭ ଆଶେ ।

ଏହି କୁରାଳ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଯେପରି ସଂସାର ବର୍ଷା ପାଇଁ ଆକାଶକୁ ଅନାଇଥାଏ, ସେହିପରି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଜୀବନ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ବା ରାଜଦଣ୍ଡ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ। ଏହାର ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ରାଜନୀତି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗୌରବ ଅର୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ନୁହେଁ; ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ। ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ରାଜନୈତିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ, ଶକ୍ତିଠାରୁ ନ୍ୟାୟ ବଡ଼, ଶାସକଠାରୁ ନାଗରିକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ବାହୁବଳଠାରୁ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ।

୫.୧୬. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ପ୍ରଶାସନିକ ଦକ୍ଷତା

ପ୍ରଶାସନ କେବଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ; ଏହା ହେଉଛି ସଠିକ୍ ସମୟରେ ସଠିକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା, ଫଳାଫଳର ଆକଳନ କରିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ସଫଳତାର ସହ ସମ୍ପାଦନ କରିବା। ଏହିପରି ପ୍ରଶାସନିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ଅନେକ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். (குறள் 517)

ଇତନୈ ଇତନାଲ୍ ଇବନ୍ମୁଟିକ୍କୁମ୍ ଏନ୍‌ରାୟ୍ନ୍ଦୁ
ଅତନୈ ଅବନ୍ପାଲ୍ ବିଟଲ୍।(କୁରଲ 517)

ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟ ସମାପନ
ହୋଇପାରେ, ଚିନ୍ତି କର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କିପରି ଏବଂ କେଉଁ ଦକ୍ଷତା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ, ତାହା ପ୍ରଥମେ ଆକଳନ କରିବା ଉଚିତ୍, ଏବଂ ତା'ପରେ ତାହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍। ଏହା "ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ବ୍ୟକ୍ତି" ର ପ୍ରଶାସନିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ।

ଯୋଜନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. (குறள் 467)

ଏଣ୍ଣିତ୍ ତୁଣିକ କରୁମମ୍ ତୁଣିନ୍ତପିନ୍
ଏଣ୍ଣୁବମ୍ ଏନ୍ନୁତୁ ଇଳୁକ୍କୁ।(କୁରଲ 467)

ଆଗପଛ ଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଆସେ ସିଦ୍ଧି
କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ପରେ ଚିନ୍ତା କରେ ହତବୁଦ୍ଧି ।

କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ, ବୃଥାରେ ଦ୍ୱିଧାବୋଧ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଯୋଜନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି।

ସମ୍ବଳ, ସମୟ, ପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ଏକ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତାକୁ ଜାଣିବା ହିଁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶାସନର ପରିଚୟ। ଏହି ଭାବନା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା କୁରାଳଟି ହେଉଛି:

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. (குறள் 631)

କରୁବିୟୁମ୍ କାଲମୁମ୍ ଚେୟ୍ଗୈୟୁମ୍ ଚେୟ୍ୟୁମ୍
ଅରୁବିନୈୟୁମ୍ ମାଣ୍ଡତୁ ଅମୈଚ୍ଚୁ।(କୁରଲ 631)

କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚନା, ପନ୍ଥା, କାଳ ଓ ସଙ୍ଗତି
ଚାରି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦକ୍ଷ ଅମାତ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

କୁରାଳର ପ୍ରଶାସନିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ହେଉଛି ଯୋଜନା, ସଠିକ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛିବା, ସମୟକୁ ଜାଣିବା, ଦାୟିତ୍ୱ ବାଣ୍ଟିବା ଏବଂ ଦକ୍ଷତାର ସମନ୍ୱୟ। ଜଣେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶାସକ ସେ ନୁହଁନ୍ତି ଯିଏ ସବୁକିଛି ନିଜେ କରନ୍ତି; ଜଣେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶାସକ ସେହି, ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟଟିକୁ ସଫଳତାର ସହ କରାଇ ନିଅନ୍ତି।

୫.୧୭. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ଆର୍ଥିକ ଚିନ୍ତାଧାରା

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଧର୍ମ କିମ୍ବା ସଦ୍‌ଗୁଣର ମାର୍ଗରେ ଅର୍ଥ ଅର୍ଜନ କରିବା, ଏହାର ସୁରକ୍ଷା କରିବା, ଏହାର ସଠିକ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ କରିବା ଉପରେ ଜିଦ୍ ଧରେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ଅର୍ଥନୀତି ମାନବ କଲ୍ୟାଣ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଛି।

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு. (குறள் 385)

ଇୟର୍‌ରଲ୍ଲୁମ୍ ଈଟ୍ଟଲ୍ଲୁମ୍ କାତ୍ତଲ୍ଲୁମ୍ କାତ୍ତ
ବକୁତ୍ତଲୁମ୍ ବଲ୍ଲତୁ ଅରଚୁ।(କୁରଲ 385)

ଧନଉପାର୍ଜନ, ବୃଦ୍ଧି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ
ନ୍ୟାଯ୍ୟ ବିନିଯୋଗ, ଯୋଗ୍ୟ ନୃପର ଲକ୍ଷଣ ।

ଆୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଅର୍ଜନ କରିବା, ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବଣ୍ଟନ କରିବା ହେଉଛି ଉତ୍ତମ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଶାସନର ମୂଳ ଉପାଦାନ।

ସମ୍ପଦର ସାମାଜିକ ଉପଯୋଗ

ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଆପେ ଆପେ ଶତ୍ରୁତା ଦୂର ହୋଇଯାଏ। ୱଲ୍ଲୁୱମ୍ ଏହିପରି ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଗତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଦେଶ ଆଗରେ ଚିନ୍ତାଧାରା ଉପସ୍ଥାପନ କରେ। ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୁରାଲ୍‌ଟି ସେହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ:

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகுஅதனிற் கூரியது இல். (குறள் 759)

ଚେୟ୍କ ପୋରୁଳୈଚ୍ ଚେରୁନର୍ ଚେରୁକ୍କରୁକ୍କୁମ୍
ଏଃକୁଅତନ଼ିର୍ କୂରିୟତୁ ଇଲ୍।(କୁରଲ 759)

ଧନ ତୁଳ କର ଶତ୍ରୁ ଗର୍ବ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ
ଧନଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣତର ଅସ୍ତ୍ର ଆଉ ନାହିଁ ।

ଆର୍ଥିକ ଶକ୍ତି ଉଭୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। କିନ୍ତୁ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ବ୍ୟାପକ ଚିନ୍ତାଧାରା ହେଉଛି ଯେ ସମ୍ପଦ ସର୍ବଦା ଧର୍ମ କିମ୍ବା ସଦ୍‌ଗୁଣର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଦାନ, ସମାଜ ପ୍ରତି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣିବା ଏବଂ ଆତିଥେୟତା ଭଳି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦର ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ। ତେଣୁ, ଅର୍ଥ ଅର୍ଜନର ଅନ୍ତିମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଏହାକୁ ପୁଞ୍ଜିଭୂତ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ କରିବା।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ଆର୍ଥିକ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଉତ୍ପାଦନ, ଅର୍ଜନ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଭାଗ କରିବା (ବଣ୍ଟନ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ। ସମ୍ପଦ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶାସନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ଏହା ମାନବ କଲ୍ୟାଣର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍। ୱଲ୍ଲୁୱର୍‌ଙ୍କ ମୂଳ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ଧର୍ମ କିମ୍ବା ସଦ୍‌ଗୁଣ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇଥିବା ଅର୍ଥନୀତି ହିଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସମ୍ପଦ।

୫.୧୮. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ କୃଷି

ତିରୁୱଲ୍ଲୁୱର୍ କୃଷିକୁ କେବଳ ଏକ ବୃତ୍ତି ଭାବରେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି। ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ବିନା ସଂସାର ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ କୃଷକଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି।

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. (குறள் 1031)

ଚୁଳନ୍ରୁମ୍‌ଏର୍ପ୍ ପିନ୍ନ୍‌ତୁ ଉଲକମ୍ ଅତନ଼ାଲ୍
ଉଳନ୍ତୁମ୍ ଉଳବେ ତଲୈ।(କୁରଲ 1031)

ପେଟ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱଭ୍ରମି ହଳପାଶେ ଫେରେ
ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ ଚାଷବୃତ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସାରରେ ।

ଲୋକମାନେ ଯେତେ ବୁଲାବୁଲି କଲେ ବି କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବି, ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗଳ ପଛରେ ହିଁ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ତେଣୁ ସମସ୍ତ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସତ୍ତ୍ୱେ କୃଷି ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି।

ସଂସାର ଅନେକ ବୃତ୍ତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶେଷରେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ସମାଜର ମୂଳଦୁଆ

କୃଷି ଏହି ଜଗତର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷୁଧା ରୂପକ ରୋଗକୁ ଦୂର କରେ ଏବଂ ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ନିର୍ମଳତା ଆଣିଥାଏ। କ୍ଷୁଧା ରୋଗକୁ ଭଲ କରୁଥିବା ଚିକିତ୍ସକ ସଦୃଶ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏହି କୁରାଳ ରଚନା କରିଥିଲେ:

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். (குறள் 1033)

ଉଳୁତୁଣ୍ଡୁ ବାଲ୍ବାରେ ବାଲ୍ବାର୍‌ମର୍ ର଼େଲ୍ଲାମ୍
ତୋଲୁତୁଣ୍ଡୁ ପିନ୍ଚେଲ୍ ପବର୍।(କୁରାଲ୍ 1033)

ଭୂମି କର୍ଷି ପେଟ ପୋଷେ ଯେ ଜନ ମହତ
ବାକି ସବୁ ମୁନିବ-ହାତଟେକା-ପାଳିତ ।

ଏହି କୁରାଳ ଶ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଖାଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ଏବଂ ସାମାଜିକ ଅବଦାନକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରେ।

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (குறள் 1036)

ଉଳବିନ୍ାର୍ କୈମ୍ମଟଙ୍କିନ୍ ଇଲ୍ଲୈ ବିଳ୍ଗୈବତୂଉମ୍
ବିଟ୍ଟେମେନ୍ ପାର୍କ୍କୁ ନିଲୈ।(କୁରାଲ୍ 1036)

ଯଦି କୃଷକ କୃଷିରୁ ବିରତ ହୋଇବ
ଗୃହତ୍ୟାଗୀ ତପୀ ନିଜ ତପ ପାଶୋରିବ ।

ଯଦି କୃଷକ ହାତ ବାନ୍ଧି ବସିରହେ, ତେବେ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ।

ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏହି ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି କୃଷକର ହାତ ଅକାମୀ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଭାବିତ ହେବ। ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ କୃଷି କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ନୁହେଁ; ଏହା ମାନବ ସମାଜର ଜୀବନରେଖା ଅଟେ। କୃଷକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା କେବଳ ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତିକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ନୁହେଁ; ଏହା ହେଉଛି ମାନବ ଜୀବନକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖୁଥିବା ମୂଳ ଶ୍ରମକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା।

୫.୧୯. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ପରିବେଶ

"ପରିବେଶ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ସିଧାସଳଖ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା, ଜଳ, କୃଷି, ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା, ଅହିଂସା (ହତ୍ୟା ନ କରିବା) ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଉପଭୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ମାନବ ଜୀବନ କିପରି ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ତାହା ଏଥିରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି।

ଜଳର ପ୍ରାଥମିକତା

ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନଚକ୍ର ବିନା କୌଣସି ବାଧାରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଜଳ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏହି କୁରାଳରେ ଜଳର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:

நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு. (குறள் 20)

ନୀର୍ଇନ୍ରୁ ଅମୈୟାତୁ ଉଲକେନ୍ିନ୍ ଯାର୍ୟାର୍କ୍କୁମ୍
ବାନ୍ଇନ୍ରୁ ଅମୈୟାତୁ ଓଳୁକ୍କୁ।(କୁରାଲ୍ 20)

ଜଗତ ବଂଚିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ ଥିଲେ ନୀର
ପ୍ରତ୍ୟୟ ମରିବ ସ୍ୱର୍ଶ ବିନା ବରଷାର ।

ଜଳ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଜଳର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ବର୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି।

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது. (குறள் 16)

ବିଚୁମ୍ପିନ୍ ତୁଳିବୀଳ୍ିନ୍ ଅଲ୍ଲାଲ୍ଲର୍ ରାଙ୍କେ
ପଚୁମ୍ପୁଲ୍ ତଲୈକାଣ୍ବୁ ଅରିତୁ।(କୁରାଲ୍ 16)

ଅମୂଲ୍ୟ ବରଷା ବିନ୍ୁ ଯେଯାଏଁ ନ ଝରେ
ଦୁର୍ବା ବି ପାରଇ ନାହିଁ ଆମନ୍ତ୍ରି ଅଙ୍କୁରେ ।

ଏହି କୁରାଳରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସବୁଜ ଘାସର ଜୀବନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମଣିଷ, ଉଦ୍ଭିଦ, ଜଳ ଏବଂ ବର୍ଷା ପୃଥକ୍ ନୁହଁନ୍ତି; ସେମାନେ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଗଠନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଛନ୍ତି।

ଜୀବ ପ୍ରତି କରୁଣା ଏବଂ ପାରିସ୍ଥିତିକ ବିଜ୍ଞାନ (ଇକୋଲୋଜି)

ଯଦି ଜଳାଭାବ ହେତୁ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ସମୃଦ୍ଧି ହ୍ରାସ ପାଏ, ତେବେ ତାହା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ଖସିପଡ଼େ। ଫଳରେ ରୋଗ, କ୍ଷୁଧା ଏବଂ ଶତ୍ରୁତା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ଓ ଦେଶର ଚରିତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ। ତେଣୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଜଳ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଉତ୍ସ। ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରଚୁରତା ସହିତ ସମୃଦ୍ଧ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ କ୍ଷୁଧା ଦୂର ହୋଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ପାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମାନସିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି ହୁଏ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁକିଛି ପାଉଥିବାରୁ ଶତ୍ରୁତାର ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଏ। ଏପରିକି ଦାନ ଏବଂ ତପସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ। ପ୍ରକୃତିର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି:

தானம் தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்காது எனின். (குறள் 19)

ତାନ୍‌ମ୍ ତବମିରଣ୍ଡୁମ୍ ତଙ୍କା ବିୟନ୍ନୁଲକମ୍
ବାନ୍‌ମ୍ ବଳଙ୍କାତୁ ଏନ୍‌ିନ୍।(କୁରାଲ୍ 19)

ମେଘ ଯଦି ଭୁଲିଯାଏ ବଦାନ୍ୟତା, ତେବେ
'ବଦାନ୍ୟତା','ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ' ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇବେ ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ପରିବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମଣିଷ ପ୍ରକୃତିଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତିର ସୁରକ୍ଷା କରିବା କେବଳ ବାହ୍ୟ ଜଗତକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନୁହେଁ; ଏହା ମାନବ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା। ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଏହାହିଁ କହନ୍ତି।

୫.୨୦. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ପାରିବାରିକ ସଦ୍‌ଗୁଣ

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ପରିବାରକୁ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାସସ୍ଥଳୀ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ସେହି ପ୍ରଥମ ସାମାଜିକ ସଂରଚନା ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ସଦ୍‌ଗୁଣ କିମ୍ବା ଧର୍ମ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରେମ, ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ, ଆତିଥେୟତା, ସନ୍ତାନପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ହେଉଛି ପାରିବାରିକ ସଦ୍‌ଗୁଣର ମୂଳ ଉପାଦାନ।

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. (குறள் 45)

ଅନ୍ବୁମ୍ ଅର୍‌ନ୍ନୁମ୍ ଉଟୈତ୍ତାୟିନ୍ ଇଲ୍ଲାଳ୍କ୍କି
ପଣ୍ବୁମ୍ ପୟନୁମ୍ ଅତୁ।(କୁରାଲ୍ 45)

ଗୃହୀର ଜୀବନେ ଥିଲେ ସ୍ନେହ ଓ ସଦ୍?ଗୁଣ
ସୁଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ଜୀବନ ।

ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ମହାନତା ଏହାର ପୁଞ୍ଜିଭୂତ ସମ୍ପଦରେ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସଦ୍‌ଗୁଣରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କରେ ରହିଛି।

ପରିବାରର ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ କିମ୍ବା ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଜୀବନଜାପନ କରିବା ନୁହେଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସୃଷ୍ଟି ଓ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ଏହି ସଂସାର ପ୍ରତି ନିଜର ଛୋଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବଡ଼ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ନିଜର ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନ ଏବଂ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ। ଏହାକୁ ମନରେ ରଖି ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥ କରିବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି। ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ଗରିବ ଏବଂ ନିଜର ଦିବଂଗତ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ସାଥୀ ହୋଇ ଛିଡ଼ାହେବା ହିଁ ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନର ଧର୍ମ। ପାରିବାରିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ଶୃଙ୍ଖଳା ବିଷୟରେ ୱଲ୍ଲୁଭମ୍ ଏହିପରି କହିଥାଏ:

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை. (குறள் 41)

ଇଲ୍ୱାଳ୍ୱାନ୍ ଏନ୍ବାନ୍ ଇୟଲ୍ବୁଟୈୟ ମୂବର୍କ୍କୁମ୍
ନଲ୍ଲାର୍ରିନ୍ ନିନ୍ର ତୁଣୈ।(କୁରାଲ୍ 41)

ପିତା ପତ୍ନୀ ସନ୍ତାନ- ଏ ତିନିରେ ଯେ ଜନ
ସମ ଦୃଷ୍ଟି ରଖେ ସେ ମହତ ଗୃହୀ ଜାଣ ।

ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ଜୀବନଯାପନ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନୁହେଁ; ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରେ। ଏକ ଉତ୍ତମ ପାରିବାରିକ ଗଠନ ହିଁ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱର ଆଧାର ଅଟେ।

ତେଣୁ ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ନିମ୍ନଲିଖିତ କୁରାଳ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ପରିବାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପାଇଁ ଜଣେ ଗୁଣବତୀ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଏହାର ବିକାଶକୁ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ସୁସନ୍ତାନ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି:

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. (குறள் 60)

ମଙ୍ଗଲମ୍ ଏନ୍ବ ମନୈମାଟ୍ଟି ମର୍ର୍ତନ୍
ନନ୍ମଲମ୍ ନନ୍ମକ୍କଟ୍ ପେର୍ରୁ।(କୁରଲ 60)

ଗୃହିଣୀର ସଦ୍‌ଗୁଣରୁ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ସୁସନ୍ତତି ହେତୁ ବଢ଼େ ଔଜ୍ଜ୍ୱଲ୍ୟ ତାହାର ।

ପରିବାରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ତମ ପାରିବାରିକ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିକୁ ସତ୍ ମାର୍ଗରେ ଗଢ଼ିତ କରିବାରେ ରହିଥାଏ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ପାରିବାରିକ ସଦ୍‌ଗୁଣ ହେଉଛି ପ୍ରେମ, ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ, ଭାଗ କରିବା (ବଣ୍ଟନ) ଏବଂ ଏକ ଉତ୍ତମ ପିଢ଼ି ଗଠନର ମିଳନ। ଯଦି ଏକ ଉତ୍ତମ ସମାଜ ଗଠନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ତେବେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବାର ହିଁ ସଦ୍‌ଗୁଣରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

୫.୨୧. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ନାରୀ

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସେହି ଯୁଗର ସାମାଜିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍। ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନ, ଜୀବନସାଥୀ, ସନ୍ତାନପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେମ ବିଭାଗରେ ନାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନସାଥୀଙ୍କ ଚରିତ୍ର, ପରିବାର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ସମ୍ପର୍କର ଗଭୀରତା ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନ।

ପାରିବାରିକ ଜୀବନରେ ନାରୀ

ଜୀବନସାଥୀଙ୍କୁ ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯିଏ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପରିବାରକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି।

மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. (குறள் 51)

ମନୈତ୍ତକ୍କ ମାଣ୍ବୁଟୈୟଳ୍ ଆକିତ୍ତର୍ କୋଣ୍ଟାନ୍
ୱଳତ୍ତକ୍କାଳ୍ ୱାୟ୍କ୍କୈତ୍ ତୁଣୈ।(କୁରଲ୍ 51)

ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଜଗି ଆୟ ଦେଖି ବ୍ୟୟ କରେ
ଯୋଗ୍ୟ ସହଧର୍ମିଣୀ ସେ ନାରୀ ଏ ସଂସାରେ ।

ଏହି କୁରାଳ ମାଧ୍ୟମରେ ୱଲ୍ଲୁୱର୍ ପରିବାରରେ ନାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ସେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପରିବାରରେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଗୃହିଣୀ ନଥିଲେ ସେହି ଘର ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ:

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். (குறள் 52)

ମନ୍ନୈମାଟ୍ଚି ଇଲ୍ଲାଳ୍ଗଣ୍ ଇଲ୍ଲାୟିନ୍ ବାଳ୍ୱୈ
ଏନ୍ନୈମାଟ୍ଚିତ୍ ତାୟିନୁମ୍ ଇଲ୍।(କୁରାଲ୍ 52)

ଦାମ୍ପତ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ସୁଗୁଣ ଯେ ପତ୍ନୀରେ ନାହିଁ
ଅନ୍ୟ ଯେତେ ଗୁଣଥାଉ ସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ ଯାଇ ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବାହାରେ ଯେତେ ସମ୍ପଦ କିମ୍ବା ସାଧନ ଥାଉନା କାହିଁକି, ପାରିବାରିକ ଜୀବନର ଆନ୍ତରିକ ମୂଲ୍ୟ ବିନା ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା କ୍ଷୁଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ।

ପ୍ରେମରେ ନାରୀଙ୍କ ସ୍ୱର

'ପ୍ରେମ ବିଭାଗ'ରେ, ନାରୀଙ୍କ ଭାବନା ଯେପରିକି ପ୍ରେମ, ବିଚ୍ଛେଦ, ଆକାଂକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାନ-ଅଭିମାନ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି। ତେଣୁ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ନାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ପାରିବାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗଭୀର ଭାବନା ଏବଂ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ଏହି ଅଂଶଟି ଜୀବନସାଥୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ, ପରିବାରରେ ତାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଏବଂ ପ୍ରେମ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କର ଭାବନାତ୍ମକ ସ୍ୱରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ।

୫.୨୨. ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ପରିଚାଳନା (ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ)

"ପରିଚାଳନା" (Management) ଶବ୍ଦଟି ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ରେ ସିଧାସଳଖ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି, ମାନବ ସମ୍ପଦ ଚୟନ, ସମୟ ଜାଣିବା, ସ୍ଥାନ ଜାଣିବା, ଦାୟିତ୍ୱ ବଣ୍ଟନ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଏବଂ ତଦାରଖ କରିବା ଭଳି ପରିଚାଳନାର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ବିଭାଗରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ। କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୋଜନା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ, କିନ୍ତୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ଦ୍ୱିଧାବୋଧ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିଥାଏ। କୁରାଳ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଏହିପରି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛି:

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. (குறள் 467)

ଏଣ୍ଣିତ୍ ତୁଣିକ କରୁମମ୍ ତୁଣିନ୍ତପିନ୍
ଏଣ୍ଣୁବମ୍ ଏନ୍ବତୁ ଇଳୁକ୍କୁ।(କୁରଲ 467)

ଆଗପଛ ଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଆସେ ସିଦ୍ଧି
କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ପରେ ଚିନ୍ତା କରେ ହତବୁଦ୍ଧି ।

ସତର୍କତାର ସହିତ ବିଚାର ନକରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ହାତ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ; ଯିଏ ପ୍ରଥମେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ ପରେ ଭାବିବି ବୋଲି ମନରେ କହେ, ସେ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ଅଟେ।

ମାନବ ସମ୍ପଦ ପରିଚାଳନା

ସଠିକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଛିବା, ତାଙ୍କ ହାତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ମାନବ ସମ୍ପଦ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ। ସେହି ସମ୍ପଦର ଦକ୍ଷ ଉପଯୋଗ ସଫଳତାର ପଥକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାଏ। ଏହିପରି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ପ୍ରଶାସନରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଏବଂ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି। ଏହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ଏହି କୁରାଲ୍:

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். (குறள் 517)

ଇତନ୍ନୈ ଇତନ୍ନାଲ୍ ଇବନ୍ମୁଟିକ୍କୁମ୍ ଏନ୍ରାୟ୍ନ୍ତୁ
ଅତନ୍ନୈ ଅବନ୍ପାଣ୍ ବିଟଲ୍।(କୁରଲ 517)

> ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟ ସମାପନ
> ହୋଇପାରେ, ଚିନ୍ତି କର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ ।

କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି, ଏହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ଉପାୟ ଏବଂ ଏହାକୁ କରିବାକୁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ଆକଳନ କରିବା ପରେ ହିଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍। ଏହା ଦକ୍ଷତା ଭିତ୍ତିକ ଦାୟିତ୍ୱ ବଣ୍ଟନର ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୀତି ଅଟେ।

ସମୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା

କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ସଫଳତାରେ ସମୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନ ଏକ ବଡ଼ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ। କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ମନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିମ୍ନଲିଖିତ କୁରାଳ ବୁଝାଇଥାଏ:

> ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
> கருதி இடத்தாற் செயின். (குறள் 484)

> ଞାଲମ୍ କରୁତିନୁମ୍ କୈକୂଟୁମ୍ କାଲମ୍
> କରୁତି ଇଟତ୍ତାର୍ ଚେୟିନ୍।(କୁରାଲ୍ 484)

> ଯଦି ରାଜା ଇଚ୍ଛା କରେ ବିଶ୍ୱଜେତା ହେବ
> ଅନୁକୂଳ ସ୍ଥାନ-କାଳେ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ।

ଯଦି ଜଣେ ସଠିକ୍ ସମୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଜାଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ହାସଲ ହୋଇପାରିବ। ତେଣୁ ପରିଚାଳନାରେ କେବଳ ସମ୍ବଳ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସମ୍ବଳ ଅଟେ। ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ପରିଚାଳନାଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା ହେଉଛି: ଯୋଜନା କର, ଅନୁସନ୍ଧାନ କର, ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଛ, ସମୟ ଜାଣି କାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା ସହିତ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ଉତ୍ତମ ପରିଚାଳନା ଅର୍ଥ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନୁହେଁ; ବରଂ ସଠିକ୍ ସମୟରେ ସଠିକ୍ ଉପାୟରେ ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା।

୫.୨୩. ବିଶ୍ୱ ଭାଷାରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ତାମିଲ୍ ଭାଷାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାର ମୂଳ ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକ ମାନବ ଜୀବନର ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥାଏ। ସଦ୍‌ଗୁଣ, ପ୍ରେମ, ନ୍ୟାୟ, ବନ୍ଧୁତା, ଶାସନ, ଶିକ୍ଷା, ଶ୍ରମ, ପରିବାର ଏବଂ ରୋମାଣ୍ଟିକ ପ୍ରେମ ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌କୁ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥାଏ। ସାର୍ବଜନୀନ ଆକର୍ଷଣର ଭାବନା ରହିଥିବାରୁ ଅନେକ ଭାଷାର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ନିଜସ୍ୱ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି।

ଶିକ୍ଷା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଶ ଏବଂ ସହର ଭଳି ସୀମା ପାର କରାଇ ନେଇଥାଏ। ସେହିପରି, ଅନୁବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଏହାର ଉତ୍ସ ଭାଷାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଅନେକ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଛି।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ଅନୁବାଦ କେବଳ ଶବ୍ଦ ବଦଳାଇବା ନୁହେଁ। ଦୁଇଟି ଧାଡ଼ିରେ ସ୍ଥାପିତ ଏକ କୁରାଲ୍‌ର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ, ଏହାର ଉପମା, ବ୍ୟାକରଣଗତ ଗଠନ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ସୂକ୍ଷ୍ମତାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା ଏକ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ଅଟେ। ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି ଉତ୍ସ ଏବଂ ନୂତନ ଭାଷାଗତ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାଂସ୍କୃତିକ ସେତୁ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌ର ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା କେବଳ ଏହାର ଅନୁବାଦ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ। ମାନବ ଜୀବନର ମୌଳିକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହା ଯେପରି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛି, ତାହା ହେଉଛି ଏହାର ବ୍ୟାପକ ପାଠକବର୍ଗର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ।

"ଜଣେ ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ କିପରି ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ହେବ?", "କ୍ଷମତାର କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍?", "ଧନ-ସମ୍ପଦର ଉପଯୋଗ କ'ଣ?", "ବନ୍ଧୁତା କିପରି ହେବା ଉଚିତ୍?" ଏବଂ "ଅନ୍ୟର ଅନିଷ୍ଟ ନକରି କିପରି ବଞ୍ଚିପାରିବ?"— ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ଏବଂ ଭାଷାର ସୀମା ବାହାରେ ସବୁସ୍ଥାନର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଅଟେ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଭାରତୀୟ ଭାଷା, ୟୁରୋପୀୟ ଭାଷା ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସୀୟ ଭାଷା ସମେତ ଅନେକ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଏହାର ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ହେବାର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ। ଏହାର ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତାମିଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାର ସଂସ୍କୃତି ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିର ଏକ ଆଦାନପ୍ରଦାନ।

ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ତାମିଲ୍ର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପଦ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା, ଏବଂ ଅନୁବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ଏକ ଏପରି କୃତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ଯହା ବ୍ୟାପକ ମାନବ ସମାଜ ସହିତ ସଂଳାପ କରିଥାଏ। ବିଶ୍ୱ ପରିକ୍ରମାରେ ଏହାର ଶକ୍ତି ଏହାର କ୍ଷୁଦ୍ର ରୂପରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଏଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟାପକ ମାନବୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ନିହିତ ଅଛି। ଭାଷା ବଦଳେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ, ସଦ୍‌ଗୁଣ, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ମାନବିକତାର ଆବଶ୍ୟକତା କେବେବି ବଦଳେ ନାହିଁ। ଏହି ସାଧାରଣ ମାନବିକତା ହିଁ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍‌କୁ ଭାଷାର ସୀମା ପାର କରି ଯାତ୍ରା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, "ୱଲ୍ଲୁୱମ୍‌ଙ୍କ ସାର୍ବଜନୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ" ରେ, ଆମେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶରେ, ଆସନ୍ତୁ କୁରାଳ ରତ୍ନମାଳା ମାଧ୍ୟମରେ ତିରୁକ୍କୁରାଲ୍ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା।

ଅଧ୍ୟାୟ ୬ – କୁରାଲ୍ ରତ୍ନମାଳା (କୁରାଲ ମଣିମାଲାଇ)

ଏହି 'କୁରାଲ୍ ରତ୍ନମାଳା' ଧର୍ମ ବିଭାଗ (ଅରମ୍) ଏବଂ ଅର୍ଥ ବିଭାଗ (ପୋରୁଲ୍) ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ କୁରାଲ୍ ସଂଗ୍ରହ କରି ସଂକଳିତ କରାଯାଇଛି। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟିଏ କୁରାଳ ଶିଖିବେ, ତେବେ ଆମେ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ବିଭାଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶିଖିପାରିବା।

1. அறத்துப்பால்

ଅରତୁପ୍ପାଲ୍ - ନୀତି

1. கடவுள் வாழ்த்து

କଟବୁଲ୍ ବାଲ୍ତ୍ତୁ – ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. (குறள் 1)

ଅକର ମୁତଲ ଏଲ୍ଲୁଏଲ୍ଲାମ୍ ଆଡି
ପକବନ୍ ମୁତର୍ରେ ଉଲକୁ। (କୁରଲ 1)

'ଅ' ଯେପରି ଆଦି ବର୍ଣ୍ଣ ଭାଷା ସକଳର
ଚରାଚର ବିଶ୍ୱ ଆଦି 'ଅନାଦି' ଈଶ୍ୱର ।

2. வான்சிறப்பு

ୱାନ୍ ସିରପ୍ପୁ - ବର୍ଷାର ପ୍ରଶସ୍ତି

வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான்அமிழ்தம் என்றுணரல் பாற்று. (குறள் 11)

ବାନ୍ନିନ୍ରୁ ଉଲକମ୍ ବଳଙ୍କି ବରୁତଲାଲ୍
ତାନ୍ଅମିଲ୍ତମ୍ ଏନ୍ରୁଣରଲ୍ ପାର୍ରୁ। (କୁରଲ 11)

ବରଷା ବଂଚାଇ ରଖେ ବସୁଧା ତେଣୁ ତ
ଅମରତ୍ୱର ଅମୃତ ଭାବେ ଭବେ ଖ୍ୟାତ ।

3. நீத்தார் பெருமை

ନୀତ୍ତାର ପେରୁମୈ - ତ୍ୟାଗୀର ପ୍ରଶସ୍ତି

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டுஒழுக லான். (குறள் 30)

ଅନ୍ତଣର୍ ଏନ୍ବୋର୍ ଅର୍ବୋର୍ମର୍ ରେବ୍ବୁୟିର୍କ୍କୁମ୍
ଚେନ୍ତଣ୍ମୈ ପୂଣ୍ଡୁଓଳୁକ ଲାନ୍। (କୁରଲ 30)

ଜୀବେ କରୁଣା ରଖଇ ଯେ ମହତ ପ୍ରାଣୀ
ସଂସାରେ ଧାର୍ମିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୂପେ ତାକୁ ଗଣି ।

4. அறன் வலியுறுத்தல்

ଅରନ୍ ୱଲିୟୁରୁଉଲ - ନୈତିକତାର ଉତ୍କର୍ଷ

அன்றறிவாம் என்னாது அறம்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை. (குறள் 36)

ଅନ୍ର୍ରିବାମ୍ ଏନ୍ନାତୁ ଅରମ୍ସେୟ୍କ ମର୍ର୍ରତୁ
ପୋନ୍ରୁଙ୍କାଲ୍ ପୋନ୍ର୍ରାତ୍ ତୁଣୈ। (କୁରଲ 36)

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟେ ସାଧ୍ୱ ଭାବି ଅପେକ୍ଷା ନ କର
ନିତ୍ୟ ଧର୍ମ ସାଧ, ପୁଣ୍ୟ ହେବ ସହଚର ।

5. இல்வாழ்க்கை

ଇଲ୍ୱାଳ୍କୈ – ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். (குறள் 50)

ୱୈୟତ୍ତୁଳ୍ ୱାଲ୍ୱାଙ୍କୁ ୱାଞ୍ଚୱନ୍ ୱାନ୍ଉର୍ରୈୟୁମ୍
ତେୟ୍ୱତ୍ତୁଳ୍ ୱୈକ୍କପ୍ ପଟୁମ୍। (କୁରଲ 50)

ନଶ୍ୱରେ ଯେ ଶ୍ରେୟ ପଥ ଅନୁସରି ଯାଏ
ଅବିନଶ୍ୱରେ ଦେବତା ସମତୁଲ ହୁଏ ।

6. வாழ்க்கைத் துணைநலம்

ୱାଳ୍କୈ ତୁଣୈନଲମ୍ - ସହଧର୍ମିଣୀର ଗୁଣ

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. (குறள் 60)

ମଙ୍ଗଲମ୍ ଏନ୍ନ ମନୈମାଟ୍ଚି ମର୍ର୍ରତନ୍
ନନ୍ନଲମ୍ ନନ୍ମକ୍କଟ୍ ପେରୁ। (କୁରଲ 60)

ଗୃହିଣୀର ସଦ୍‌ଗୁଣରୁ ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ସୁସନ୍ତତି ହେତୁ ବଢ଼େ ଔଜ୍ଜ୍ୱଲ୍ୟ ତାହାର ।

7. மக்கட்பேறு

ମକ୍କଟ୍ ପେରୁ - ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତି

குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர். (குறள் 66)

କୁଳଲିନିତୁ ଯାଳିନିତୁ ଏନ୍ନତମ୍ ମକ୍କଳ୍
ମଳଲୈଚ୍ଚୋଲ୍ କେଳା ତବର୍। (କୁରଲ 66)

ମଧୁ କାକଳି ଯେ ଶୁଣି ନାହିଁ ସନ୍ତାନର
ସେଇ ମଣେ ବେଣୁବୀଣା ଧ୍ୱନି ମଧୁତର ।

8. அன்புடைமை

ଅନ୍ବୁଡୈମୈ – ପ୍ରେମ

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. (குறள் 72)

ଅନ୍ବିଲାର୍ ଏଲ୍ଲାମ୍ ତମକ୍କୁରିୟର୍ ଅନ୍ବୁଟୈୟାର୍
ଏନ୍ବୁମ୍ ଉରିୟର୍ ପିର୍କ୍କୁ। (କୁରଲ 72)

ଆମ୍ସୁଖେ ବଂଚିରହେ ପ୍ରୀତିହୀନ ଜନ
ସର୍ବସ୍ୱ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ସୁଖୀ ପ୍ରୀତି-ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ ।

9. விருந்தோம்பல்

ୱିରୁନ୍ତେଦାମ୍ବଲ – ଆତିଥ୍ୟ

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. (குறள் 90)

ମୋପ୍ପକ୍ କୁଳ୍ଲୈୟୁମ୍ ଅନିଚ୍ଚମ୍ ମୁକମ୍ତିରିନ୍ତୁ
ନୋକ୍କକ୍ କୁଳ୍ଲୈୟୁମ୍ ବିରୁନ୍ତୁ। (କୁରଲ 90)

ଶୁଙ୍ଘିଲେ 'ଅନିଚ୍ଚ'ର ପୁଷ୍ପ ଯେପରି ମଉଳେ
ଗୃହସ୍ଥ ବିମୁଖ ଦେଖି ଅତିଥି ଝାଉଁଳେ ।

10. இனியவை கூறல்

ଇନିୟୱେ କୂରଲ୍ - ମଧୁଭାଷ

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. (குறள் 100)

ଇନିୟ ଉଳବାକ ଇନ୍ନାତ କୂରଲ୍
କନିୟିରୁପ୍ପକ୍ କାୟ୍କବର୍ନ୍ ତର୍ରୁ। (କୁରଲ 100)

ମଧୁର ବଚନ ତେଜି ବୋଲେ ବାଣୀ କ୍ରୂର
ପକ୍ୱ ମିଷ୍ଟ ଫଳ ତେଜି ଆମ୍ଳିଳେ ଆଦର ।

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

ସେୟ୍ନନ୍ଦ୍ରି ଅରିଦଲ୍ - କୃତଜ୍ଞତା

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. (குறள் 101)

ଚେୟ୍ୟାମଲ୍ ଚେୟ୍ତ ଉତବିକ୍କୁ ୱୈୟକମୁମ୍
ୱାନ୍କମୁମ୍ ଆର୍ରଲ୍ ଅରିତୁ। (କୁରଲ 101)

ପ୍ରତ୍ୟୁପକାରର ଆଶା ବିନା ଉପକାର
ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦାନ ନୁହଁ ସମତୁଲ ତା'ର ।

12. நடுவுநிலைமை

ନଡୁଭୁୱ ନିଲୈମୈ – ସତତା

வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தமபோல் செயின். (குறள் 120)

ବାଣିକମ୍ ଚେୟ୍ୱାର୍କ୍କୁ ବାଣିକମ୍ ପେଣିପ୍
ପିର୍‌ବୁମ୍ ତମପୋଲ୍ ଚେୟିନ୍। (କୁରଲ 120)

ପରହିତେ ନିଜ ହିତ ଦେଖେ ଯେ ସାଧବ
ତା ନିଜ ବାଣିଜ୍ୟେ ସଦା ସମୃଦ୍ଧି ଘଟିବ ।

13. அடக்கமுடைமை

ଅଡକ୍କମ୍ ଉଡୈମୈ – ସଂଯମଶୀଳତା

தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு. (குறள் 129)

ତୀୟିନାଲ୍ ଚୁଟ୍ଟପୁଣ୍ ଉଳ୍ଳାରୁମ୍ ଆର୍‌ାତେ
ନାବିନାଲ୍ ଚୁଟ୍ଟ ବଟୁ। (କୁରଲ 129)

ଅଗ୍ନିଜ କ୍ଷତ କ୍ରମଶଃ ଭିତରୁ ଶୁଖଇ
ଜିହ୍ୱା-ଆଘାତ-କ୍ଷତର ଉପଶମ ନାହିଁ ।

14. ஒழுக்கமுடைமை

ଓଳୁକ୍କମ୍ ଉଡୈମୈ – ସଦାଚାର

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். (குறள் 131)

ଓଳୁକ୍କମ୍ ବିଳୁପ୍ପମ୍ ତରଲାନ୍ ଓଳୁକ୍କମ୍
ଉୟିରିନୁମ୍ ଓମ୍ପପ୍ ପଟୁମ୍। (କୁରଲ 131)

ଆଚାରଶୀଳତା ଖ୍ୟାତି ଜଗତେ ବିଦିତ
ପ୍ରାଣାଧିକ ଶୀଳତାର ରକ୍ଷା ସମୁଚିତ ।

15. பிறனில் விழையாமை

ପିରନ୍‌ଇଲ୍ ୱିଳୈୟାମୈ - ପରଦାରା -ବିମୁଖତା

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு. (குறள் 148)

ପିର୍‌ନ୍ମନୈ ନୋକ୍କାତ ପେରାଣ୍ମୈ ଚାନ୍‌ର୍‌ୋର୍କ୍କୁ
ଅର୍‌ନ୍‌ୋନ୍‌ର୍‌ୋ ଆନ୍‌ର ଓଳୁକ୍କୁ। (କୁରଲ 148)

ପରନାରୀରେ ଆସକ୍ତ ନୁହେଁ ଯେଉଁ ଜନ
ସେ ମହତ, ତା'ର ପଥ ଶୀଳ ପଥ ଜାଣ ।

16. பொறையுடைமை

ପୋରୈ ଉଡୈମୈ – କ୍ଷାନ୍ତି

பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. (குறள் 152)

ପୋରୁତ୍ତଲ୍ ଇର୍‌ପ୍ପିନ୍଱ୈ ଏନ୍‌ର୍‌ରୁମ୍ ଅତନ୍଱ୈ
ମର୍‌ତ୍ତଲ୍ ଅତନି‌ନ୍ରୁମ୍ ନନ୍‌ର୍‌ରୁ। (କୁରଲ 152)

ପରର ଦୋଷ ମାର୍ଜ୍ଜନା ସଦାବେଳେ ଶ୍ରେୟ
ସେ ଦୋଷେ ଭୁଲିବା ଶ୍ରେୟତର ବାଞ୍ଛନୀୟ ।

17. அழுக்காறாமை

ଅଳୁକ୍କାରାମୈ – ଅନସୂୟତା

ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. (குறள் 161)

ଓଳୁକ୍କାର୍‌ରାକ୍ କୋକ୍କ ଓରୁବନ୍ତନ୍ ନେଞ୍ଚତ୍ତୁ
ଅଳୁକ୍କାରୁ ଇଲାତ ଇୟଲ୍ବୁ। (କୁରଲ 161)

ଅସୂୟା ପୂରିତ ନୁହଁ ଯାହାର ଅନ୍ତର
ଶୀଳତା ପଥରେ ସେହି ରହେ ନିରନ୍ତର ।

18. வெஃகாமை

ୱେହ୍‌ହାମୈ – ନିଃସ୍ପୃହତା

அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். (குறள் 178)

ଅଃକାମୈ ଚେଲ୍ୱତ୍ତିର୍‌କ୍କୁ ଯାତେନି‌ନ୍ ୱେଃକାମୈ
ୱେଣ୍ଡୁମ୍ ପିର‌ନ୍ମୈପ୍ ପୋରୁଳ୍। (କୁରଲ 178)

ସଂବୃଦ୍ଧି ଚାହିଁବ ଯଦି ନିଜ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର
ପରବିତ୍ତ ହରଣର ଲୋଭ ତ୍ୟାଗ କର ।

19. புறங்கூறாமை

ପୁରଂଗୁରାମୈ - କୁସନ-ବିରତି

ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு. (குறள் 190)

ଏତିଲାର୍ କୁର୍‌ର୍‌ରମ୍ପୋଲ୍ ତମ୍ମୁର୍‌ରମ୍ କାଣ୍ଗିର୍‌ପ୍ପିନ୍
ତୀତୁଣ୍ଡୋ ମନ୍‌ନୁମ୍ ଉୟିର୍‌କ୍କୁ। (କୁରଲ 190)

ସମଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଦେଖେ ନିଜପର ଦୋଷେ
ଅକଲ୍ୟାଣ ସେ ଜନର ପାଖକୁ ନ ଆସେ ।

20. பயனில சொல்லாமை

ପୟନ୍‌ଇଲ ସୌଲ୍ଲାମୈ - ବୃଥାଭାଷ-ବିରତି

சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லில் பயனிலாச் சொல். (குறள் 200)

ଚୋଲ୍ଲୁକ ଚୋଲ୍ଲିଲ୍ ପୟନୁଟୈୟ ଚୋଲ୍ଲର୍‌ୱ
ଚୋଲ୍ଲିଲ୍ ପୟନ୍‌ଇଲାଚ୍ ଚୋଲ୍। (କୁରଲ 200)

ସର୍ବଦା ବଚନ କହ ଯାହା ଅର୍ଥବହ
ଅର୍ଥହୀନ ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ସଦା ଦୂରେ ରହ ।

21. தீவினையச்சம்

ତୀଉ୍ୱନୈ ଅଚ୍ଚମ୍ - ପାପାଚାର ଭୀତି

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். (குறள் 202)

ତୀୟୱୈ ତୀୟ ପୟତ୍ତଲାଲ୍ ତୀୟୱୈ
ତୀୟିନୁମ୍ ଅଞ୍ଚପ୍ ପଟୁମ୍। (କୁରଲ 202)

ହୀନ ଫଳ ମିଳିଥାଏ ଜଘନ୍ୟ କର୍ମରୁ
ଜଘନ୍ୟ କର୍ମ ଭୀଷଣ ଜ୍ଞାଣ ଅଗ୍ନିଠାରୁ ।

22. ஒப்புரவறிதல்

ଓପ୍ପୁରୱୁ ଅରିଦଲ୍ - ପରୋପକାରିତା

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்னாற்றும் கொல்லோ உலகு. (குறள் 211)

କୈମ୍ମାରୁ ୱେଣ୍ଡା କଟପ୍ପାଟୁ ମାରିମାଙ୍କୁ
ଏନ୍‌ନାର୍‌ରୁମ୍ କୋଲ୍ଲୋ ଉଲକୁ। (କୁରଲ 211)

ହିତକାରୀ ଖୋଜେନାହିଁ ପ୍ରତିଉପକାର
ବାରିଦେ କି ପ୍ରତିଦାନ ଦିଅଇ ସଂସାର ।

23. ஈகை

ଈହୈ – ଦାନଶୀଳତା

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. (குறள் 226)

ଅର୍‌ର୍‌ାର୍ ଅଳିପଚି ତୀର୍ତ୍ତଲ୍ ଅଃତୋରୁୱନ୍
ପେର୍‌ର୍‌ାନ୍ ପୋରୁଲ୍ୱୈପ୍ ପୁଳି। (କୁରଲ 226)

ଦରିଦ୍ରର କ୍ଷୁଧା-ଆର୍ତ୍ତି କଲେ ନିବାରଣ
ଧନୀ ଧନ ସୁରକ୍ଷିତ ହେଲା ବୋଲି ଜ୍ଞାଣ ।

24. புகழ்

ପୁହଲ୍ - ଯଶ-କୀର୍ତ୍ତି

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 231)

ଈତଲ୍ ଇଚୈପଟ ବାଲ୍ତଲ୍ ଅତୁବଲ୍ଲତୁ
ଊତିୟମ୍ ଇଲ୍ଲୈ ଉୟିର୍କ୍କୁ। (କୁରଲ 231)

ଦାନ କରି କୀର୍ତ୍ତି ଅର୍ଜ୍ଜି ଜୀବନ ବିତାଅ
ଜୀବନେ ତା'ଠାରୁ ବଡ଼ କେଉଁ ପ୍ରାପ୍ତି କହ ।

25. அருளுடைமை

ଅରୁଲ୍ ଉଡୈମୈ – ଦୟାଶୀଳତା

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. (குறள் 241)

ଅରୁଟ୍ଚେଲ୍ୱମ୍ ଚେଲ୍ୱତୁଳ୍ ଚେଲ୍ୱମ୍ ପୋରୁଟ୍ଚେଲ୍ୱମ୍
ପୂରିୟାର୍ କଣ୍ଣୁମ୍ ଉଳ। (କୁରଲ 241)

ସବୁପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟେ ଦୟା ନୈସର୍ଗିକ ବିତ୍ତ
ନୀଚ ଭୌତିକ-ସଂପତ୍ତି କରଇ ଆୟତ୍ତ ।

26. புலால் மறுத்தல்

ପୁଲାଲ୍ ମରୁତ୍ତଲ୍ - ମାଂସ ବର୍ଜ୍ଜନ

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். (குறள் 260)

କୋଲ୍ଲାନ୍ ପୁଲାଲୈ ମରୁତ୍ତାନୈକ୍ କୈକୂପ୍ପି
ଏଲ୍ଲା ଉୟିରୁମ୍ ତୋଲ୍ତୁମ୍। (କୁରଲ 260)

ଆମିଷ ଯେ ଭକ୍ଷେ ନାହିଁ ହତ୍ୟାରୁ ବିରତ
ହାତ ଯୋଡ଼ି ସଦା ପ୍ରାଣୀ ତା ପାଦେ ପ୍ରଣତ ।

27. தவம்

ତୱମ୍ - ତପଶ୍ଚରଣ

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குஉறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்கு உரு. (குறள் 261)

ଉର୍ର୍ରନୋୟ୍ ନୋନ୍ର୍ରଲ୍ ଉୟିର୍କ୍କୁଉର୍ରୁକଣ୍ ଚେୟ୍ୟାମୈ
ଅର୍ର୍ରେ ତବତ୍ତିର୍କୁ ଉରୁ। (କୁରଲ 261)

ଅପରେ ନ ଦେଇ ପୀଡ଼ା, ପରୀକ୍ଷା କଠୋର
ନିଜେ ସହିନେବା-ଜ୍ଞାଣ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ 'ତପ'ର ।

28. கூடாவொழுக்கம்

କୂଡା ଓଳୁକ୍କମ୍ - କପଟାଚାର

வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. (குறள் 273)

ବଲିୟିଲ୍ ନିଲୈମୈୟାନ୍ ବଲ୍ଲୁରୁବମ୍ ପେର୍ର୍ରମ୍
ପୁଲିୟିନ୍ତୋଲ୍ ପୋର୍ତ୍ତୁମେୟ୍ନ୍ତ ତର୍ର୍ରୁ। (କୁରଲ 273)

ତପସ୍ୱୀର ଆବରଣେ ଅସଂଯମୀ ଜନ
ତୃଣଭୋଜୀ ଭେକ ତଳେ ଶାର୍ଦ୍ଦୁଳ ସମାନ ।

29. கள்ளாமை

କଲ୍ଲାମୈ - ଅସ୍ତେୟ

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. (குறள் 281)

ଏଳ୍ଳାମୈ ବେଣ୍ଟୁବାନ୍ ଏନ୍ବାନ୍ ଏନ୍ନୈତ୍ତୋନ୍ର୍ରୁମ୍
କଳ୍ଳାମୈ କାକ୍କତନ୍ ନେଞ୍ଚୁ। (କୁରଲ 281)

ନିନ୍ଦନୀୟ ଜୀବନରୁ ଯଦି ମୁକ୍ତି ଚାହଁ
ଚୌର୍ଯ୍ୟ-ଚିନ୍ତନକୁ ଚିର ନିର୍ବାସନ ଦିଅ ।

30. வாய்மை

ୱାୟ୍ମୈ – ସତ୍ୟବାଦିତା

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொலல். (குறள் 291)

ବାୟ୍ମୈ ଏନ୍ପ୍ପଟୁବତୁ ଯାତେନ୍ରିନ୍ ଯାତୋନ୍ର୍ରୁମ୍
ତୀମୈ ଇଲାତ ଚୋଲଲ୍। (କୁରଲ 291)

ନିଆଁ ପୋଡଁ ଥିବା ପରି ଦୂରତା ରଖିବ
ରାଜାର ଅତିପାଖେ ବା ଦୂରେ ନ ରହିବ ।

31. வெகுளாமை

ୱେହୁଲାମୈ – ଅକ୍ରୋଧ

தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். (குறள் 305)

ତନ୍ନ୍ନୈତ୍ତାନ୍ କାକ୍କିନ୍ ଚିନ୍ନମ୍ମାକ୍କ କାବାକ୍କାଲ୍
ତନ୍ନ୍ନୈୟେ କୋଲ୍ଲୁମ୍ ଚିନମ୍। (କୁରଲ 305)

ସଂବରଣ କର କ୍ରୋଧ ନିଜ ହିତ ପାଇଁ
ନତୁବା ନିଜର କ୍ରୋଧେ ନିଜେ ନାଶ ଯାଇ ।

32. இன்னா செய்யாமை

ଇନ୍ନା ସେୟ୍ୟାମୈ - ଅହିତ ସାଧନରୁ ବିରତି

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். (குறள் 314)

ଇନ୍ନାଚେୟ୍ ତାରୈ ଓରୁତଲ୍ ଅବର୍ନାଣ
ନନ୍ନୟମ୍ ଚେୟ୍ଦୁ ବିଟଲ୍। (କୁରଲ 314)

ଅହିତକାରୀର ଯଦି ଶାସ୍ତି ଚାହୁଁ ଥାଅ
ତା'ର ହିତ ସାଧ୍ ତାକୁ ଲଜ୍ଜିତ କରାଅ ।

33. கொல்லாமை

କୋଲ୍ଲାମୈ – ନହନନ

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. (குறள் 322)

ପକୁତ୍ତୁଣ୍ଡୁ ପଲ୍ଲୁୟିର୍ ଓମ୍ପୁତଲ୍ ନୂଲୋର୍
ତୋକୁତ୍ତବର୍ରୁଲ୍ ଏଲ୍ଲାମ୍ ତଲୈ। (କୁରଲ 322)

ବାଂଟିଣ ଭୋଜନ ଆଉ ପ୍ରାଣୀରେ କରୁଣା
ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରେ ଏ ଆଚାର ସଦାଚାରେ ଗଣା ।

34. நிலையாமை

ନିଲୈୟାମୈ – ଅନିତ୍ୟତା

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் வுலகு. (குறள் 336)

ନେରୁନଲ୍ ଉଳନୋରୁବନ୍ ଇନ୍ରିଲ୍ଲୈ ଏନ୍ନୁମ୍
ପେରୁମୈ ଉଟୈତ୍ତିବ୍ ବୁଲକୁ। (କୁରଲ 336)

କାଲି ଯିଏ ଏଠି ଥିଲା ଆଜି ସିଏ ନାହିଁ
ଈଦୃଶ ମହିମା ଜାଣ ଏ ଜଗତ ବହି ।

35. துறவு

ତୁରୱୁ - ସଂସାର ତ୍ୟାଗ

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. (குறள் 350)

ପର୍ରୁକ ପର୍ର୍ରର୍ର୍ରାନ୍ ପର୍ର୍ରିନୈ ଅପ୍ପର୍ର୍ରୈପ୍
ପର୍ରୁକ ପର୍ରୁ ବିଟର୍କୁ। (କୁରଲ 350)

ତା ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ ଯେ ସର୍ବ ବିମୁକ୍ତ
ଏପରି ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ହୁଅ ବିର୍ନିମୁକ୍ତ ।

36. மெய்யுணர்தல்

ମେୟ୍ ଉଣର୍ଦଲ୍ - ସତ୍ୟଜ୍ଞାନ

எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (குறள் 355)

ଏପ୍ପୋରୁଲ୍ ଏତ୍ତନ୍ମୈତ୍ତୁ ଆୟିନୁମ୍ ଅପ୍ପୋରୁଲ୍
ମେୟ୍ପ୍ପୋରୁଲ୍ କାଣ୍ବତୁ ଅରିବୁ। (କୁରଲ 355)

ବସ୍ତୁର ବାହ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ମୋହିତ ନ ହୋଇ
ଅନ୍ତଃରୂପ ଉଦ୍?ଘାଟନେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ କହି ।

37. அவா அறுத்தல்

ଅୱା ଅରୁତ୍ତଲ – ଅନାସକ୍ତି

அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (குறள் 361)

ଅବାଏନ୍ନ ଏଲ୍ଲା ଉୟିର୍କ୍କୁମ୍ଏଞ୍ ଞାନ୍ରୁମ୍
ତବାଅପ୍ ପିର୍ପ୍ପୀନୁମ୍ ବିତ୍ତୁ।(କୁରଲ 361)

ଜନ୍ମଚକ୍ର ଆବର୍ତ୍ତର ପ୍ରଧାନ କାରଣ
ପ୍ରାଣୀର ଆସକ୍ତି ଫଳ ବୋଲି ନିଶ୍ଚେ ଜାଣ ।

38. ஊழ்

ଉଳ - ପ୍ରାରବ୍ଧ[୪]

ஊழின் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும். (குறள் 380)

ଉଳ୍ଳିନ୍ ପେରୁବଲି ଯାବୁଳ ମର୍ର୍ରୋନ୍ର୍ରୁ
ଚୂଳ୍ଳିନୁମ୍ ତାନ୍ମୁନ୍ ତୁରୁମ୍। (କୁରଲ 380)

କର୍ମ ଫଳଠାରୁ ବଳୀ ଜଗତରେ ନାହିଁ
ତାକୁ ଲଙ୍ଘିଯିବା ଶକ୍ତି ସଂସାରରେ କାହିଁ ।

2. பொருட்பால்
ପୋରୁଟ୍ ପାଲ – ଧନସଂପତ୍ତି

39. இறைமாட்சி
ଇରୈମାଟ୍ଚି - ରାଜ ମହିମା

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். (குறள் 388)

ମୁରୈଚେୟ୍ତୁ କାପ୍ପାର୍ରୁମ୍ ମନ୍ନ୍ନବନ୍ ମକ୍କट्कु
ଇରୈୟେନ୍ରୁ ବୈକ୍କପ୍ ପଟ୍ଟୁମ୍। (କୁରଲ 388)

ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇ ରାଜା ପ୍ରଜା ପାଳୁଥାଏ
ନର ଦେହେ ଜଗତରେ ଦେବତା ବୋଲାଏ ।

40. கல்வி
କଲ୍ୱି – ଜ୍ଞାନାର୍ଜନ

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள் 391)

କର୍ର କଚଟର୍ରକ୍ କର୍ପବୈ କର୍ର୍ରପିନ୍
ନିର୍ର ଅତର୍କୁତ୍ ତକ। (କୁରଲ 391)

ଛିଦ୍ରହୀନ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ଜ, ଶିକ୍ଷା ଯୋଗ୍ୟ ଯାହା
ନିତ୍ୟ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟାରେ ଅନୁସର ତାହା ।

41. கல்லாமை
କଲ୍ଲାମୈ – ଅଶିକ୍ଷା

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர். (குறள் 410)

ବିଲଙ୍କୋଟୁ ମକ୍କଳ୍ ଅନ୍ନୈୟର୍ ଇଲଙ୍କୁନୂଲ୍
କର୍ର୍ରାରୋଟୁ ଏନ୍ନୈ ଯବର୍। (କୁରଲ 410)

ମାନବ ମଧ୍ୟେ ଯେପରି ପଶୁ ସ୍ଥାନ ନ୍ୟୁନ
ପଣ୍ଡିତ ମଧ୍ୟେ ସେପରି ମୂର୍ଖ ସ୍ଥାନ ଜାଣ ।

42. கேள்வி
କେଲ୍ୱି - ଶ୍ରବଣ ମହିମା (ଶ୍ରୋତୃ କଳା)

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. (குறள் 411)

ଚେଲ୍ୱତ୍ତୁଳ୍ ଚେଲ୍ୱମ୍ ଚେବିଚ୍ଚେଲ୍ୱମ୍ ଅଚ୍ଚେଲ୍ୱମ୍
ଚେଲ୍ୱତ୍ତୁଳ୍ ଏଲ୍ଲାମ୍ ତଲୈ। (କୁରଲ 411)

ଶ୍ରବଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟାର୍ଜିତ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ-ଧନ
ପାର୍ôଥବ ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟେ ତାକୁ ସାର ଘେନ ।

43. அறிவுடைமை

ଅରିଓି ଉଡେମୈ – ପ୍ରଜ୍ଞା

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (குறள் 423)

ଏପ୍ପୋରୁଳ୍ ଯାର୍ୟାର୍ୱାୟ୍କ କେଟ୍ପିନୁମ୍ ଅପ୍ପୋରୁଳ୍
ମେୟ୍ପ୍ପୋରୁଳ୍ କାଣ୍ବତୁ ଅରିବୁ। (କୁରଲ 423)

ଯାହାଠାରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁ
ପ୍ରଜ୍ଞା ତା ଚିହ୍ନାଇ ଦିଏ 'କୁ' ଆଉ 'ସୁ' ।

44. குற்றங்கடிதல்

କୁଟ୍ରମ୍ କଡିଦଲ - ଦୋଷ ବାରଣ

தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்றம் ஆகும் இறைக்கு. (குறள் 436)

ତନ୍ନୁର୍ରମ୍ ନୀକ୍କିପ୍ ପିର୍କୁର୍ର୍ରମ୍ କାଣ୍ଗିର୍ବିନ୍
ଏନ୍ନୁର୍ରମ୍ ଆକୁମ୍ ଇର୍ରୈକ୍କୁ। (କୁରଲ 436)

ଯେ ନିଜ ଦୋଷେ ନିବାରି ଦେଖେ ପରଦୋଷ
କେଉଁ ଦୁଃଖ କରିପାରେ ତା'ର ସର୍ବନାଶ ।

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

ପେରିୟାରୈତ୍ ତୁଣୈକ୍କୋଡଲ୍ - ସତ୍ସଙ୍ଗ ଲାଭ

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும். (குறள் 448)

ଇଟିପ୍ପାରୈ ଇଲ୍ଲାତ ଏମରା ମନ୍ନନ୍
କେଟୁପ୍ପାର୍ ଇଲାନୁମ୍ କେଟୁମ୍। (କୁରଲ 448)

ପାର୍ଷଦ ଅପ୍ରିୟ ବାଣୀ ନପାରେ ଯେ ସହି
ଶତ୍ରୁ ବିନା ସେ ରାଜାର ପତନ ଘଟଇ ।

46. சிற்றினம் சேராமை

ସିଟ୍ରିନମ୍ ସେରାମୈ - କୁସଙ୍ଗ ବର୍ଜ୍ଜନ

நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு. (குறள் 452)

ନିଲତ୍ତିୟଲ୍ବାଲ୍ ନୀର୍ତିରିନ୍ତୁ ଅର୍ର୍ରାକୁମ୍ ମାନ୍ତର୍କ୍କୁ
ଇନତ୍ତିୟଲ୍ବ ତାକୁମ୍ ଅରିବୁ। (କୁରଲ 452)

ଜଳର ସ୍ୱଭାବ ହୁଏ ମାଟି ଅନୁସାରୀ
ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ୱଭାବ ହୁଏ ସଙ୍ଗ ଅନୁସାରୀ ।

47. தெரிந்து செயல்வகை

ତେରିନ୍ଦୁ ସେୟଲ୍ୱଗୈ - କର୍ମ-ବିବେଚନ।

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. (குறள் 467)

ଏଣ୍ଣିତ୍ ତୁଣିକ କରୁମମ୍ ତୁଣିନ୍ତପିନ୍
ଏଣ୍ଣୁବମ୍ ଏନ୍ନତୁ ଇଳୁକ୍କୁ। (କୁରଲ 467)

ଆଗପଛ ଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଆସେ ସିଦ୍ଧି
କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ପରେ ଚିନ୍ତା କରେ ହତବୁଦ୍ଧି ।

48. வலியறிதல்

ୱଲିୟରିଦଲ୍ - ଶକ୍ତି-ସାମର୍ଥ୍ୟ-ଜ୍ଞାନ

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல். (குறள் 471)

ବିନ୍ନୈବଲିୟୁମ୍ ତନ୍ନଲିୟୁମ୍ ମାର୍ର୍‌ାନ୍ ବଲିୟୁମ୍
ତୁଣୈବଲିୟୁମ୍ ତୂକ୍କିତ୍ ଚେୟଲ୍। (କୁରଲ 471)

ମିତ୍ର ଶକ୍ତି, ନିଜ ଶକ୍ତି, ଅରିର ବିକ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁତା-ବୁଝି କର୍ମ ଉପକ୍ରମ ।

49. காலமறிதல்

କାଲମ୍ ଅରିଦଲ୍ - ଅନୁକୂଳ ସମୟଜ୍ଞାନ

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. (குறள் 490)

କୋକ୍କୋକ୍କ କୂମ୍ପୁମ୍ ପରୁବତ୍ତୁ ମର୍ର୍‌ତନ୍
କୁତ୍ତୋକ୍କ ଚୀତ୍ତ ଇଟତ୍ତୁ। (କୁରଲ 490)

ମୀନଆଶୀ ବକପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚଳ ରହିବ
ସୁଯୋଗ ସମୟ ବୁଝି ଶିକାର କରିବ ।

50. இடனறிதல்

ଇଡନ୍ ଅରିଦଲ୍ - କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ବାଚନ / କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞାନ

நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. (குறள் 495)

ନେଟୁମ୍ପୁନଲୁଳ୍ ବେଲ୍ଲୁମ୍ ମୁତଲୈ ଅଟୁମ୍ପୁନଲିନ୍
ନୀଙ୍କିନ୍ ଅତନୈପ୍ ପିର। (କୁରଲ 495)

ମଗର ସଭିଙ୍କୁ ଜିଣେ ଜଳର ଗଭୀରେ
ନିର୍ବଳ ବି ଜିଣେ ତାକୁ ଜଳର ବାହାରେ ।

51. தெரிந்து தெளிதல்

ତେରିନ୍ଦୁ ତେଲିଦଲ୍ - ଯୋଗ୍ୟାଯୋଗ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ

குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். (குறள் 504)

କୁଣମ୍ନାଟିକ୍ କୁର୍ର୍ରମୁମ୍ ନାଟି ଅବର୍ର୍ରୁଳ୍
ମିକୈନାଟି ମିକ୍କ କୋଳଲ୍। (କୁରଲ 504)

ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୋଷ-ଗୁଣର କରିଲେ ତୁଳନା
ହୁଅଇ ତହିଁରୁ କରି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କଳନା ।

52. தெரிந்து வினையாடல்

ତେରିନ୍ଦୁ ୱିନୟାଡଲ୍ - ନିଯୁକ୍ତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். (குறள் 517)

ଇତନୈ ଇତନାଲ୍ ଇବନ୍ମୁଟିକ୍କୁମ୍ ଏନ୍ର୍ରାୟ୍ନ୍ଦୁ
ଅତନୈ ଅବନ୍ମଣ୍ ବିଟଲ୍। (କୁରଲ 517)

ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟ ସମାପନ
ହୋଇପାରେ, ଚିନ୍ତି କର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ ।

53. சுற்றந்தழால்

ସୁଟ୍ରନ ତଳାଲ୍ - ପରିଜନ ପୋଷଣ

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள. (குறள் 527)

କାକ୍କୈ କରବା କରୈନ୍ତୁଣ୍ଣୁମ୍ ଆକ୍କମୁମ୍
ଅନ୍ନ୍ନନୀ ରାର୍କ୍କେ ଉଳ। (କୁରଲ 527)

ସ୍ୱବର୍ଗ ସହିତ କାକ ଭୋଜ୍ୟ ବାଣ୍ଟି ଖାଏ
କୁଟୁମ୍ବ ସହ ଭୋଗିଲେ ଧନ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

54. பொச்சாவாமை

ପୋଚ୍ଚାୱାମୈ - ବିସ୍ମୃତି ପରିହାର

முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும். (குறள் 535)

ମୁନ୍ନୁର୍ରକ୍ କାବାତୁ ଇଳୁକ୍କିୟାନ୍ ତନ୍ପିଳୈ
ପିନ୍ନ୍ନୂର୍ରୁ ଇରଙ୍କି ବିଟୁମ୍। (କୁରଲ 535)

ଯେ ରାଜା ନ ଚିନ୍ତେ ଫଳ ଶିଥିଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଭବିଷ୍ୟେ ସେ ରାଜା କରେ ଘୋର ଅନୁତାପ ।

55. செங்கோன்மை

ସେଂକୋନ୍ମୈ - ସୁଶାସନ୨

வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. (குறள் 542)

ବାନ୍ନୋକ୍କି ବାଳୁମ୍ ଉଲକେଲ୍ଲାମ୍ ମନ୍ନନ୍‌ବନ୍
କୋଲ୍ଲୋକ୍କି ବାଳୁମ୍ କୁଟି। (କୁରଲ 542)

ଜଳଆଶାୟୀ ଜଗତେ ନିରିଖେ ଆକାଶେ
ପ୍ରଜା ନିରିଖଇ ରାଜ ନ୍ୟାୟଲାଭ ଆଶେ ।

56. கொடுங்கோன்மை

କୋଡୁଂକୋନ୍ମୈ – କୁଶାସନ

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. (குறள் 555)

ଅଲ୍ଲର୍‌ପ୍ପଟ୍ଟୁ ଆର୍‌ରାତୁ ଅଳୁତକଣ୍ ଣୀରନ୍‌ରେ
ଚେଲ୍ୱତ୍ତୈତ୍ ତେୟ୍କ୍କୁମ୍ ପଟୈ। (କୁରଲ 555)

ନିପୀଡ଼ିତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅଶ୍ରୁ ଜଳ
ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରେ ରାଜାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ।

57. வெருவந்த செய்யாமை

ୱେରୁୱନ୍ଦ ସେୟ୍ୟାମୈ - ତ୍ରାସନରୁ ବିରତି

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. (குறள் 561)

ତକ୍କାଙ୍କୁ ନାଟିତ୍ ତଲୈଚ୍ଚେଲ୍ଲା ୱଣ୍ଣତ୍ତାଲ୍
ଓତ୍ତାଙ୍କୁ ଓରୁପ୍ପତୁ ୱେନ୍ଦୁ। (କୁରଲ 561)

ସୁବିଚାର କରି ନୃପ ଯଦି ଦଣ୍ଡ ଦେବ
ଦୋଷର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଦୋଷୀ ନ କରିବ ।

58. கண்ணோட்டம்

କଣ୍ଣୋଟ୍ଟମ୍ - କରୁଣା ଦୃଷ୍ଟି

பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். (குறள் 580)

ପେୟକ୍କଣ୍ଡୁମ୍ ନଞ୍ଚୁଣ୍ଡୁ ଅମୈୱର୍ ନୟତ୍ତକ୍କ
ନାକରିକମ୍ ୱେଣ୍ଡୁ ପୱର୍। (କୁରଲ 560)

ଧୈର୍ଯ୍ୟ କରୁଣା ବଳରେ ଅନିଷ୍ଟକାରୀକୁ
କ୍ଷମେ ଯେଉଁ ଭୂପ, ଲୋକେ ଶଂସନ୍ତି ତାହାକୁ ।

59. **ஒற்றாடல்**

ଓତ୍ତାଡଲ୍ - ଚର ବ୍ୟବସ୍ଥା

ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். (குறள் 581)

ଓର୍ରୁମ୍ ଉରୈଚାନ୍ର ନୂଲୁମ୍ ଇବୈୟିରଣ୍ଡୁମ୍
ତେର୍ର୍ରେନ୍ଲ ମନ୍ନନ୍ରବନ୍ କଣ୍। (କୁରଲ 581)

କୂଟଶାସ୍ତ୍ର, ଚରବୃତ୍ତି - ଦୁଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ
ମଣିବ ରାଜା ଯେପରି ନିଜ ଦୁଇ ଚକ୍ଷୁ ।

60. **ஊக்கமுடைமை**

ଉକ୍କମ୍ ଉଡୈମୈ – ଉଦ୍ୟୋଗ

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு. (குறள் 595)

ବେକ୍କଟ୍ ତନ୍ନୈୟ ମଲର୍ନୀଟ୍ଟମ୍ ମାନ୍ତର୍ତମ୍
ଉକ୍କତ୍ ତନ୍ନୈୟତୁ ଉୟର୍ୱୁ। (କୁରଲ 595)

ଜଳ-ଗଭୀରତା ମାପ ପଦ୍ମର ଉଚ୍ଚତା
ବ୍ୟକ୍ତି ମହିମାର ମାପ ମନର ଦୃଢ଼ତା ।

61. **மடியின்மை**

ମଡି ଇନ୍ମୈ - ଅନାଳସ୍ୟ

நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். (குறள் 605)

ନେଟୁନୀର୍ ମର୍ରବି ମଟିତୁୟିଲ୍ ନାନ୍ଗୁମ୍
କେଟୁନୀରାର୍ କାମକ୍ କଲନ୍। (କୁରଲ 605)

ବିସ୍ମୃତି, ଆଳସ୍ୟ, ନିଦ୍ରା, ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରୀ ଭାବ
ହତଭାଗ୍ୟର ଏ ଚାରି ସର୍ବନାଶ-ନାବ ।

62. **ஆள்வினையுடைமை**

ଆଲ୍ୱିନୈ ଉଡୈମୈ - ଅଧ୍ୟବସାୟ

அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். (குறள் 611)

ଅରୁମୈ ଉଟୈଏନ୍ରୁ ଅଚାବାମୈ ବେଣ୍ଡୁମ୍
ପେରୁମୈ ମୁୟର୍ଚି ତରୁମ୍। (କୁରଲ 611)

ଅସମ୍ଭବ ଭାବି ନୋହୁ ଉଦ୍ୟମୁଁ ବିରତ
ଉଦ୍ୟମେ ହୁଅଇ ସର୍ବ ଅସାଧ୍ୟ ଆୟତ୍ତ ।

63. இடுக்கணழியாமை

ଇଡୁକ୍କଣ୍ ଅଳିୟାମୈ - ଧୈର୍ଯ୍ୟ / ମନୋବଳ

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல். (குறள் 621)

ଇଟୁକ୍କଣ୍ ବରୁଙ୍କାଲ୍ ନକୁକ ଅତନୈ
ଅଟୁତ୍ତୂର୍ୱତୁ ଅଃତୋପ୍ପତୁ ଇଲ୍। (କୁରଲ 621)

ସ୍ମିତମୁଖେ ସଙ୍କଟର ମୁକାବିଲା କର
କରିବୁର୍ମା ସ୍ମିତ ଯିଏ ସର୍ବବିଘ୍ନ ହର ।

64. அமைச்சு

ଅମୈଚ୍ଚୁ - ଅମାତ୍ୟ

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. (குறள் 631)

କରୁବିୟୁମ୍ କାଲମୁମ୍ ଚେୟ୍ଗୈୟୁମ୍ ଚେୟ୍ୟୁମ୍
ଅରୁବିନୈୟୁମ୍ ମାଣ୍ଡତୁ ଅମୈଚ୍ଚୁ। (କୁରଲ 631)

କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚନା, ପଛା, କାଳ ଓ ସଙ୍ଗତି
ଚାରି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦକ୍ଷ ଅମାତ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

65. சொல்வன்மை

ଶୋଲ୍ୱନ୍ମୈ - ବାଗ୍ମୀତା

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து. (குறள் 645)

ଚୋଲ୍ଲୁକ ଚୋଲ୍ଲୈପ୍ ପିରିତୋର୍ଚୋଲ୍ ଅଚ୍ଚୋଲ୍ଲୈ
ୱେଲ୍ଲୁମ୍ଚୋଲ୍ ଇନ୍ମୈ ଅରିନ୍ତୁ। (କୁରଲ 645)

ପରି ସମର୍ଥ ନ୍ୟାର୍ଯ୍ୟ ବଚନ ଭାଷିବ (ଶ୍ଳଷସଶ୍ଳ କ୍ଷସଭର ଙ୍ଗବଶ୍ଳ ଜ୍ଞସଶ୍ଳଶ୍ଳସଭଶ)
ଅନ୍ୟର ଯୁକ୍ତି ଆଗରେ ଅଲଂଘ୍ୟ ରହିବ ।

66. வினைத்தூய்மை

ୱିନୈତ୍ତୂୟ୍ମୈ - କର୍ମଶୁଦ୍ଧତା

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. (குறள் 656)

ଈନ୍ର୍ରାଳ୍ ପଚିକାଣ୍ବାନ୍ ଆୟିନ୍ରୁମ୍ ଚେୟ୍ୟର୍କ
ଚାନ୍ର୍ରୋର୍ ପଳିକ୍କୁମ୍ ୱିନୈ। (କୁରଲ 656)

ଜନନୀ ଯଦି ବି ହୁଏ କାତର କ୍ଷୁଧାରେ
ତଥାପି ନିନ୍ଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସଜ୍ଜନ ନ କରେ ।

67. வினைத்திட்பம்

ୱିନୈତ୍ତିଟ୍ପମ୍ - କର୍ମନୈପୁଣ୍ୟ

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின். (குறள் 666)

ଏଣ୍ଟିୟ ଏଣ୍ଟିୟାଙ୍କୁ ଏୟୁପ ଏଣ୍ଟିୟାର୍
ତିଣ୍ଟିୟର୍ ଆକପ୍ ପେରିନ୍। (କୁରଲ 666)

ଇଚ୍ଛାମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ସେ କରେ
ଏକତ୍ର ଯେ ଉଦ୍ୟମ ଓ ମନୋବଳ ଧରେ ।

68. வினைசெயல்வகை

ୱିନୈସେୟଲୱହୈ - କର୍ମପନ୍ଥା

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. (குறள் 672)

ତୂଙ୍କୁକ ତୂଙ୍କିର୍ ଚେୟର୍ବାଲ ତୂଙ୍କର୍ନ
ତୂଙ୍କାତୁ ଚେୟ୍ୟୁମ୍ ବିନୈ। (କୁରଲ 672)

ଯେ କାର୍ଯ୍ୟେ ବିଳମ୍ବେ ସିଦ୍ଧି ବିଳମ୍ବେ କରିବ
ଅଗ୍ରେ ସିଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟେ କାଳକ୍ଷେପ ନକରିବ ।

69. தூது

ତୂତୁ - ଦୌତ୍ୟ

இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது. (குறள் 690)

ଇରୁତି ପୟପ୍ପିନୁମ୍ ଏଞ୍ଚାତୁ ଇରୈବର୍କୁ
ଉରୁତି ପୟପ୍ପତାମ୍ ତୂତୁ। (କୁରଲ 690)

ପ୍ରାଣର ସଙ୍କଟ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯୋଗ୍ୟ ଦୂତ
ସ୍ୱାମୀ ହିତ ସାଧନରୁ ନ ହୁଏ ବିରତ ।

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

ମନ୍ନରୈର୍ ଚେର୍ନ୍ଦୁ ଓଳୁହଲ୍ - ରାଜ ସମ୍ମୁଖ ଆଚରଣ

அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். (குறள் 691)

ଅକଲାତୁ ଅଣୁକାତୁ ତୀକ୍କାୟ୍ୱାର୍ ପୋଲ୍କ
ଇକଲ୍ୱେନ୍ତର୍ ଚେର୍ନ୍ତୋଳୁକୁ ବାର୍। (କୁରଲ 691)

ନିଆଁ ପୋଡ଼ିଁ ଥିବା ପରି ଦୂରତା ରଖିବ
ରାଜାର ଅତି ପାଖେ ବା ଦୂରେ ନ ରହିବ ।

71. குறிப்பறிதல்

କୁରିପ୍ପୁ ଅରିଦଲ୍ - ଅବ୍ୟକ୍ତ ଚିନ୍ତା ଭେଦ ଶକ୍ତି

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். (குறள் 706)

ଅଟୁତ୍ତତୁ କାଟୁମ୍ ପଳିଙ୍କୁପୋଲ୍ ନେଞ୍ଚମ୍
କଟୁତ୍ତତୁ କାଟୁମ୍ ମୁକମ୍। (କୁରଲ 706)

ସ୍ଫଟିକ ବିମ୍ବିତ କରେ ନିକଟ ବସ୍ତୁକୁ
ବିମ୍ବିତ କରଇ ମୁଖ ମନର ଭାବକୁ ।

72. அவையறிதல்

ଅଞ୍ଚେ ଅରିଦଲ୍ - ସଭାସଦ୍

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். (குறள் 711)

ଅବୈୟରିନ୍ତୁ ଆରାୟ୍ନ୍ତୁ ଚୋଲ୍ଲୁକ ଚୋଲ୍ଲିନ୍
ତୋକୈୟରିନ୍ତ ତୂଯ୍ମୈ ଯବର୍। (କୁରଲ 711)

ଶବ୍ଦର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଜାଣେ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞ ଜନ
ସଭାରେ ଭାଷଇ ସିଏ ବୁଝି ଶ୍ରୋତାମନ ।

73. அவையஞ்சாமை

ଅଞ୍ଚେ ଅଂଜାମୈ - ପରିଷଦ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଭୀକତା

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். (குறள் 722)

କର୍ର୍ରାରୁଳ୍ କର୍ର୍ରାର୍ ଏନ୍ପଟ୍ଟବର୍ କର୍ର୍ରାର୍ମୁନ୍
କର୍ର୍ର ଚେଲଚ୍ଚୋଲ୍ଲୁ ବାର୍। (କୁରଲ 742)

ବିଦ୍ୱାନେ ବିଦ୍ୱାନ ଭାବେ ଗଣା ହୁଏ ସିଏ
ସଭାରେ ଯାହା ବକ୍ତବ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଲଭୁ ଥାଏ ।

74. நாடு

ନାଡୁ - ଦେଶ

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. (குறள் 738)

ପିଣିୟିନ୍ମୈ ଚେଲ୍ୱମ୍ ବିଳୈବିନ୍ପମ୍ ଏମମ୍
ଅଣିୟେନ୍ବ ନାଟ୍ଟିର୍କିବ୍ ବୈନ୍ତୁ। (କୁରଲ 738)

ସଂପଦ, ସଂବୃଦ୍ଧି, ସ୍ୱସ୍ତି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରଜାର
ନିରାପତ୍ତା- ଏଇ ପାଞ୍ଚଦେଶ ଅଳଙ୍କାର ।

75. அரண்

ଅରଣ୍ - ଦୁର୍ଗବଳ

மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்
காடும் உடையது அரண். (குறள் 742)

ମଣିନୀରୁମ୍ ମଣ୍ଣୁମ୍ ମଲୈୟୁମ୍ ଅଣିନିଳଲ୍
କାଟୁମ୍ ଉଟୈୟତୁ ଅରଣ୍। (କୁରଲ 742)

ଗହନ ବନସ୍ତ, ଗିରି, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାନ୍ତର,
ସ୍ଫଟିକ-ନିର୍ମଳ ଜଳ- ଦୁର୍ଗର ସମ୍ବଳ ।

76. **பொருள்செயல்வகை**

ପୋରୁଲ୍ ସେୟ୍କ ୱଗୈ - ଧନବଳ

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகுஅதனிற் கூரியது இல். (குறள் 759)

ଚେୟ୍କ ପୋରୁଳୈତ୍ ଚେରୁନର୍ ଚେରୁକ୍କରୁକ୍କୁମ୍
ଏଃକୁଅତନିର୍ କୂରିୟତୁ ଇଲ୍। (କୁରଳ 759)

ଧନ ତୁଳ କର ଶତ୍ରୁ ଗର୍ବ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ
ଧନଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣତର ଅସ୍ତ୍ର ଆଉ ନାହିଁ ।

77. **படைமாட்சி**

ପଡୈମାଟ୍ଚି - ସୈନ୍ୟବଳ

மறம்மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு. (குறள் 766)

ମର୍ମ୍ମାନମ୍ ମାଣ୍ଡ ବଳିଚ୍ଚେଲବୁ ତେର୍ର୍ମ୍
ଏନ୍ନାନ୍ନେ ଏମମ୍ ପଟୈକ୍କୁ। (କୁରଳ 766)

ଶୌର୍ଯ୍ୟ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ସୁପଛା, ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟତା
ସୈନିକର ଏହି ଚାରି ବିଶେଷ ଯୋଗ୍ୟତା ।

78. **படைச்செருக்கு**

ପଡୈଚ୍ ଚେରୁକ୍କୁ - ସେନାର ଶୌର୍ଯ୍ୟ

பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன்று உற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு. (குறள் 773)

ପେରାଣ୍ମୈ ଏନ୍ନ ତରୁକଣ୍ଓନ୍ରୁ ଉର୍ର୍ରକ୍କାଲ୍
ଊରାଣ୍ମୈ ମର୍ର୍ରତନ୍ ଏଃକୁ। (କୁରଳ 773)

ସୈନ୍ୟର ପୌରୁଷ ଶତ୍ରୁ ଆଗେ ନିର୍ଭୀକତା
ଆପଦେ ଶତ୍ରୁର ଶୂଷା ତା'ର ମନୁଷ୍ୟତା ।

79. *நட்பு*

ନଟ୍ଟୁ - ମିତ୍ରତା

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. (குறள் 788)

ଉଟୁକ୍କୈ ଇଳନ୍ତବନ୍ କୈପୋଲ ଆଙ୍କେ
ଇଟୁକ୍କଣ୍ କଳୈବତାମ୍ ନଟ୍ଟୁ। (କୁରଳ 788)

ସ୍ଖଳିତ ବସ୍ତ୍ରକୁ ହସ୍ତ ସ୍ୱତଃ ତୋଳେ ଯେହ୍ନେ
ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ମିତ୍ର ସ୍ୱତଃ ଦୁଃଖ ମୁଞ୍ଚେ ତେହ୍ନେ ।

80. நட்பாராய்தல்

ନଟ୍ଟୁ ଆରାୟ୍‌ଦଲ୍ - ମିତ୍ର ନିର୍ବାଚନ

କେଟ୍ଟିନୁମ୍ ଉଣ୍ଡୁଓର୍ ଉରୁତି କିଳୈଞରୈ
ନୀଟ୍ଟି ଅଳପ୍ପତୋର୍ କୋଲ୍। (କୁରଲ 796)

କେଟ୍ଟିନୁମ୍ ଉଣ୍ଟୁଓର୍ ଉରୁତି କିଳୈଞରୈ
ନୀଟ୍ଟି ଅଳପ୍ପତୋର୍ କୋଲ୍। (କୁରଲ 796)

ବିପଦ ଭିତରେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାପ୍ତି ରହିଥାଇ
ବିପଦ ହିଁ ବଂଧୁତାର ପରଖ କରଇ ।

81. பழைமை

ପଳୈମୈ - ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା

பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. (குறள் 801)

ପଳୈମୈ ଏନ୍‌ପ୍ପଟୁବତୁ ଯାତେନ୍‌ନ୍ ଯାତୁମ୍
କିଳମୈଯୈକ୍ କୀଳ୍ଦ୍ଟା ନଟ୍ଟୁ। (କୁରଲ 801)

ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତା ବୋଲି ତାକୁ କହିଥାଇ
ବନ୍ଧୁର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ରେ ଯହିଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନାହିଁ ।

82. தீநட்பு

ତୀ ନଟ୍ଟୁ - ଦୁର୍ଜନ-ପ୍ରୀତି

கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. (குறள் 819)

କନ୍‌ବିନୁମ୍ ଇନ୍‌ନାତୁ ମନ୍‌ନୋ ବିନୈବେରୁ
ଚୋଲ୍ଲେରୁ ପଟ୍ଟାର୍ ତୋଟର୍ପୁ। (କୁରଲ 819)

ଯେ ଜନର ବାକ୍ୟେ ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟେ ମେଳ ନାହିଁ
ତା ସଙ୍ଗତ ସ୍ୱପ୍ନେ ସୁଦ୍ଧା ସୁଖ ଦିଏ ନାହିଁ ।

83. கூடாநட்பு

କୂଡା ନଟ୍ଟୁ - ଛଳ ମିତ୍ରତା

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. (குறள் 828)

ତୋଲୁତକୈ ଯୁଳ୍ଳୁମ୍ ପଟୈୟୋଟୁଙ୍ଗୁମ୍ ଓନ୍‌ନାର୍
ଅଳୁତକଣ୍ ଣୀରୁମ୍ ଅନୈତ୍ତୁ। (କୁରଲ 828)

ଛଳନାରେ ଅଶ୍ରୁ ଢାଳୁଥାଏ ଛଳ-ମିତ୍ର
ସଶ୍ରଦ୍ଧ ସଂଯୁକ୍ତ ହସ୍ତେ ରଖେ ଗୁପ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ।

84. **பேதைமை**

ପେଦୈମୈ - ମୂଢ଼ତା

பேதைமை என்பதுஒன்று யாதெனின் ஏதம்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல். (குறள் 831)

ପେତୈମୈ ଏନ୍ବତୁଓନ୍ରୁ ଯାତେନ୍ରିନ୍ ଏତମ୍ମୋଣ୍ଡୁ
ଉତିୟମ୍ ପୋକ ବିଟଲ୍। (କୁରଲ 831)

ମୂଢ଼ତା ତାହାକୁ କହି ଲାଭପ୍ରଦେ ଛାଡ଼ି
ହାନୀପ୍ରଦ ଯାହା ତାକୁ ଧରିବା ଜାବୁଡ଼ି ।

85. **புல்லறிவாண்மை**

ପୁଲ୍ଲରିୱାଣମୈ - ଅଜ୍ଞତା

உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும். (குறள் 850)

ଉଲକତ୍ତାର୍ ଉଣ୍ଟେନ୍ବତୁ ଇଲ୍ଲେନ୍ବାନ୍ ବୈୟତ୍ତୁ
ଅଲକୈୟା ବୈକ୍କପ୍ ପଟୁମ୍। (କୁରଲ 850)

ଜ୍ଞାନୀ-ସ୍ୱୀକୃତ-ସତ୍ୟେ ଯେ ନକରେ ବିଶ୍ୱାସ
ସେ ଜନ ନୁହଇ ନର, ସେ ଅଟେ ରାକ୍ଷସ ।

86. **இகல்**

ଇହଲ୍ - ବୈରତା

இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய். (குறள் 851)

ଇକଲେନ୍ବ ଏଲ୍ଲା ଉୟିର୍କ୍କୁମ୍ ପକଲେନ୍ନୁମ୍
ପଣ୍ପିନ୍ମୈ ପାରିକ୍କୁମ୍ ନୋୟ୍। (କୁରଲ 851)

ବୈରତା ହିଁ ସଂସାରରେ ବ୍ୟାଧିର କାରକ
ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ବଢ଼ାଏ ଅନୈକ୍ୟ ।

87. **பகைமாட்சி**

ପହୈ ମାଟ୍ଚି - ଶତ୍ରୁତାର ପ୍ରକୃତି

வலியார்க்கு மாறுஏற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை. (குறள் 861)

ବଲିୟାର୍କ୍କୁ ମାରୁଏର୍ର୍ଲ୍ ଓମ୍ପୁକ ଓମ୍ପା
ମେଲିୟାର୍ମେଲ୍ ମେକ ପକୈ। (କୁରଲ 861)

ବଳଶାଳୀ ଶତ୍ରୁ ସହ ବଳ ନକଷିବ
ଅରାତି ଦୁର୍ବଳେ ସେ ସୁଯୋଗ ନଛାଡ଼ିବ ।

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

ପହୈତ୍ତିରମ ତେରିଦଲ୍ - ଶତ୍ରୁତାର ସ୍ୱରୂପ

பகையென்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று. (குறள் 871)

ପକୈୟେନ୍ନୁମ୍ ପଣ୍ବି ଲତନୈ ଓରୁବନ୍
ନକୈୟେୟୁମ୍ ବେଣ୍ଡର୍ବାର୍ରୁ ଅନ୍ରୁ। (କୁରଲ 871)

ବୈରତା ଅନିଷ୍ଟକର କେବେ ନ ଇଚ୍ଛିବ
ଖେଳା ଛଳେ ସୁଦ୍ଧା ତାକୁ କେବେ ନ ପୋଷିବ ।

89. உட்பகை

ଉଟ୍ପହୈ - ଅନ୍ତଃଶତ୍ରୁ / ଗୃହଶତ୍ରୁ

உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று. (குறள் 890)

ଉଟମ୍ପାଟୁ ଇଲାତବର୍ ବାଲ୍କ୍କୈ କୁଟଙ୍କରୁଳ୍
ପାମ୍ପୋଟୁ ଉଟନ୍ରୁରୈନ୍ତ ତର୍ରୁ। (କୁରଲ 890)

ମନର ମେଳ ନଥାଇ ଏକାଠି ରହିବା
ନାଗ ସହ ଏକ ଘରେ ଜୀବନ ଯାପିବା ।

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

ପେରିୟାରୈପ୍ ପିଳୈୟାମୈ - ମହତ ପ୍ରତି ଅଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ ନିବୃତ୍ତି

பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். (குறள் 892)

ପେରିୟାରୈପ୍ ପେଣାତୁ ଓଳୁକିନ୍ ପେରିୟାରାଲ୍
ପେରା ଇଟୁମ୍ପୈ ତରୁମ୍। (କୁରଲ 892)

ବଳଶାଳୀ ଆଗେ କଲେ ଔଦ୍ଧତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ବଳଶାଳୀ ପ୍ରଭାବରୁ ଆସେ ସର୍ବନାଶ ।

91. பெண்வழிச் சேறல்

ପେଣ୍ୱଳିଚ୍ ଚେରଲ୍ - ସ୍ତ୍ରୈଣ୍ୟ

மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. (குறள் 901)

ମନୈବିଳୈବାର୍ ମାଣ୍ବୟନ୍ ଏୟ୍ତାର୍ ବିନୈବିଳୈବାର୍
ବେଣ୍ଟାପ୍ ପୋରୁଳୁମ୍ ଅତୁ। (କୁରଲ 901)

ସ୍ତ୍ରୈଣ୍ୟ କେବେ ଧର୍ମ-ଧନ ଅର୍ଜିପାରେ ନାହିଁ
ଧର୍ମ ଧନ ଅର୍ଥେ ବିଘ୍ନ ସ୍ତ୍ରୈଣତା ବର୍ଜଇ ।

92. **வரைவின் மகளிர்**

ୱରୈଓ୍ୱିନ୍ ମହଲିର୍ - ବାରବନିତା

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும். (குறள் 911)

ଅନ୍ବିନ୍ ବିଳ୍ଗିୟାର୍ ପୋରୁଲ୍ବିଳ୍ଗିୟୁମ୍ ଆୟ୍ତୋଟିୟାର୍
ଇନ୍ସୋଲ୍ ଇୟ୍ଲୁକ୍କୁତ୍ ତରୁମ୍। (କୁରଲ 911)

ଅଳଙ୍କୃତା ବାରବଧୂ ଭାଷେ ମଧୁବାଣୀ
ଧନଲୋଭେ ଛଳପ୍ରେମ ଦୁଃଖ ଦିଏ ଆଣି ।

93. **கள்ளுண்ணாமை**

କଲ୍ ଉଣ୍ଣାମୈ - ତାଡ଼ି ବର୍ଜନ

கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு. (குறள் 930)

କଳ୍ଳୁଣ୍ଣାପ୍ ପୋୟ୍ଦିଲ୍ କଳିତ୍ତାନୈକ୍ କାଣୁଙ୍କାଲ୍
ଉଳ୍ଳାନ୍ଗ୊ଲ୍ ଉଣ୍ଡତନ୍ ଚୋର୍ୱୁ। (କୁରଲ 930)

ନିଶାରେ ନଥିବା ବେଳେ ଦେଖି ମାତାଲରେ
ସ୍ୱ-ମତ୍ତତା କଥା ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ପା ନ ବିଚାରେ ।

94. **சூது**

ସୂଦୁ - ଜୁଆ

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டில்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. (குறள் 931)

ବେଣ୍ଡର୍଱ ବେନ୍ର୍ରିଟିନ୍ନୁମ୍ ଚୂତିନ୍ନୈ ବେନ୍ର୍ରତୁଉମ୍
ତୂଣ୍ଡିଲ୍ପୋନ୍ ମୀନ୍ବିଲୁଙ୍ଗି ଯର୍ର୍ରୁ। (କୁରଲ 931)

ଜୟ ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣିବି ଜୁଆ ନଖେଳିବ
ଖେଳିଲେ ଥୋପଗିଳିବା ମୀନ ତୁଲ ହେବ ।

95. **மருந்து**

ମରୁନ୍ଦୁ - ଔଷଧ

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. (குறள் 945)

ମାରୁପାଟୁ ଇଲ୍ଲାତ ଉଣ୍ଡି ମରୁତୁଣ୍ଡିନ୍
ଊରୁପାଟୁ ଇଲ୍ଲୈ ଉୟିର୍କ୍କୁ। (କୁରଲ 945)

ବିଷମେ ବରଜି ଯିଏ ସୁଷମେ ଭୁଞ୍ଜିବ
ତାହାର ଶରୀର ସଦା ନିରୋଗ ରହିବ ।

96. **குடிமை**

କୁଡିମୈ - ବଂଶ କୌଳିନ୍ୟ

இல்பிறந்தார் கண்ணல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. (குறள் 951)

ଇଲ୍ଲିରନ୍ତାର୍ କଣ୍ଣଲ୍ଲତୁ ଇଲ୍ଲୈ ଇୟଲ୍ଭାକର୍
ଚେପ୍ପମୁମ୍ ନାଣୁମ୍ ଓରୁଙ୍କୁ। (କୁରଲ 951)

ଚିନ୍ତା-ବଚଃ-କର୍ମେ ଐକ୍ୟ, ପାପେ ଲଜ୍ଜ୍ୟାବୋଧ
କେବଳ କୁଳୀନଠାରେ ହୁଏ ଉପଲବ୍ଧ ।

97. மானம்

ମାନମ୍ - ଆତ୍ମସମ୍ମାନ

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். (குறள் 969)

ମୟିର୍ନୀପ୍ପିନ୍ ବାଳାକ୍ କବରିମା ଅନ୍ନାର୍
ଉୟିର୍ନୀପ୍ପର୍ ମାନମ୍ ବରିନ୍। (କୁରଲ 969)

ଲୋମ ହରାଇ ଚମରୀ ଗାଈ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ
ସମ୍ମାନ ଗଲେ ସନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରାଣ ରଖେ ନାହିଁ ।

98. பெருமை

ପେରୁମୈ - ମହାନତା / ଗୌରବ

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். (குறள் 972)

ପିର୍ପ୍ପୋକ୍କୁମ୍ ଏଲ୍ଲା ଉୟିର୍କ୍କୁମ୍ ଚିର୍ପ୍ପୋବ୍ବା
ଚେୟ୍ତ୊଼ିଲ୍ ବେର୍ରୁମୈ ୟାନ୍। (କୁରଲ 972)

ଜନ୍ମସୂତ୍ରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବଧାନ ନାହିଁ
କର୍ମର ବ୍ୟବଧାନରୁ ବୈବିଧ ଆସଇ ।

99. சான்றாண்மை

ଶାନ୍ରାଣ୍ମୈ - ମହାନତା

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. (குறள் 985)

ଆର୍ରୁବାର୍ ଆର୍ରଲ୍ ପଣିତଲ୍ ଅତୁଚାନ୍ର୍ରୋର୍
ମାର୍ରାରୈ ମାର୍ରୁମ୍ ପଟୈ। (କୁରଲ 985)

ସଜ୍ଜନର ବଡ଼ ଶକ୍ତି 'ବିନୟ'କୁ କହି
ଯେ ଶକ୍ତିରେ ଶତ୍ରୁକୁ ସେ ନିରସ୍ତ୍ର କରଇ ।

100. பண்புடைமை

ପଣ୍ ବୁଡୈମୈ

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். (குறள் 997)

ଅରମ୍ପୋଲୁମ୍ କୂର୍ମୈୟ ରେନୁମ୍ ମରମ୍ପୋଲ୍ୱର୍
ମକ୍କଟ୍ପଣ୍ପୁ ଇଲ୍ଲା ତବର୍। (କୁରଲ 997)

ଥାଉ ଯେତେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି କରତର ସମ
ମାନବିକତା ନଥିବ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୁମ ।

101. நன்றியில் செல்வம்

ନନ୍?ତ୍ତିଇଲ୍ ସେଲ୍?ୱମ୍ - ନିଷ୍ଫଳା ଧନ

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுஉண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். (குறள் 1001)

ବୈତ୍ତାନ୍ବାୟ୍ ଚାନ୍ର ପେରୁମ୍ପୋରୁଲ୍ ଅଃତୁଉଣ୍ଣାନ୍
ଚେତ୍ତାନ୍ ଚେୟ୍କ୍କିଟନ୍ତତୁ ଇଲ୍। (କୁରଲ 1001)

ସାତରାଙ୍କା ଧନ ଥାଇ ଉପଯୋଗ ନାହିଁ
ମୃତରେ ଗଣା ସେ ଯିଏ ଧନ ଭୋଗେ ନାହିଁ ।

102. நாணுடைமை

ନାଣ୍ ଉଡୈମୈ - ଶାଳୀନତା (ବିନମ୍ରତା)

கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. (குறள் 1011)

କରୁମତ୍ତାଲ୍ ନାଣୁତଲ୍ ନାଣୁତ୍ ତିରୁନୁତଲ୍
ନଲ୍ଲବର୍ ନାଣୁପ୍ ପିର୍। (କୁରଲ 1011)

ମହତ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଏ କରି ଅନୁଚିତ
ବାକି ଯେତେ ଲଜ୍ଜା ତାହା ନାରୀଜନୋଚିତ ।

103. குடிசெயல்வகை

କୁଡିସେୟଲ୍ ୱହୈ - କୁଳୋତ୍କର୍ଷ ବିଧାନ

கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல். (குறள் 1021)

କରୁମମ୍ ଚେୟଓରୁବନ୍ କୈତୂବେନ୍ ଏନ୍ନୁମ୍
ପେରୁମୈୟିନ୍ ପୀଟୁଟୈୟତୁ ଇଲ୍। (କୁରଲ 1021)

କୁଳ ସମୃଦ୍ଧି ଆଶାରେ ଯେ କୃତନିଶ୍ଚିତ
ହୋଇ ଉଦ୍ୟମରେ ରତ, ତା କର୍ମ ମହତ ।

104. உழவு

ଉଳୱୁ - କୃଷିକର୍ମାଣି

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. (குறள் 1031)

ଚୁଳନ୍ରୁମ୍ଏର୍ପ୍ ପିନ୍ନତୁ ଉଲକମ୍ ଅତନାଲ୍
ଉଳନ୍ତୁମ୍ ଉଳବେ ତଲୈ। (କୁରଲ 1031)

ପେଟ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱଭ୍ରମି ହଳପାଶେ ଫେରେ
ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ ଚାଷବୃତ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସାରରେ ।

105. நல்குரவு

ନଲ୍ଲୁରୱୁ - ଦାରିଦ୍ର୍ୟ

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது. (குறள் 1041)

ଇନ୍ମୈୟିନ୍ ଇନ୍ନାତତୁ ଯାତେନ୍ରିନ୍ ଇନ୍ମୈୟିନ୍
ଇନ୍ମୈୟେ ଇନ୍ନା ତତୁ। (କୁରଲ 1041)

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସମାନ ଦୁଃଖଦାୟୀ ଅଛି କେହି
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ଦାରିଦ୍ର୍ୟସମ ଦୁଃଖଦାୟୀ ।

106. இரவு

ଇରୱୁ - ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி அன்று. (குறள் 1051)

ଇରକ୍କ ଇରତ୍ତକ୍କାର୍ କାଣିନ୍ କରପ୍ପିନ୍
ଅବର୍ପଳି ତମ୍ପଳି ଅନ୍ରୁ। (କୁରଲ 1051)

ଦାନଶୀଳେ ଭିକ୍ଷା ମାଗ, ଯଦି ନାହିଁ ଦିଏ
ସେ ଦୋଷ ତାହାର, ତାହା ତୁମ ଦୋଷ ନୁହେଁ ।

107. இரவச்சம்

ଇରୱୁ ଅଚ୍ଚମ୍ - ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତିର ଭୟାବହତା

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான். (குறள் 1062)

ଇରନ୍ତୁମ୍ ଉୟିର୍ୱା�good ୱେଣ୍ଡିନ୍ ପରନ୍ତୁ
କେଟୁକ ଉଲକିୟର୍ରି ଯାନ୍। (କୁରଲ 1062)

ଦାତା ଯଦି ଲେଖିଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିକ୍ଷା କରୁ
ତେବେ ଧାତା ନିଜେ ଯେହ୍ନେ ଭିକ୍ଷା ମାଗି ମରୁ ।

108. கயமை

କୟମୈ- ନୀଚତା

மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாம்கண்டது இல். (குறள் 1071)

ମକ୍କଳେ ପୋଲ୍ୱର୍ କୟବର୍ ଅବରନ୍ନ
ଓପ୍ପାରି ଯାମ୍କଣ୍ଡତୁ ଇଲ୍। (କୁରଲ 1071)

ଅଧମ ଦିଶେ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ବାହାରେ
ଏପରି ମେଳ ନ ଦିଶେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିରେ ।